BEAT OTTA

PROVINSSI-ROCK SPECIAL

TOIMINTALEHTI

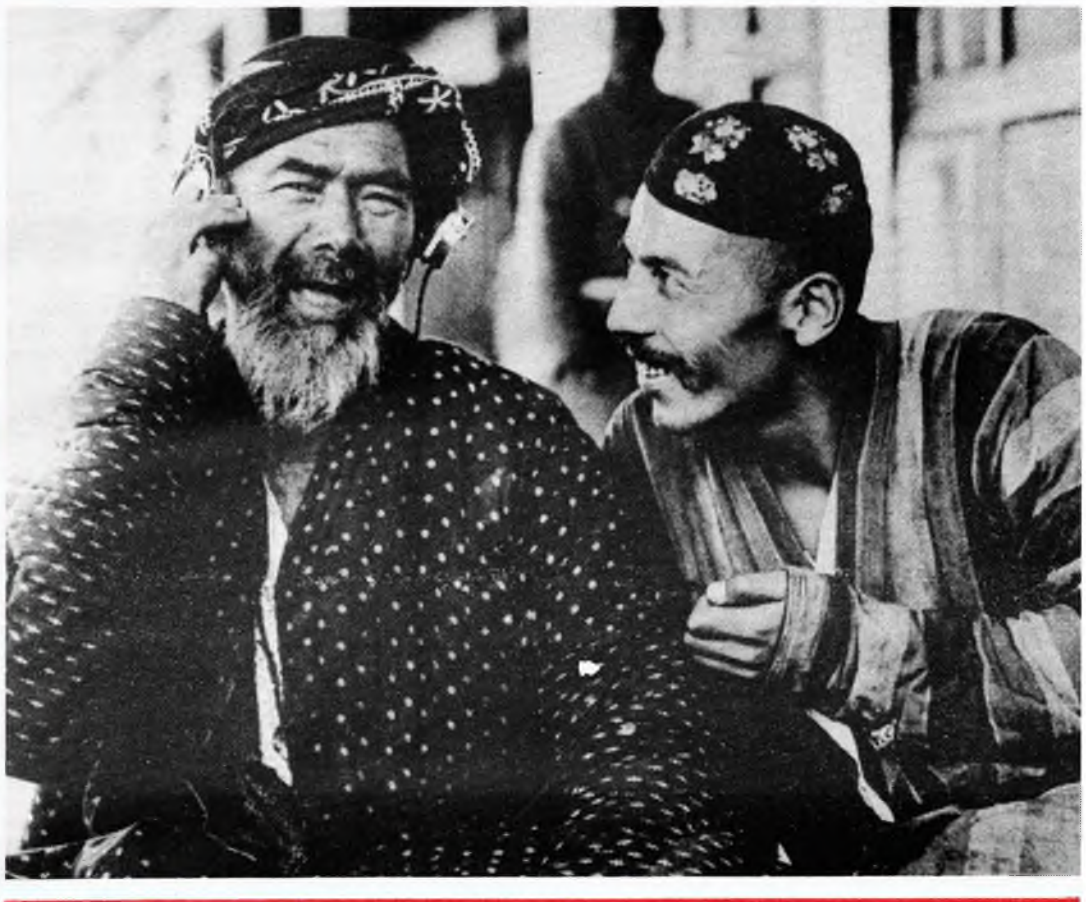

OLETKO VALMIS

ME TULEMME

2 / 87

IHMISTEN JUHLA

Viimekesäinen Provinssirock oli Suomen merkittävin rockfestivaali. Se nosti festivaalikäsitteen uudelle tasolle, jolla oli totuttu liikkumaan vain Suomen rajojen takana.

Yllättävän suuri yleisömenestys aiheutti järjestäjille ongelmia, jotka purkautuivat yleisön oikeutettuna kritiikkinä. Pääpulmiksi muodostuivat festivaalialueet yhdistävän sillan kapeus ja saniteettitilojen riittämättömyys.

Tämänvuotista festivaalia kehiteltäessä ovat järjestäjät pitäneet yleisöltä saatua palautetta kunniassa ja pyrkineet parantamaan Provinssirockin ulkoisia puitteita. Wc-järjestelmää on parannettu, siltaa levennetty ja majoitusjärjestelyjä on laajennettu.

Itse festivaalin sisältöön, perusideaan ei ole tulossa muutoksia. Törnävän festivaalipuisto on alueena nykyisellään loistava.

Luottamus yleisön omatoimisuuteen ja vastuuseen kanssaihmisistä on säilynyt, sillä festivaalikansa on osoittanut osaavansa käyttäytyä korrektisti ilman pikkutarkkaa holhoamista. Festivaalin alatunnuksena säilyy "IHMISTEN JUHLA".

Myös viime vuonna omaksuttu ohjelmapoliittinen linja jatkuu. Porvinssirock 87 esittelee joukon ulko- ja kotimaisia huippunimiä, mutta ei unohda suurelle yleisölle tuntemattomia esiintyjiä eikä myöskään ns. vaihtoehtoista ohjelmatarjontaa.

Jos sää on perinteiseen tapaan suotuisa, ovat kaikki edellytykset vähintään viimekesäisen Provinssirockin kaltaisen juhlan syntymiseen olemassa.

Seinäjoen elmu, KEMU-yhdistys toivoo, että festivaalivieraat lukevat tämän lehden Provinssirockia koskevan aineiston huolellisesti, sillä se auttaa löytämään tarpeellisia palveluja festivaalialueelta ja muualta Seinäjoen kaupungista.

Mikä Botnia Beat?

Edessäni on Botnia Beatin toinen numero. Lehteä julkaisevat Vaasan läänin elävän musiikin yhdistykset ja nuorisolautakunnat.

Botnia Beat on toimintalehti, joka haluaa edistää lähinnä pohjalaisen rytmimusiikin harrastusta ja edistää nuorisotoimintaa.

Lehden ensimmäinen numero ilmestyi tämän vuoden helmikuussa ja sai palautetulvasta päätellen innostuneen vastaanoton. Ensimmäisen numeron myötä on löytynyt uusia avustajia, jotka tulevat kirjoittamaan, valokuvaamaan ja piirtämään tulevissa lehdissä.

Botnia Beat ilmestyy neljästi vuodessa. Seuraava numero ilmestyy syyskuussa ja vuoden viimeinen Botnia Beat julkaistaan marras—joulukuun vaihteessa.

. . .

Tämä lehti sisältää paljon asiaa Provinssirock 87-festivaalista. Tämä on luonnollista, sillä yhdeksännen kerran järjestettävään tapahtumaan kiteytyy musiikki- ja nuorisotoiminnan parhaita piirteitä: festivaali elävöittää monipuolisella musiikkitarjonnallaan ympäristönsä musiikkiharrastusta ja koko Provinssirock-perinne on näyttö nuorten omaehtoisen toiminnan valtavista ulottuvuuksista.

Lehti julistaa myös Provinssirockia käsittelevän kirjoitus ja valokuvauskilpailun. Siihen voi osallistua kuka tahansa Provinssirockissa käynyt henkilö ikään, sukupuoleen tai kotipaikkaan katsomatta.

Kilpailun säännöt toisaalla tässä lehdessä.

Botnia Beat n:o 1 palautetta

Lukijat louskuttavat

"Onpas harvinaisen hauska aviisi. Loppujen lopuksi melko terve julkaisu. Yksipuolisuudessaan monipuolinen. Anarkiaa anemian keskelle. Kirjoittakaa vaikka, että Tampere pois maailmankartalta. (sic!). P.S. Seinäjoki on paska kaupunki, mutta Provinssiin tulen."

K. Jousmäki, Vehunkylä

Botnia Beatin viralliseen yleisökyselyyn vastasi lipuketta käyttäen 84 aktiivisinta. Kysely näytti olleen tarpeellinen, sillä uusia vinkkejä tuli viljalti. Yllättävää oli myös vastaajien levinneisyys, kaukaisimmat palautteet tulivat Kuhmosta, Kuopiosta, Helsingistä ja Oulusta. Lehti oli siis tavoittanut nuorison ikään, kokoon, sukupuoleen ja pankkitiliin katsomatta.

"Ehdottomasti eroottisin lehti Maaseudun Tulevaisuuden jälkeen. Hallitusratkaisu; oliko oikea? Entä lapsiperheiden asema. Kantakaa Latvis toimituksesta pihalle."

T. Heikkilä, Oulu

Yleisilme vastauksissa oli lievän kehuva. Botnia Beatin tarpeellisuutta Vaasan läänin nuorison viestimenä korostettiin yli puolessa vastauksista. Erityistä tunnustusta sai bändiluettelo, Juice-juttu, pykosloki ja tuntemattomien yhtyeiden little-jutut.

Negatiiviseksi koettiin lehden Seinäjoki-keskeisyys, taiton perinteisyys, keikkakalenterin puute, mainokset, alastomat miähet, ruokavinkkien ja kontaktipalstan puute.

"Hyvää asiaa ja hianoja kuvia ja mainoksia, Kitaroota enämpi ja vähemmän alastomia miähiä. Tahtoo naisia."

L. Varismäki, Ylistaro

Vaan eipäs hutkita ennen kuin tutkitaan. Toimitus puolustautuu. Mitä tulee Seinäjoki-keskeisyyteen voidaan asiasta syyttää yksinomaan muun maakunnan passiivisuutta. Esim. läänin pääkaupunki Vaasa tuntui nukkuvan yuppi-unessaan ja vain tuhahtavan moiselle tiedotuslehdelle, samaa voisi sanoa muistakin rannikkoseudun paikkakunnista. Tuhoaako meri-ilmasto luovuuden!, voidaan kysyä. Ketään turhia osoittelematta voidaan tämäkin selittää lehden uutuudenviehätyksellä. Outoa kulkijaa epäillään ja kummeksutaan. Toivottavasti nyt lukijat ja aktiiviset nuorisokulttuurin harrastajat panostavat lehden kehittämiseen. Ovet ovat auki! Juttuja otetaan avosylin vastaan. Lehden tarkoitus ei ole muodostua toimittajakunnan keskinäisen kehun kerhoksi, eikä painottua liian musiikkipitoiseksi. Näin on näppylät.

"Hyvä juttu. Menestystä jatkossakin. Voiko lehti enää paremmaksi tulla?"

M. Kohvakka, Kuopio

Elkää, parahin nuoriso, odottako, että teille aina ojennetaan hunajaa kultalusikalla suuhun. Ei kukaan tee teidän puolestanne mitään, ellette itse tee. Räjäyttäkää päänne paperille ja ponnistakaa korkeuksiin. Vaikka olisittekin pettyneitä aikaisempiin yrityksiinne on teidän syytä muistaa, että Botnia Beat on sitoutumaton ja puolueeton toiminnan äänenkannattaja. Täällä päätökset tehdään nopeasti ilman raskassoutuista byrokratiaa ja pintakiiltoista toimituspolitiikkaa. Meillä on varaa taistella myös tahra kilvessä.

"Lisää undergroundia ja vastakulttuuria. Naisista ja niiden iskemisestä."

Paajanen, Mikkeli

Keikkakalenterin, kontaktipalstan, ruokavinkkien puute johtuu siitä, että toimituskunnalle ei ole toimitettu asiallista tietoa. Huvienjärjestäjät suhtautuvat nihkeästi ilmoitteluun. He varjelevat sopimuksiaan ja luulevat ettei yleisö tiedä sopimuksien syntyneen usein jo kuukausia sitten. Tuskin kukaan kaappaisi artistia järjestäjän nenän edestä vaikka tieto olisi julkisuudessa. Patistakaa paikallisia huvien järjestäjiä. Puhelinsoitto täältäpäin kun ei tunnu parantavan tilannetta. Haastatelkaa huvien järjestäjiä, kysykää vaikeita, ottakaa pääsylipun hinnasta kaikki hyöty irti. Siihen Teillä asiakkaina on oikeus.

"Enemmän discoista. Esiintyjistä ja keikkakalenteri."

R-I. Rintakorpi, Hyyppä

Mitä tulee mainoksiin ja taittoon on toimituksen todettava, että lehti pyörii ainoastaan mainostulojen turvin. Mainoksia on siis tultava, että pystyttäisiin ylläpitämään ilmaisperiaatetta ja laajaa levikkiä. Mitä enemmän mainoksia, sitä enemmän mahdollisuuksia kehittää juttujen tasoa ja sivumäärää. Mainostulot sijoitetaan lehteen, ei aku ankka-tileille. Toimituskunta ei aio matkata Floridaan, varsinkin kun eduskunnassa jyllää nyt Suomen oma taisteluparі. Me ollaan positiivisesti nurkkapatriootteja, emme päästä lastamme maailmalle. Tahdomme sen kasvavan, kypsyvän ja luovuttavan tietonsa oman maakunnan hyödyksi. Auttakaa te meitä siinä ja ahdistelkaa paikkakuntanne liikkeitä, seuroja ja yksityisyrittäjiä sijoittamaan mainosmarkkoja Botnia Beat -lehdykkään, näin he ovat mukana kehittämässä paikallista nuorisokulttuuria. Botnia beatin mainospalstalla on välitön yhteys kuluttajaan, hyöty/laatusuhde on erinomainen. Taatkaa lehden tulevaisuus. Taitto pyrkii tiedon voitonmaksimointiin ja layoutin iskevyyteen.

"Hardcorea!"

K. Kivekäs, Mäyry

Kontakti- ym. pikkuilmoituksia julkaistaan kunhan osoitatte postinne välityksellä henkisen/taloudellisen hätänne. Ikävää on se, että lehdellä ei ole tarkkaa ilmestymispäivää, mutta deadline pyritään pitämään ehdottomana. Siihen mennessä kun juttunne ovat täällä voitte nukkua rauhassa —ne julkaistaan, jos mainostulot suovat tarpeeksi palstatilaa. Ruokavihjeitä emme osaa antaa, sillä vanhoina festareidenkiertäjinä gastronominen tuntemuksemme rajoittuu tonnikalaan, patonkiin, rusinoihin, hernerokkaan ja alimman hintaluokan viineihin. Keittotaitoiset ottakaahan yhteyttä aliravitun kesän jälkeen.

Eniten vaadittiin tuntemattomien yhtyeiden pikkuhaastatteluja. Näitä pyritään tekemään heti, kunhan toimitus Provinssi-kiireiltään ehtii. Provinssi-juttuja kun vaadittiin ehdottomasti tähän numeroon. Yleisön edun vuoksi tämä numero onkin jälleen Seinäjoki-keskeinen ainoastaan ja vain Provinssi-Rock festivaalin vuoksi. Muutos tulee jo ensi numerossa. Pitäkää siitä huoli. Ovet ovat auki. Toimituksen osoite on BOTNIA BEAT PI 180 60101 Seinäjoki. Puh. 964 - 162 185. Muista myös henkilökohtainen taloudellinen panoksesi lehden kehittämiseen. Jätä yhden viikonlopun kännääminen väliin ja sijoita suurempaan äänitorveen. Näin mainoksilta vältytään. BOTNIA BEAT TUKITILI: Seinäjoen Aluesp 492110-444816.

Hyvää kesää Botnia Beatin lukijoille ja kannattajille tt. Toimitus.
P.S. Olkaa varovaasia ja pitäkää ittennä ihimisinä!

BOTNIA BEAT

SISÄLTÄÄ MM.

- KOLMAS NAINEN
- PANKOW AUS DDR
- RÖYHKÄ, KAUKO
- MAASEUDUN TULEVAISUUS
- KESÄTUKKA KUNTOON
- PYKOSLOKI VASTAA
- BOTNIA UNDERGROUND
- LÄÄNIN BÄNDIT 2.
- CLAUDIA & HAUPITZ
- PAHA OLLA
- SARJIKSET
- ELÄVÄNÄ EUROOPASSA
- ELVIS COSTELLO
- MARTIN JA DAINTEES
- IGGY POP
- HüSKER Dü
- BOB GELDOFF
- PROVINSSI 86
- BÄNDIKATSELMUS 87
- JAZZ & SEINÄJOKI
- VAASAN WERSTAS
- KESÄLLÄ TAPAHTUU
- JET BLACK
- EMETIN KANTRIT
- MOSKOVAN KEVÄT
- KAUSTINEN JA POP

Nukkuvatko nuorten vapaat toimintaryhmät?

Pohjalainen nuori osaa harrastaa. Siitä osoituksena monenlaiset yhdistykset, tempaukset, harrastepiirit ja yhtyeet. Pohjalainen nuori ei kuitenkaan osaa tai ei viitsi perätä oikeuksiaan esim. nuorisolautakunnilta.

Vuoden 1986 alussa voimaan astunut uudistettu Nuorisotyölaki (1068/85) mahdollistaa kunnille valtionosuuden "paikallisten nuorisoyhdistysten sekä muihin nuorten itsensä järjestämän nuorisotoiminnan avustamisesta aiheutuviin kustannuksiin." Käytännössä tämä tarkoittaa, että nuorisolautakunnat ovat uudistetun lain mukaisesti velvoitettuja ottamaan huomioon ja avustamaan myös nuorten vapaita toimintaryhmiä (bändit, näytelmäpiirit ja muut harrasteryhmät) kunnan talousarviossa nuorisotoimintaan osoitettujen määrärahojen puitteissa. Avustuksista päättää nuorisolautakunta hakemuksien pohjalta.

Nuorisotyöasetus määrää nuorisolautakunnan luomaan edellytyksiä nuorisotoiminnan kehittymiselle ja tukemaan nuorisoyhdistyksiä ja muuta nuorten itsensä järjestämää nuorisotoimintaa. Tämä tarkoittaa, että nuorisolautakunnat ovat realiteettiensa puitteissa vastuullisia osoittamaan nuorisotoimintaa harrastaville ryhmille paikan, missä ne voisivat luoda itse edellytyksensä omalle toiminnalleen. Esimerkiksi nuorisoyhtye on oikeutettu hakemuksella saamaan käyttöönsä nuorisotilaa vuokratta myös maksullisiin konsertteihinsa, joiden tuotolla ryhmä rahoittaisi omaehtoista toimintaansa. Tällaisissa tapauksissa kulut (esim. järjestysmiehet) ovat järjestävän ryhmän vastuulla. Kuluihin on mahdollista anoa etukäteen kohdeavustusta nuorisolautakunnalta.

Nuorisotyölain mukaan nuorten vapaa toimintaryhmä muodostuu henkilöistä, joista "kaksi kolmatta osaa on alle 29-vuotiaita." Periaatteessa tähän riittää kolme henkilöä, jotka täyttävät edellä mainitun ehdon.

Nuorten vapaat toimintaryhmät voivat anoa nuorisolautakunnalta avustusta vapaamuotoisella hakemuksella, josta tulee selvitä ainakin hakija, avustuksen saamisen tarve, toiminnan tarkoitus ja laatu, avustuksen suunniteltu käyttötapa ja hakijan omatoimisuus. Hakemuksen allekirjoittajina täytyy olla kaksi täysi-ikäistä henkilöä. Seikkaperäiset ohjeet saa paikallisilta nuorisosihteereiltä ja nuorisolautakunnan jäseniltä.

Jarmo Latva-Äijö
Nuorisotyönopiskelija

RÄIMIS sijaitsee Kauhajoen uimahallia vastapäätä.

Räimis elää !

Kauhajoki on muutakin kuin pelimannipitäjä voi todeta kun lukee Räimiksen eli paikallisen nuorisotalon ilmoitustaulua. Bänditiloissa harjoittelee Albions, Haupitz, Twilight, Crime, Valse Triste ja Pohjantähti vakiovuoroillaan. Näiden lisäksi Räimiksellä harjoittelee silloin tällöin Skädäm, The band of no return, Blind Lemon Pie ja sekalainen joukko jamikokoonpanoja.

Voisi siis luulla, että Räimis on Kauhajokisten muusikoiden keidas, mutta luulo on hieman väärä niin kauan kun kirjasto "terrorisoi" talon alakerrassa. Muutos on kuitenkin tulossa, sillä uuden kirjaston rakentaminen on tosiasia. Nuorisosihteeri Pirjo Holma on käynyt aktiivisesti käsiksi tilakysymykseen ja nuorisoyhtyeiden harrastustoiminnan kehittämiseen. Nuorisosihteeri Holman rock-innostuksen myötä järjestyi mm. ilmaiskuljetukset bändikatselmuksen karsintaan ja finaaliin. Lisäksi hän on ollut innostamassa nuorisolautakuntaa hankkimaan Räimikselle vahvistinlaitteita. Nuorisosihteeri Holman kuningasajatuksia on saada uudistettu Räimis käyttöön vuoden 1989 aikana. Talon sisätilat kokevat ennennäkemättömän uudistuksen. Talon Yläkerta tulee sisältämään kerhoja kokoustiloja. Alakerta tulee käsittämään salin näyttämöineen sekä nuorisokahvilan. Näin saadaan mahdollisuus limudiscolle ja elävän musiikin konserteille. Kellaritiloista tehtäisiin bändien harjoitustilat.

Nuorisosihteeri Holman mukaan uudet tilat eivät yksinään pysty parantamaan nuorison elinehtoja vaan tarvitaan asenteiden muutosta. Nuorisotoimintaan jaettaviin avustuksiin olisi saatava huima korotus, olisi palkattava riittävästi kokopäivätoimisia ohjaajia ja syrjäkylien seurojentalot olisi saatava toimiviksi sivupisteiksi. Työtä tulee riittämään, mutta onhan Pirjon tukena ainakin innokas rock-scene.

6 Top 6

SOTAKIRJAILIJAT

1. Reino Lehväslaiho
2. Sampo Ahto
3. Veikko Pirilä
4. Armas J. Pulla
5. Leo Tolstoi
6. Niilo Lauttamus

KIELET

1. Latina / Daniel Jalopeurain luolassa, Ilmajoen Musiikkijuhlat 87
2. Saksa — Pankow
3. Ruotsi — Vöyrinruotsi
4. Viro — Tonis Mägi
5. Suomi — Andy McCoy
6. Häme — Veltto V.

KULTTURELLIT

1. Einar Ahlberg
2. Ritva Petäjä
3. Irma Rewell
4. Alpo Keturi
5. Jörn Donner
6. Eila Pohjonen

PYKOSLOKI VASTAA

"Arvoisa Pykosloki,
jo pidemmän aikaa minua on kalvanut epäilys mielenterveydestäni. Kevään ensi tuulahduksien huuhdellessa nenääni en saa unta. Kiertelen talossa huoneesta huoneeseen ja ikkunasta ikkunaan kuin maaliskuinen vauhko kissa. Olen rauhaton — sieluni on kuin tulessa ja kaipaa maailmalle. Yömyöhälle saakka tutkin lattialle levittämääni Suomen karttaa ja mittailen välimatkoja sekä painan reittejä mieleeni. Täydenkuun aikoina pakkaan tavarani ja juoksen kantamuksineni tienvarrelle. Siellä minä harjoittelen usein tuntikausiakin erilaisia ilmeitä ja käsimerkkejä. Tällöin vastustamattomasti toinen käteni nousee kuin hengen saattelemana kohti tien keskiviivaa ja peukaloni kohoaa kohti taivasta. Tämä suuri henkinen tila menee ohi muutamassa tunnissa ja taian kadottua palaan häpeillen kotiini. Tahtoisin vilpittömästi tietää mikä minua vaivaa. Onko kyse parapsykologisista tahdonalaistamattomista toiminnoista? Mitä teen pystyäkseni kamppailemaan tasapäisesti itsekunnioitukseni ja painajaisieni kanssa?"
Nimim. Tienvarren optimisti

Auvoisa nimimerkki Tahdon julkituoda edellä mainitsemiesi oireiden tavanomaisuuden. Teidän ei tarvitse pelätä kuuluvanne mihinkään riskiryhmään, sillä kyseisiä oireita esiintyy valtaosalla ihmisistä. Pahimmat seuraamukset saattavat olla jännetupentulehdus, väsyminen, anemia ja kroonisen aliravitsemus.

Mistä sitten oikeastaan on kyse? Diagnoosini mukaan kyseessä on Liftaneus-syndrooma, joka on jäänne ihmiskunnan Homo Liftaneus-kaudelta. Lääketieteellisestä käytöstä termi on syrjäytynyt ja nykyisin se luetaan alatyyliseksi matkustusslangiksi.

Mitä tämä outo termi kätkee sisälleen?

Liftaus (peukalokyyti, hitch-hiking) on monelle nuorelle vaivattomin tapa siirtyä paikasta toiseen. Täytyy kuitenkin muistaa, että liftaaminen vaatii kohderyhmän, jolle liftaaja viestittää tarpeensa. Tätä kohderyhmää kutsutaan automotorisiksi ihmisiksi, yleistäen heistä käytetään nimitystä autoilijat. Voidaan sanoa, että liftaamisen perimmäinen tarkoitus on saada kyyti. Tutustukaamme liftaajan kohderyhmään.

Autoilijat

He ovat suurin kohderyhmä, joille liftaajat viestittävät. Vähäisempiä kohderyhmiä ovat esim. motoristit, traktorinkuljettajat, lumikelkkailijat ja hevosajoneuvonkuljettajat, mutta edellä mainituilla ei ole tilastollista merkitystä. Autoilijoita kuuluu moniin ylä- ja alaryhmiin, joista seuraavassa yleisimmät. A-ryhmä 1. huomaavaiset, B-ryhmä 1. välinpitämättömät, C-ryhmä 1. opportunistit ja D-ryhmä 1. aggressiiviset. Liikenteessä tavataan myös näiden lukuisia yhdistelmiä ja variaatioita.

A-ryhmän autoilijat ovat mallikkaita autoilijoita. He kunnioittavat liikennesääntöjä ja etenkin jalankulkijoita, joihin he suhtautuvat lähes äidillisesti. Usein A-ryhmän autoilijat ovat ylenneet autoilijakastiin jalkailijoiden pariat-luokasta. A-ryhmän autoilijat ovat liftaajan elämänsuola. He pysähtyvät nähdessään liftaajan käsimerkin ja auliisti avustavat matkatavaroiden oikeanlaisessa asettelussa. He ovat huumorintajuisia, verbaalikykyisiä ja aina valmiita kokeilemaan uusia matkasuunnitelmia. Kaikki kunnia heille.

B-ryhmän autoilijat ovat liftaajan mielenterveydelle suurin riskitekijä. He aliarvostavat jalankulkijoita — liftaajat ovat heille pelkkää ilmaa. Tämä aiheuttaa liftaajassa katkeruutta, jumalanpilkkaa, varsahaavan, alkavan alkoholismin ja psyykelääkekierteen, mitä taas johtaa laitostumisen kautta itsemurhaan. Tämä taas aiheuttaa yhteiskunnalle tuntuvan tappion nuoren työkykyisen puolustusvalmiin ja veronmaksukykyisen yksilön menetyksen johdosta.

C-ryhmän autoilijat, opportunistit, haluavat repiä liftaajasta kaiken hyödyn. Metsästäjästä tehdään saalis. Liftaajan on heti syytä epäillä kuljettajan vilpittömyyttä mikäli hän osoittaa liiallista uteliaisuutta riistanhoito-yhdistyksen metsästysmajan tarkastuskäyntiin, yleisestä käytöstä poistettuihin oikoteihin, syntymämerkkisi sijaintiin tai vaikkapa rintaliiviesi kuppikoon selvillesaamiseen tai Rolexisi iskunkestävyyteen.

D-ryhmän autoilijat ovat liftaajalle hengenvaarallisia kriminaaleja, jotka lievimmillään näyttelevät keskisormea ja roiskivat kuraa liftaajan kintuille. Joskus he saattavat heitellä liftaajaa pulloilla, roskilla ym. irtonaisella kuonalla. Joskus he myös yrittävät yllättää liftaajan ajamalla pitkillä päin ja väistämällä vasta aivan viime tingassa. Saattavatpa he pysähtyä ja opettaa liftaajalle aerodynaamista matkustustapaa niskasta pitäen. Liftaajan on omattava nopea reagointikyky, psykologinen silmä sekä riittävästi rohkeutta ja kärsivällisyyttä. On muistettava, että liftaustilanteessa väkivaltaisuus on tilastollisesti kohdistunut lähes yksinomaan liftaajaan. Oikea tilannenopeus ja supliikki ovat liftaajallekin suositeltavat matkaevät.

Millaisia ovat sitten liftaajat?

Liftaajat

Liftari on yleensä 0—29-vuotias jompaa kumpaa sukupuolta oleva henkilö. Tyypillistä heille on urheilumieli, uskonnollisuus, humanismi ja optimismi. Vähemmistönä Liftareiden Liitto r.y. mainitsee muutaman ekshibitionistin ja joukon masokisteja, jotka nauttivat seisoskelustaan tienvarsilla sateissa ja pakkasissa. Yleistäen voidaan sanoa, että liftaajia yhdistää seikkailijan elämäntapa, joskin monille syy liftaamiseen löytyy rahapulasta tai julkisenliikenteen aikataulujen epäsopivuudesta ja puutteellisuudesta.

Liftareille on tyypillistä maailmantuska, koti-ikävä, rahapula, kusihätä, sotilaskarkuruus ja epämääräiset pakkoliikkeet käsiä huitoen tai maassa pyörien. Varustuksena (lue: rekvisiittana) heillä on usein bensakanisteri, punainen lyhty & varoituskolmio, SP-nauha & ryntky, teatterista varastettu poliisin virkapuku & elkeet, repaleinen ja keinoverellä töhritty ulkoasu & ulkomuoto sekä kuljetustiloihin sopimaton kantamus erilaisia liinavaatteita, kasareita, suksia ja olutkoreja. Kaikki keinot autoilijan hämäämiseksi kun ovat sallittuja.

Latvis

Liftaajat ovat yleensä tulossa-/menossa tansseihin, festivaaleille, kirkkoon, synnytyslaitokselle, nostamaan päävoittoaan Lotosta, ammattiliiton ylimääräiseen jäsenkokoukseen, Miss Suomi -kisoihin, Uskonnollisten pienryhmien saatanan vastaiseen mielenosoitukseen, kutsuntoihin tai KELAan nostamaan työttömyysajan peruspäivärahaa. Lista on loputon, joten tyydyin vain luettelemaan Liftaussyiden TOP 10 -listan, jonka oli laatinut lift. kand. J. Walker yhdessä VTT:n kanssa. (Valtion painatuskeskus Julkaisusarja LF 669/86).

Ennen kaikkea liftaaminen on sosiaalinen tapahtuma. Monille ihmisille liftimatka on ainoa ihmiskontakti lyhyen elämänsä aikana. Kannattaa muistaa, että myös taloudellisuudessa liftimatka voittaa tylsät ravintola-illat ja maksulliset KontAkti-palstojen löperöt sokkotreffit. Liftissä seuraa välitön kasvokontakti ja mukana saattaa olla myös aimo ripaus jännitystä, varsinkin jos saa kyydin juoppohullun seksimaanikon katsastamattomaan kesärenkaiseen farmari-Volvoon keskellä yötä peilikirkkaalla korpitiellä. Lyhyillä liftarimatkoilla ihmiskontaktit jäävät kuitenkin kovin pintapuolisiksi johtuen liftarin pakkasen ja nälän aiheuttamista kramppi- tai epilepsiatiloista.

Yleensä liftaajan kannattaa pitäytyä turvallisissa keskustelunaiheissa. Ei kannata udella "Miksi takakontista roikkuu ihmiskäsi?" tai "Mitä on tuo imeläinhajuinen piipputupakka?". Ei myöskään kannata leikkiä katsastusinsinööriä eikä muutenkaan snobbailla teknisellä tietämyksellään. Em. poissulkee mm. seuraavat kysymykset "Onkohan tätä koskaan katsastettu?", "Mikä on tuo vilkkuva valo?" tai "Onko nyt ihan varmasti tankki täynnä?". Kannattaa pyhittää auto — kultainen vasikka on saanut kumipyörät alleen.

Kaikenkaikkiaan liftaajan on osoitettava nöyryyttä ja palvelualttiutta, vaikka virtsaamisen pidättelystä johtuvat kellertävät silmät samentaisivat näön ja harjaamattomuus huulilatalukuun tai viittomakieleen vaikeuttaisi kommunikaatiota.

Ikävä kyllä monille autoilijoille liftaajat ovat yhä verta imeviä loisia, jotka eivät osallistu matkakustannuksien rahoittamiseen. Tällaista epäluuloa olisi pyrittävä kaikin tavoin hälventämään. Niin autoilijan kuin liftaajan kannattaa opetella pieni varasto kansanomaisia kaskuja, letkauksia ja eepoksia matkatunnelman kohottamiseksi. Ystävällinen ele ei varmaankaan vaadi kohtuuttomia taloudellisia tai älyllisiä ponnisteluja. Puolestani: Hyvää matkaa!!!!

LATVIS — Pykosloki —

Pohjantähtiä

JAZZIA VAI EI?

Kauhajoen Kasino kunnostautuu. Profiili kohoaa myös salin puolella. Monien artistien kiroilema postimerkkilava on historiaa ja uusi mittava stage on entisen ravintolan kohdalla. Ravintola on siirretty entiseen disco/narkkasiipeen. Taukojen aikana salin puolella soi kakkosdisco.

Tiskijukat saavat siis todellisen kilpailijan super-discosiilolleen, sillä salin stagella nähdään joka kesälauantai joku Suomen ykkösartisti. Tango Kauhajoen Kasinolla ei siis enää soi, mutta mitä tähän sanoisi Antti Irwin Hammarberg?

Seinäjoen Jazz -kerhon toiminta on ollut vaihtelevaa kuin elämä yleensä. Nyt tuntuu olevan käynnissä noususuhdanne.

Uuden puheenjohtajan otteet ovat nähtävissä ja uusia loikkauksia jazzin puolelle on ollut havaittavissa.

Esimerkistä käy taiteilija Harri Pöntinen, joka vieraili keväällä Seurahuoneen maanantaijazzeissa. Lehtitietojen mukaan meininki oli hyvää ja Pöntinen lauluineen valloitti yleisön. Taustalla soittivat tutut hämyt.

Kuitenkin eräät paikallaolleet olivat toivoneet hiljaa itsekseen, että olisipa tämä Ruotsinlaiva jo pian satamassa!

Sellaista on taide.

H. Pöntinen tulkitsi, mutta jazzia vai laivaviihdettä?

ÄITI,

MUN ON PAHA OLLA

Huone haisi hammaslääkärille ja oli kuin avaruusaluksen ohjaamo. Ihmiset makas letkuissa pakkopaitaan ja sänkyyn sidottuina. Ne oli jossain, kaukana poissa.

Yaffa makas muiden joukossa muista eristettynä turkoosin varisten muoviverhosermien sisällä. Jossain hengityslaite korisi rukouksiaan. Yaffa oli kalpea metallinhohtoisen kehtonsa kohdussa. Ihan kuin olis kutistunut ja muuttunut lapseksi taas.

Kesällä me notkuttiin kadulla ja aiottiin pistää kasaan bändi. Yaffa oli helvetin innostunut, mutta se ei ollut koskaan soittanu mitään. Siks me ehdotettiin, jos se vois laulaa. Se oli muutenkin aina makeilemassa — seksikäs ja pelottava villi. Mustat sotkuiset hiukset, mustalla rajatut kalpeat silmät, tannerenkaita viiskyt ja tiukka nahka-asu luki poliisitiedotuksissa.

Ei Yaffa ollut aluksi innostunut, sillä kuitenkin se pelkäs palautetta. Mutta se oli kuitenkin sen verran narsisti, että sai tyydytystä harjoitellessaan meidän kanssa. Ei mekään oikeesti mitään osattu, kunhan saatiin jotain vastapainoo dokaamiseen.

Koko kesä me harjoteltiin kaikkei punk-viisuja, Hanoita ja väsättiin omia vaihtoehtojuttuja. Kierrettiin festareilla ja digattiin Smäkkii ja Siekkareita. Kaikki bogart-jutut oli ihan paskaa. Me liftailtiin ja juotiin jätkien viinat. Me narutettiin niitä, eikä koskaan oltas menty pidemmälle. Kait meitä vihattiin, kun meistä liikku kaikkii juttuja. Ihme ettei kytät tai järkkärit poltraneet meitä kertaakaan, vaikka aina notkuttiin kännissä pummaamassa rahaa niilläki.

Sit tuli syksy ja koulussa kaikki repi juuriltaan. Yaffa etääntyi, vaikka oltiinkin ihan sisaruksii. Se vaan oli aina jotenkin ihanmeellinen isossa joukossa. Kait sillä oli ongelmia ittens'kaa. Mäkin rupesin kulkeen paljon Steissin kansa eikä Yaffa digannu sitä yhtään. Steissi kun vamppas aina kaikki kundit. Steissillä olikin hyvä maku ja aina joku uus, siit se oli saanut nimenski.

Syksy, joulu, talvi, tähdet ja kuu. Hiihtolomalla näin Yaffan pitkästä aikaa ja juteltiin henkeviä ihan kahestaan. Ei Yaffa ollut käyny ees treeneissä ja siks me oltiin otettu Varpu laulaan. Yaffa ei puhunu siihen mitään, varmaan se olis halunnu tulla taas mukaan. Mutta ei meillä ollut pokkaa sanoo Varpulle "no deal" ja siihen se sit jäi.

Yaffa kerto mulle kaikenlaista ihme itsesäälitilitystä. Mä en voinu ymmärtää sitä ja pistin tosi vaikeesti. Kait se rupes inhoon muakin. Yaffa oli aina niin helvetin perfektionisti. Jos sillä meni kovaa nii se kans lensi korkeella ja sit kun meni huonommin niin sen vatjokin häpes sitä. Se oli ihan mustavalkonen.

Me juteltiin paljon yhestä Jonesta, joka oli hypänny keskustassa viidennestä kerroksesta ja jäänyt henkiin. Jone oli yksi vanha Yaffan idoli. Nyt Jone makas kolmatta kuukautta sairaalassa ja kuntoutuksen jälkeen voi päästä vielä käveleenki.

Pari viikkoo sit mä menin Yaffan kaa kattoon Siekkareita. Yaffa oli ihan kännissä ja sillä oli se stiletti, jota se kanto mukanaan aina sen yhen raiskausyrityksen jälkeen. Yaffa hullutteli sapelitanssilla ja huito kun joku Manson. Sellanen se oli aina kun sillä kiitti.

Siekkarit oli valtavii. Ne soitti ihme sovituksia ja ei niitä olsi tuntenu muuta ku sanoista. Yaffa eksy musta siinä ryysiksessä enkä löytänyt sitä sit enää koko iltana. Joku kehu, että se oli harhaillu parkkipaikalla setin jälkeen, mutta jutusta on tosi monii versioi. En mä nähny sitä sit kun sairaalassa. Varmaan se oli tapahtunut ihan lopussa, kun en ollut kuullut ees mitään ambulanssia, eikä kukaan muukaan meiän jengistä.

Yaffa makas teräskohdussaan ihan hiljaa. Se silmät kuitenkin eli. Sen kaulassa ja ranteissa oli paksut siteet ja se oli tiputuksessa. Se taisteli kauan ennen kuin puhu mitään. Sen ääni oli ihan kummallinen. Pari päivää sitten se oli päässyt teholta.

En mä jaksanu kysellä, koska olin jo kuullut niin monta versioo. Mä olisin kuitenkin lähtenyt sen kanssa silloin ambulanssilla jos olisin tienny. Mutsi olis kyllä saanut sykärin, kun olisin soittanut neljätä aamulla, ett hei mä olen sairaalassa.

Mä luulen, että Yaffa oli matkinu Jonee. Tuskin se oli tahtonut loppuun asti. Ainakin se oli valinnut turvallisen paikan, kun järkkärit kiertää aina vessoissa. Kaikki sanokin, että nyt se ainakin sai julkisuutta. Vituttaa tollaset. Yaffa oli jotenkin sairaan ylpee, kun oli eka joka oli leikannut kaulaansa täällä. Kolme pistohaavaa ja ranteissa kans. Sit siltä oli löytynyt täys tabupurkki. Mikä sitä oikeen vaivaa?

Mä en voi ymmärtää miksei se puhunu mulle mitään ja mä pelkään mitä se tekee kun pääsee ulos. Lapsella on paha olla.

Latvis

Pohjantähtiä

Tulivuorirock otti ja kuoli

Maan vanhin yhtäjaksoisesti järjestetty rocktapahtuma Lappajärven TULIVUORIROCK järjestettiin tällä tietoa viimeisen kerran viime kesänä. Tänä kesänä tapahtumaa ei järjestettäne — ei ainakaan perinteisen järjestäjän Lappajärven Veikot -urheiluseuran urakoimana.

Viime kesän Tulivuorirock tuotti järjestäjille roimat tappiot, vaikka päätähdeksi oli kiinnitetty jo suorastaan legendaarinen ja taas listoilla näkyvä STATUS QUO. Lappajärven Veikot pääsi pälkähästä suhteellisen vähin vaurioin, mutta järjestelyistä ja taloudesta päävastuun kantanut Tulivuorijuhlien isä Matti Lampi muistelee viime kesän juhlaa aivan ilmeisesti vähintään lievällä katkeruudella.

Tulivuorirockin historiaan liittyy melkoinen joukko maailman tähtikaartin edustajia. Vuosien saatossa Halkosaaren saunanportailla ovat pällistelleet suomalaista luontoa ja kansan melskaamista mm. Bob Geldof, Manfred Man, Status Quon Francis Rossi, Bay City Rollersin ruutupojat, Country Joe ilman Fishiä, Limahl, Dr. Feelgood, Dexys Midnight Runners, Hanoi Rocks . . .

Tulivuorirockin lopullisesta/tilapäisestä nuupahtamisesta huolimatta Halkosaaren huvipaikalla järjestetään viikonloppubileitä vanhaan tyyliin. Ns. nuortenhyppyjä on luvassa kesäkaudella ainakin yhdeksät ja loput on ns. aikuistentansseja sun muita humppakarkeloita.

Halkosaari lienee katkerimpia esimerkkejä huvielämässä tapahtuneesta kehityksestä, jonka yhtenä piirteenä ovat eräiden tanssipaikkojen näivettymiset ja jopa kuolemat. Kovin kaukana ei ole se aika, jolloin Halkosaarta pidettiin aivan syystä Suomen johtavana huvipaikkana. Tuolloin olivat myös Tulivuorirockit parhaimmassa kukassaan. Kansaa kävi ja painijoille käärittiin harjoitusmarkkoja.

Kunniakkaat perinteet muistaen tuntuu kohtuuttomalta, että Lappajärven Veikkojen kovalla työllä rakentama huvipaikka on nyt pelastettu kunnan omistukseen. Tällä tempulla toiminnan jatkuvuus pyritään turvaamaan. Lähivuodet näyttävät, miten kauniin ja hyvämaineisen suvilavan käy tiukassa kilvassa.

Uusi Claudia

Claudia-yhtyeen uusin lp on nimeltään Kivisydän.

Yhtyeen sanoittaja ja sävelt äjä Petri Möller suorittaa siviilipalvelustaan Kokkolassa, ja pitää uutta kiekkoa onnistuneena.

Botnia Beat tapasi Petrin Kauhajoen evankelisen kansanopiston massiivisessa rakennuksessa, kun oli vasta kevät ja Petriä ”ajettiin sisään” sivarin vastuulliseen rooliin muuttuvassa yhteiskunnassa.

— Ei sulta voi koskaan riistää oikeutta tehdä sitä, minkä katsot oikeaksi ja parhaaksi, silloin kun se ei loukkaa ketään, vakuuttaa sivari Petri Möller.

Jos vertaat ensimmäistä älppäriä Kivisydämen laatuun niin mihin suuntaan meininki on muuttunut?

— Meininki on muuttunut hyvään suuntaan. Svengi irtoaa huomattavasti luonnollisemmin kuin ensimmäisen lp:n aikoihin. Tuotokseltaan uusi lp:mme on vaihtelevampi kuin edellinen. Mulla on aina ollut tarkoituksena pyrkiä kokonaisuuksiin, ettei tulisi kokoelmalevyjä. En ole nyt tekemisen jälkeen liiemmin kuunnellut uutukaista, mutta täytyy sanoa, että tyytyväinen olen lopputulokseen.

Sanoit, että svengi irtoaa paremmin kuin aiemmin. Mitä sulle merkitsee ”svengi”?

— Kun svengaa niin kulkee jouhevasti. Ei se saa olla mitään pakonomaista ryntäystä, vaan pitää sujua luonnollisesti. Ja kun syntyy luonnollisesti se tulee sitä mukaa sieltä mistä sen pitääkin tulla - sisältä. Svengi on hyvää meininkiä.

— Ollaan me tehty paljon viime aikoina töitä, että saataisiin svengaamaan aiempaa paremmin live-oloissa. En ole ollut ollenkaan tyytyväinen siihen, millaista on ollut aiemmin keikoilla ja yleensä lavatilanteissa. Nyt olemme asennoituneet aivan erilailla touhuun ja tilanteeseen. Koko viimeisen vuoden riitelin itseni kanssa, että miten suhteutan itteni koko hommaan. Vasta lopussa on alkanut päästä vauhtiin ja nyt kun asiaa on kelannut niin on kasvanut ymmärtämään, että se joko tulee tai ei tule. Välillä oli kyllä tosi ristiriitaisia tapahtumia, mutta se vaihe oli antoisaa. Kyllä voi kaikenkaikkiaan sanoa, että henkinen muutos koko bändissä on huomattavan suuri. Voi kyllä puhua uudesta Claudiasta.

Tekstit ovat aina olleet sua lähellä ja kun kerran teet Claudian tekstit, niin onko sanoitusten puolella tapahtunut jotakin samaa kuin bändin henkisessä latautumisessa ja asenteessa eläviin esitystilanteisiin?

— Muutosta on tapahtunut ainakin siinä mielessä, että mielestäni olen vasta nyt tyytyväinen teksteihin. Uuden lp:n tekstit ovat vasta alkaneet tavoittaa sitä, mitä olen tavoittelemassa. Tavallaan on onnistunut sanomaan helpommin sellaiset luonnolliset ja tärkeät asiat. Eka älpeellä tuli kaadettua...

— Toisaalta voi sanoa, että tekstit ja musiikki irtoavat molemmat nyt helpommin. Kokonaisuutena pitää olla vaan tyytyväinen.

Mitä mieltä olet Suomi-rockin nykypäivän tekstillisistä saavutuksista? Innostavatko ne sua?

— En mä ole mitenkään erityisen innostunut siitä, mitä olen sattumalta kuullut. Mun mielestä kaikenlainen määrätietoisuus on ollut hukassa - toki ylpeyttä ja itsevarmuutta riittää. On täällä erittäin paljon hyvääkin, mutta tekstipuolella mun mielestä tyydytään sovintoratkaisuihin. Mä ymmärrän hyvin tuollaisen - ei siinä sinänsä mitään väärää ole. Toiset eivät vaan katso tärkeeksi sitä. Sanotaan, että no se runous on erikseen.

— Mulle tämä juttu on kokonaisuus. En anna kummankaan kärsiä toisen kustannuksella. Kyllä mä hyväksyn myös toisenlaisen näkemyksen.

Mikä on nyt Claudian tilanne, kun takana on Suomen mestaruus, reippaasti keikkaa ja uuden levyn teko? Onko tällä sun sivarihommalla esimerkiksi vaikutusta bändikuvioihin?

— Tämä koko siviilipalvelus sai mut heräämään pitkästä unesta. Yleensäkin kaikki, mikä rikkoo rutiinin on hyvästä. En mä ole ikinä tuntenut minkään kahlitsevan mua. Se, minkä sä tunnet oikeaksi, sä teet sen. Mulla on nyt, juuri nyt suuri vapauden tunne. Ei sulta koskaan voi riistää sitä oikeutta, että teet sen, minkä katsot parhaaksi, silloin kun se ei loukkaa ketään. Ei tämän saa tietenkään häiritä yhtyettä, jolle täytyy olla myös vastuullinen.

Keikkoja siis tulee samalla mitalla?

— Joo, niin paljon kuin mahdollista.

Rock-teollisuuden asevientiä; HAUPITZ

Botnia Beatin toimituskunta antautui haupitsien edessä Sorsanpesän Mämmi-rokkissa. Ruuti oli kuivaa ja muutenkin höyhenet pöllysivät. Haupitz tähtää Suomi-rockin kovapanossarjaan. Yhtyettä edustivat vokalisti Pete Huhtanen ja kitaristi Jari Iksu Ikkelä. Muut Haupitzit, Vesa Kaunismäki (basso), Antti Ketola (rummut) ja Esa Hautala (kitara) olivat jättäytyneet puolustamaan kotiliettä.

BB: Mitä haluatte?

Pete: Meininkiä, osallistumista

Iksu: Sitä, että yleisöllä menis lujaa.

BB: Mitä on lujaa meneminen?

Iksu: Se ettei hillu lavalla vain omaksi ilokseen vaan yleisölle. Ottaa päähän, kun ei yleisö huomioi. Tosin on käynyt niinkin, että on tarjottu viiskymppistä että lopetettais.

BB: Mikä sai teidät tekeen soittohommia?

Iksu: Se on harjoittelun luonnollinen jatke.

Pete: On kivaa olla rock-tähti.

BB: Taloudellisesti vai narsistisesti?

Iksu: Narsistisesti . . . ja taloudellisesti. Tossa järjestyksessä. Kivaa se olis kun ihmiset tuntis.

BB: Mitä te sitten käsitätte ns. rock-tähdellä?

Pete: Suomalainen rock-tähti on sellainen, joka tekee keikkaa.

Iksu: Ihminen, joka haluaa tähdeksi on jo luonnostaan sellainen. Ei se tee mitään.

Pete: Tähti on täysipainoinen koko olemukseltaan. Tekotähtiä tehdään vaatteilla, meikkaamalla — rahalla.

BB: Mitä haluatte rock-tähtinä?

Pete: Haluamme antaa yleisölle koskettavan tunteen. Haluaisimme olla kuin taikahuilu, jolla pystyisimme saamaan aikaan kauhua, surua, iloa ja silleen.

BB: Eikö tuo ole jo manipulaatiota?

Iksu: Jos haluat olla rock-tähti, niin tottakai sä haluat, että ihmiset tekevät miten sä haluat. Jos olet lavalla sä olet vähän ylempänä.

BB: Onko rock teille vallankäytön väline?

Iksu: Tavallaan, mutta oikeastaan se on purkautumisväline. Niin yleisölle kuin bändille. Molempien on annettava yhtä paljon.

BB: a) Pyritte kö markimaan toisia? b) Onko kaupallisia paineita?

Pete: a) Ei. Me tehdään sitä mitä tuotetaan itse. b) Martti Syrjäkin sanoi, että tottakai hän tekee sellaisen levyn, joka myy. Toisaalta olisin valmis tekeen keikkaa ympäri Suomea pohjalta ruoka ja kulut, mutta jos haluaa tienata on oltava kaupallinen. Sanoo Kemu mitä tahansa.

BB: Mitkä ovat kesäsuunnitelmanne?

Iksu: Keikkoja ja basisti. Nykyinen basistimme kun lähtee naisensa luo vetten taa.

Pete: Keikkoja kyllä saa kun vain viitsii yrittää. Mä olen hommannut meille keikkoja ja yllättävän hyvin niitä saa itse vastoin asiantuntijoiden lausuntoja. Pitää vaan jujuttaa ja lähteä lämmittelybändiksi. Järjestäjille on sanottava ”Myykää 50 lippua enemmän niin saatte meistä omanne takaisin. Antakaa mahdollisuus.”

Jengi luulee, että rock-bisnes on jotain suurta, vaikka se ei itseasiassa ole sitä. Ei se ole limousineissa ajelua vaan jätkät istuu hikisessä keikkabussissa vaikka 40 asteen pakkasessa.

BB: Mitä haluatte sanoa nuorisolle ja varsinkin Botnia Beatin lukijoille?

Pete: Jos kuuntelee bändiä olis kuunneltava sitä sellaisena kun se on. Ei saisi verrata sitä muihin. Pitäis olla suvaitsevaisuutta.

Iksu: Kaikki haluu idolin. Moni haluaa tähdeksi. Moni haluaa olla fani. Liika on liikaa, jopa rock-tähteys.

Se tuleeko Haupitz koskaan osumaan pilkkaan on vielä hämärän peitossa, sillä yhtyeen tilanne on tällä hetkellä todella sekava. Basistiksi haluavat ottakaahan yhteyttä. Stagella on tilaa, toivottavat Haupparit lopuksi.

Bändikatselmus meni - mitä nyt?

9 katselmusta ympäri läänin. Teuvalta oli jo viime B.B:ssä tarina, joten se siitä.

Ylistaroon

oli 8.3. sunnuntaina kokoontunut kolmisen sataa ihmistä, taso oli kirjava ja meininki miellyttävä. Hyvin hoidettu homma. Ylöskirjattiin kolme nimeä: Stix Staff, Mixed-up Kids ja Parrasvalot.

Paikka oli kisoille sopiva, heikkoutena oli "hevahtavuuden" ylivalta, ja kaiken lisäksi vielä tietynlainen "kopiokevytmetallin".

Nemon herrat jäivät monelle myös listan ulkopuolelta mieleen painumaan.

Vaasa I

onnistui myös mukavasti, jengiä oli taas kolmatta sataa ja ympäristö uutuuttaan hohkaava vaan saundillisesti perin arveluttava nuorisotila. No, ne jotka saivat saundit kuntoon erottuivat. Täällä tuli totisesti julki se moka, että bändit kokemattomuudessaan eivät tajua miksausta, eli soittavat aivan liian lujaa miksattavuuden kannalta. Miksaajan on mahdoton miksata jos kama tulee suoraa kovempaa kuin mikkien kautta! Tätä voisi joka bändi itse tykönään treenata kämpillään, siis hiljempaa soittamista niin ettei fiilis kärsisi.

Listalle pantiin bändit Athaira & Velvet Mask, Stuck ups ja Lokomo eli "progespsykedeliapunkia", reilua ja tyylikästä R & B:tä ja maukasta "CCR-svengihumppista". Hyvää tasoa kaiken kaikkiaan.

Sitten piti olla keimien

Pietarsaaressa

mutta jutusta tulikin "ohari", eli järjestelyt eivät toimineet, joten tuli myös yksi kauneusvirhe muuten lähes loistavasti pelanneeseen katselmuskaruselliin.

Kruunupyyssä

innostuin väläyttelemään skandinavis-kelttiläistä kieltäni ja muutenkin oli mukavaa ja tyylikästä. Pitopaikka oli näet kuin jokin ritarisali ja saunditkin ynnä järjestelyt toimivat.

Soittotaito oli bändeillä korkeatasoinen niin kuin yleensäkin "ruotsahtavilla" alueille. Omaperäisyyden laita oli kuitenkin niin ja näin eli valitettavan niin niin... just det. Ammattitaitoisimmat bändit löytyivät täältä, ehkä vähän liiankin näihin kuvioihin, koska me järjestäjät pyrimme hivenen hillitsemään kaikista pisimmillä olevien bändien esiintymishalukkuutta.

Listalle pantiin Ragnar Hare ja Zyrie, joista R.H. valittiin listan ohi suoraan Provinssiin, koska niin selviä jotkut asiat kun kas ovat.

Ähtärin

Stereohalli loi puitteet ja kunnan ja lähikuntien alan "toimihenkilöt" olivat luoneet sellaiset sisällöt että alta pois. Eli täällä päin tosiaan nuoriso- ja kulttuurityöntekijät yllättivät "homman hoidollaan" - kiitos.

Ähtäri, Alavus, Lehtimäki, Soini ja Töysä -akseli oli painattanut jopa käsiohjelman 12 bändistään. Ja taso oli kova. Listalle saatiin bändit Elvis Breznev, Lipponen ja Borealice. Kaiken kaikkiaan reilua ja nuorekasta touhua näillä seuduin eli ei ihme että se "iik!" 3. Nimenkin on jostain täältä kotosin.

Vaasa II

tapahtui tutussa kälyisessä paikassa, joka tällä kertaa toimikin. Saunditkin olivat välillä kohdallaan.

Bändit olivat taas kerran soitannallisesti hyvätasoisia, mutta valitettavan mitään sanomattomia muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Listalle kerättiin 3 nimeä: Rocco, Vihan Lapset ja Kuutamo, jotka omalla sarallaan kaikki ovat erinomaisia.

Huomata kannattaa, että tälläkin kertaa väkeä oli ja järjestelyt toimivat, hyvä Welmu.

Kortesjärvellä

oli vähiten bändejä, ja sattui myös niin ettei päätuomitsija päässyt paikalle, koska oli taas Oslossa (Huom! Pohjoismaiset musiikki-estetiikan päivät).

Kortesjärven kovin bändi Zarabkin oli kisoissa vasta Kannuksessa, joten taso ei noussut päätä huimaavaksi. Listalle tuomarit panivat Zeuksen ja Gdanskin.

Lapualla

olikin sitten oikein viikonloppu meininki, kansaa riitti tulvimalla ja tuomarit nauttivat - kovatasoisin tapahtuma, todella persoonallisia ja hyviä yhtyeitä. Lapualta pääsivät esim. kaikki nimetyt loppukatselmukseen, ja muitakin olisi voinut ottaa - vaikkapa Janen tai Erikan tai Uzbekistanian Beastin tai... että niin. No, ylösotettiin sitten bändit Afrodite, Dorian Gray ja Poor Tom. Järjestelyt ja muu pelasi taas mainiosti perjantai illaksi, että joo.

Kannuksessa

olikin sitten viimeinen alkukarsinta. Ja taas hattu käteen ja paikalliselle Elmulle etenkin syvä kiitos, sillä ilmeisesti se kantoi suurimman korren kekoon, mutta myös toki muille järjestäjille terveisiksi "että siitä vaan."

Taso oli kirjava, bändit eri puolilta läänii. Jännintä tavallaan oli, että näin hyvin hoidetuissa keimeissä ei ollut yhtään paikallista bändiä mukana, olivat kuulemma vielä niin treeni asteella. Mutta tähän väliin tulevaa vuotta varrotessa huomio, että "kaikki mitättömämmikuoriminatkin" vaan mukaan. On saanut nähdä tässä lyhyessä ajassa näet senkin jo, että moni aloittelija on kehittynyt muutamasta vinkistä ja neuvosta hurjasti. Tiertysti se on vaatinut tiukkaa treeniä, mutta tervetuloa "kellarirotat!"

Kannuksen nuorisotapahtumasta nimettiin Zarab, Yläluokkien tytöt ja Speedy G. Miinuspuolelle jäi hivenen huonot saundit, jotka olivat eri vehkeillä aikaansaadut kuin "Big Saarisen" poikien - kiitos myös heille ansiokkaasta asioiden hoitelusta.

Että sellaista

ja sen tapaista. Monet ovat ihmerelleet, että missä viipyy kirjallinen palaute - osa on sen toki jo saanut. No, sehän on kiinni niin yksinkertaisesta syystä, että päätuomari on kiireinen (ja näin keväällä välillä ollut myös kipeä) mies. Papereita on iso kasa, eikä viitsi ihan lonkalta niitä kirjoitella, joten eiköhän se tästä, eli kuukauden sisällä homma on kaikille hoidettu.

Yleensäkin katselmus on ollut hurjan positiivinen eli myönteinen yllätys. Tämän ovat myöntäneet kaikki mukana olleet järjestäjät. Katselmushan keräsi bändejä yli sata ja yleisöä loppuk. mukaan luettuna n. 4000.

Kauneinta tässä on, että te ihmiset olette oikeasti kiinnostuneita "kotikontujenne" bändeistä tänä kälyisenä aikana. Väitetäänhän, ettei nykynuorisoa enää mikään elävä ja läheinen kiinnosta - hienompaa sen tarttee olla. Mutta tosi hyvä näin, tästä on hyvä jatkaa.

Annista

Perusheikkoudet olivat pitkälti samansorttisia joka paikassa

- *— lavaesiintyminen surkeaa ja teennäistä*
- *— persoonatonta touhua*
- *— "kyrpyys" puuttuu, viihteellistä*
- *— biisit keskilinjan mitäänsanomattomuuksia*
- *— sanoitukset fraaseja ja tyhjänpäiväisiä*
- *— sovituksista puuttuu jännite*
- *— varmanpäälle apinoimista*
- *— treenaamattomuus (aloittelijoilla selvä juttu)*
- *— saundiasiat hunningolla*
- *— liikaa soittoa kaikki koko ajan*
- *— rentouden ja "leikkisyyden" puuttuminen*
- *— ei olla oman asian takana tosissaan*

Heikkouksista huolimatta hommasta jäi tosi hyvä maku. Kehitystä on tapahtunut kaikilla tasoilla. Että siitä vaan eteen- ja ylöspäin!

Syvät ja kuumat kiitokset bändien ja yleisön lisäksi vielä kerran myös järjestäjille. Urakka oli yllättävän kova, mutta hyvin hoidettu. Virheistä ovat myös järjestäjät ottaneet opikseen, ja ensi vuonna mennään siis vielä tyylikkäämmin (jos henki on päällä).

Kiitos ELMUILLE, Nuorisolautakunnille ja Läänin Nuorisolautakunnalle.

Rauhaa ja kesää
Fred & sommar

t.
ö. V.V. "länist"

Vastaus: "Sekä että."

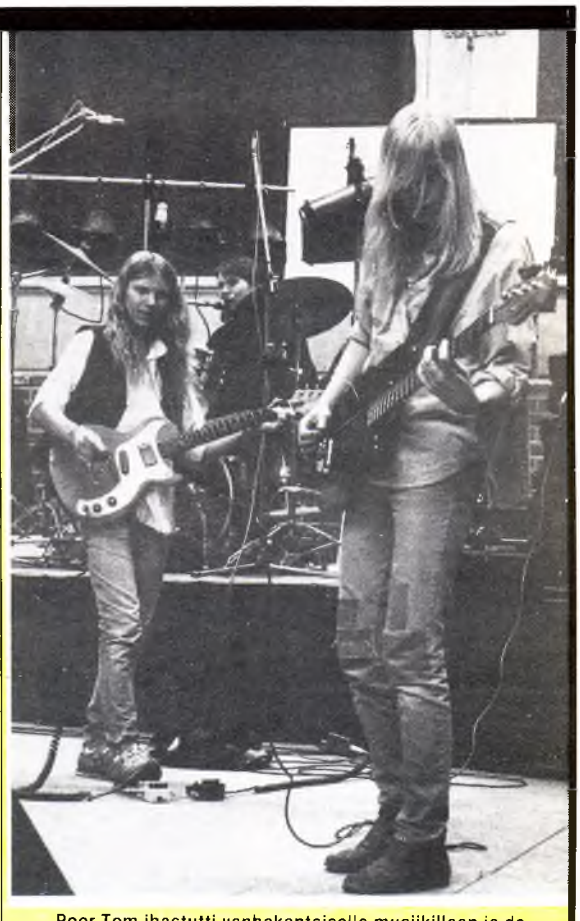

Poor Tom ihastutti vanhakantaisella musiikillaan ja demonauha tulee taatusti ajamaan poikien etua.

Bändikatselmuksen finaali

Vaasan läänin bändikatselmuksen finaali 12.4. keräsi Seinäjoen uimahalli/urheilutalolle rock-musiikin ystäviä tuhatkunta, itse yhtyeitä lauteilla vieraili kolmetoista zibaletta. Poor Tom, Impressio, Zyrie, Dorian Gray, Zarab, Haupitz, MT-1, Kuutamo, Parrasvalot, Rocco, Athaira & Velvet Mask, Afrodite ja Elvis Bresnew olivat nämä onnekkaat pohjalaistoiveet.

Yhtyeitä kuunteli kriittisellä korvalla ja hyvällä maulla Vaasan Welmun Jyri-Jukka Laitinen & Tiina-Maria Bäckman, Seinäjoen Kemun Jari Viitasaari & Mervi Haweri, Lehdistöä edustivt Waldemar Wallenius Soundi -lehdestä ja Latvis Botnia Beat & Kauhajoen Kunnallislehti. Päälakeijana toimi läänintaiteilija Virtanen.

Palkintoina tarjottiin Provinssi-esiintymistä, singlen teko mahdollisuutta, sekä kaksi studioaikaa demo-nauhoitukseen.

Lähes viisi tuntia salissa raikasi pohjalainen rock ja jyvät eroteltiin akanoista vaikka kyseessä ei ollutkaan kilpailu vaan katselmus.

Tuomaristoon verosi erityisesti esiintymislahjakkuus, oma tyyli ja eräänlainen neitseellisyys. Valmiita bändejä kun ei pahemmin tarvitse enää kannustaa.

Yleinen taso oli esikarsintoihin verrattuna vaisu. Yhtyeet pelkäsivät kriittistä yleisöä, moni kipsaantui jo pukuhuoneessa ja lavalla viimeistään Vaasankin veri vapisi. Moni yhtye tippui sen vuoksi ettei muistuttanut sitä tai tätä vaan tuhansia samanlaisia. Kasvottomuus loisti läpi keskitason biiseistä, lahjakkuutta parempaankin musiikilliseen ilmaisuun olisi riittänyt, mutta ilmeisesti usko omaehtoisuuteen ei ollut riittävä kannuste stagelle.

Provinssi-esiintymisen lunasti Elvis Bresnew rajulla ja valmiilla lava-ilmeellä. Rutistusta löytyi suuremmillekin areenoille.

Single siunaantui Manic Toys (ex-MT-1) -yhtyeen uraa eteenpäin luotsaavaksi kunniamaininnaksi. Tinkimätön ja tiukka oli bändin ilme.

Demoa väsää myös Parrasvalot, joka ei ainakaan kärsi verbaalisesta kyvyttömyydestä.

Bändikatselmus osoittautui hyväksi ja niinpä — nähdään ensi vuonna samoissa merkeissä.

Latvis

Idästä nousee Uusi Aalto?

NEUVOSTOROCK ON TULOSSA!

Suomalainen rock-valtuuskunta joka koostui musiikkitoimittajista, ohjelmatoimistojen edustajista ja järjestäjistä päätti lähteä huhtikuussa Neuvostoliiton ensimmäisille valtakunnallisille rock-festivaaleille, - Rock-Panoraamaan - Moskovaan. Valitettavasti festivaali peruutettiin, mutta siitä huolimatta rohkeimmat lähtivät matkaan.

Matkan aikana selvisi että Neuvostoliitossa on tapahtumassa todellisia muutoksia. Gorbatshovin uudistuspolitiikka koskee myös kulttuuria. Kalinkan, Pugatshovan ja Puna-armeijan kuoron rinnalle on nousemassa myös neuvostorock.

Leningradilainen DDT-yhtye Moskovassa onnistuneen keikan jälkeen. Yhtye edustaa uutta Neuvostorockia parhaimmillaan.

Rock-valtuuskuntamme saapui torstai-aamuna Moskovaan suuren epätietoisuuden vallitessa tulevasta ohjelmasta. Festivaalin peruuntuminen oli sotkenut pahasti järjestäjien kuviot Moskovassa. Alkuvaikeuksien jälkeen asiannat kuitenkin tajusivat, että vähemmälle ei riitä MM-jääkiekko vetäjäksi eli jotain ohjelmaa on järjestettävä.

Hevikonsertti

Perjantai-iltana oli tarjolla konsertti Luzhniki-stadionin lähellä olevassa Druzbahallissa. Esiintyjinä olivat Princep-yhtye DDR:stä ja Aaria Moskovasta. Molemmat yhtyeet olivat heavy-osastoa ja paikka oli loppuunmyyty noin 3000 ihmisen voimalla.

Paikalle tultuamme löysimme vähitellen paikat lavan edestä ja sitten tsekattiin: ensimmäisenä kiinnittyi huomio soundeihin - niissä ei ollut vikaa kuten ei Princepin soitossakaan. Se oli aitoa heviä. Yleisö oli todella villinä jo tässä vaiheessa.

Pienen tauon jälkeen lavalle tuli omankylän Aaria. Aaria soitto heavya/hardrockia jossa oli mukana kaikki yleisesti käytetyt hevikliseet. Pojat osasivat kuitenkin soittaa ja show oli muutenkin näyttävää. Bändi oli hyvä hevibändiksi. Yleisö oli vakuuttavaa. Harvoin näkee yleisöä niin hurjana kuin tässä konserttissa ja tämä on kuulemma normaalia.

Konsertin jälkeen oli tarjolla Aarian haastattelu. Paikalla oli yhtyeen lisäksi sen johtaja Viktor Vickstein, joka oli noin 50-vuotias herrasmies. Vickstein kertoi mm. seuraavaa:

"Olin suunnitellut hevibändin perustamista 80-luvun alusta saakka. Vuonna 1985 löytyi sopivat muusikot ja bändi oli valmis." Aaria on soittanut ammatikseen noin vuoden ja se on Gos-konsertin listoilla. (NL:n suurin kaupallinen konserttitoimisto).

Keskustelussa paljastui että bändin jäsenistä kolme on entistä insinööriä! Nykyään lähes kaikki ovat musiikki-instituutin opiskelijoita. Musiikin opiskelu on eräs ehto että bändi hyväksytään konserttitoimiston listoille ja eräs edellytys ulkomaille pääsyyn.

Manageri Vickstein mukaan "muusikoilla on oltava tietty vakaumus, jotta he voivat soittaa heviä. Heavy on olemukseltaan humanistista musiikkia." Aarian laulujen teemoja ovat humanismi, ihmisten väliset suhteet ja ongelmat. Teemoja ovat myös historia ja toinen maailmansota.

Tuleeko muutosta Melodija-levy-yhtiön julkaisupolitiikkaan?

"Melodija on muuttunut - se on alkanut toimia itsekannattavuusperiaatteella - odotamme muutoksia."

Onko Neuvostoliitossa ilmestynyt mielenkiintoisia rock-levyjä?

"Ei ole julkaistu - ehkä tulevaisuudessa."

DDT-Leningradista

Aamulla valtuuskunnan "patologian osastolle" tarjottiin konsertti eräässä kulttuuritalossa. Tiedossa oli jokin kansanmusiikkikiorkesteri ja DDT-yhtye Leningradista.

Tilaisuus ei alkanut lupaavasti ja lievä väsymystila ei lisännyt kiinnostusta: Kansanmusiikkiryhmä esitti jotain "joulunäytelmää" jotka odottelimme DDT:tä lauteille. Sunnuntai-iltapäivänä salissa oli noin 500 ihmistä ja kaikki vaikuttivat rauhalliselta.

DDT:n ensimmäisen biisin aikana kävi selväksi että lavalla on jotain omaperäistä ja mielenkiintoista. Laulusolistin persoona ja yhtyeen teatraalinen ote yhdistettynä monipuoliseen ohjelmistoon ei jättänyt kylmäksi.

Viimeisen laulun aikana oli yleisö täysin yhtyeen armoilla. Tunnelma oli kuin jossain iltapäivän kahvikonserttifiiliksestä. Olin ja olimme otettuja. Otaneksi isäntämme olivat ajan tasalla ja haastattelu järjestettiin heti keikan päälle.

Rock on taidetta

Leningradin pojat istuivat kiltisti pöydän taakse ja puhemiehenä toimi laulusolisti Juri Shevtsuk.

"Osa yhtyeestämme on toiminut 70-luvun alussa Leningradin ensimmäisissä rock-kokoonpanoissa." "Leningradin rock-klubi on toiminut noin kuusi vuotta. Rock-klubi on nyt virallistettu. Se on läpikäynyt sensuurin."

Mikä on laulujenne sisältö?

"Esimerkiksi eräs lauluista on vuodelta 1984. Se on kadonneen sukupolven laulu, kertomus epätodellisuudesta ja valheesta joka oli muutama vuosi sitten ennen Gorbatshovin aikaa."

Mitä on Neuvostorock?

"Rock on syntynyt NL:ssä vilpittömänä ja sosiaalisena liikkeenä, josta kukaan ei saa rahaa. Maamme rock-taitelijat eivät ole riippuvaisia mistään.

"Esimerkiksi jos melodija ei saa puuttua materiaaliimme emme silloin ole myyneet itseämme.

Moskovalainen BRAVO-yhtye on herättänyt mielenkiintoa Suomessakin. Kuvassa solisti Janna yhtyeen klubikeikalla Moskovassa.

"Mielestäni lännessä ei ole enää viihteentä rockia. Me olemme riippuvaisia kansasta. Meitä ei ole ostettu emmekä ole myyneet itseämme."

"Nyt on menossa taistelu vallasta. Me olemme vapaan keskustelun kannalla."

Laulusolisti Shevtsuk jatkaa:

"Musiikillisiet esikuvani ovat Doors, Rolling Stones, Janis Joplin, Police ja Vladimir Vysotski ym."

"Tekstipuolelle annetaan suuri paino kuin myös yhteisyydelle. Rock on taiteen muoto." Siinä DDT:n idelogia tiivistetysti.

Harjoituskämpällä ja Rock-klubilla

Iltapäivän DDT-annoksen jälkeen osastomme ryömi illalla Moskovan laitamille eräälle harjoituskämpälle jossa vietimme illan kahden moskovalaisen yhtyeen seurassa: yhtyeet Veschlivki Otkaz (kohtelias kieltäytyminen) ja Va-pankt (panna kaikki yhden kortin varaan) kuuluvat Moskovan rock-laboratorioon, johon kuuluu noin 70 yhtyettä joista noin 15 on puoliammattilaista yhtyettä.

Bändit heittivät täysillä 14 hengen delegaatiollemme puolen tunnin keikat.

Yhtyeet olivat omaperäisiä, energisiä ja kiinnostavia.

Maanantaina tuli 20 rock-mogulia Suomesta lisää ja heti kättelyssä vietiin 30 hengen osasto klubille, jossa oli meitä varten järkätty 8. yhtyeen esittely. Suurin osa bändeistä heitti heviä. Erään bändin tyylisuunta oli mm. "Black metal." Totesimme, että amatööribändien taso oli kova: Ne olivat parempia kuin "Venomit ja Metallicat".

Bravo

Matkan viimeisenä päivänä kävi valtuuskunta neuvotteluja kulttuurisuhteiden kehittämisestä Goskonsertin ja ystävyysseurojen liiton edustajien kanssa. Neuvostoliiton suurimman ohjelmatoimiston varapääjohtaja Suhanov suostui ottamaan meidät vastaan. Tilaisuus oli historiallinen, koska tämä oli ensimmäinen kerta kun suomalaiset rock-alan edustajat istuivat pöydän toisessa päässä. Lähdimme neuvottelusta optimistisina pois. Olimme ainakin yrittäneet todistaa että hoidamme kiertueita Suomessa paremmin kuin "Rytmi planetin-kiertuetta hoidettiin."

Junan lähtön oli aikaa vain kolme tuntia, mutta ahkerat isäntämme olivat järkänneet vielä yhden klubi-konsertin Moskovan keskustaan, Kalininin prospektin kahvilaan - jossa esiintyi meitä kiinnostanut BRAVO-yhtye sekä yhtyeet Allians, Nikolai Kopernikus ja Prigada S.

Yhtyeet halusivat myös soittaa meille mutta soundcheckin viivästyminen aiheutti sen että pari bändiä jäi näkemättä. BRAVO aloitti ja oli mielenkiintoinen pitkälti naissolistinsa karisman ansiosta. Bändi menee kyllä läpi Suomessakin ellei jäähallissa niin ainakin klubimestoissa. Toisena soittanut Allians oli tavanomaisempi syntikkabändi, jonka musiikissa paistoivat läntiset esikuvat läpi. Valitettavasti kaikki bändit kärsivät huonosta äänentoistosta, joka ensimmäistä kertaa oli heikko reissun aikana.

Aikataulu painoi päälle mutta osa meistä urheasti jaksoi odottaa Nikolaita lavalle. Nikolai oli ehkä pettynyt kun jouduimme lähtemään ensimmäisen kappaleen aikana ulos. Joka tapauksessa lavalle jäi Nikolai, neljä kitaristia j pari rumpalia - Vaarallista!

Pingviinien ystävä

TULE MUKAAN ROKKIIN!

ACTION! MOVE! GO!

Haluatko olla mukana menossa ja tietää mitä mielenkiintoista Suomessa ja maailmalla tapahtuu? Haluatko kuulla tuoreimmat rock-uutiset ja saada seinällesi näyttävimmät julisteet? Haluatko lukea mitä suosikkibändillesi ja -artisteillesi kuuluu? Tule mukaan rokkimaailman vauhdikkaisiin kuvioihin – tilaa Suosikki suoraan kotiin!

VAIN 95,-

Oheisella kupongilla saat koko loppuvuoden rock magazinet (5 kk + 1 kk kaupan päälle) säästöhintaan 95 mk. Kuuden perusnumeron lisäksi saat 2 extraa! Irtonumeroihin verrattuna säästät 23 %!

ROCK MAGAZINE No 1
SUOSIKKI

Leikkaa irti * Postita pian * Leikkaa irti * Postita pian * Leikkaa irti * Postita pian * Leikkaa

KYLLÄ!

Suosikki maksaa postimaksun.

Tilaan Suosikin alkaen numerosta 7/87

☐ 5 kk + 1 kk kaupan päälle hintaan 95,–

Laskutus tilauksen jo alettua.

KUPONKI POSTIIN VIIKON KULUESSA!

NIMI

LÄHIOSOITE PUHELIN

POSTINUMERO POSTITOIMIPAIKKA MT 00369

Vastauslähetys
Tre 10/10 lupa 1559

SUOSIKKI

PL 667

33003 TAMPERE

Hyvää iltaa METSIEN MIEHET

KOLMANNEN NAISEN uudella älppärillä on hyvät saundit.

Hyvä on saundi myös yhtyeen sisällä. Nuoren Naisen oppivuodet ovat takana ja bändi on valmis kohtaamaan kaikki haasteet. Siihen on varaa, kun viisikosta on hioutunut oikeaoppisesti työllä ja pitkämielisyydellä keikkoja himoava bändi.

KOLMANNEN NAISEN painoarvo Suomen kehissä on jo vankka — siitä kertoo Provinssirockin järjestäjien päätös sijoittaa alavutelaisjengi festivaalin parhaalle paikalle mahdollisimman hyvään esiintymisaikaan.

Kapakka, missä kansa viettää vapaa-aikaa juomalla mm. viinaa, on aika rehellinen ympäristö. Kun on kännissä, ei sitä paljoa pysty kusettaan.

PAHA MINUT ISKI -albumilla on kappale ”Takametsän Travolta”. Se kertoo kaverista, joka tanssii itsekseen joka ikinen lauantai-ilta saman tanssipaikan parketilla. Eivät pakkaset eivätkä tuiskut estä häntä tekemästä jokaviikkoista urakkaansa. Hiki valuu, kenkä piiskaa parkettia. Travolta uurastaa uupumatta illan loppuun asti.

Kolmannen Naisen ura on vähän samanlainen. Kaveripiirissä kehkeytynyt bändi havaittiin jo varhain kelpojoukoksi, mutta murtautuminen takametsistä otti aikaa. Porukka ei lannistunut, vaikka menestyminen rockin SM-skaboissa vuosia sitten ei avannut tietä listojen ykköseksi tai suureen keikkaputkeen.

Kolmas Nainen jatkoi itsensä piiskaamista viikosta viikkoon omaksumallaan tyylillä. Se oli havaittu hyväksi keikoilla — miksi vaihtaa johonkin muuhun?

Esikoisalbumi myi niukin naukin tyydyttävät lukemat pohjustamaan ennen pääsiäistä ilmestynyttä PAHA MINUT ISKI -levyä. Riku Mattilan tuottama levy on otettu hyvin vastaan. Se on esikoista moni-ilmeisempi. Tuottajan on onnistunut puristaa viisikosta maukasta mehua, joka silti kirpaloi Kolmannen Naisen tapauksesa parhaimmillaan elävissä sessioissa.

Pauli Hanhiniemen piirtämän maailman tiet ovat laveat. Alavudelta Virroille pääsee upeaa Route 66:tta eivätkä rapakontakaisen maailman ”haiveit ja hitshaikkerit” ole takametsien miehille tuntemattomia. Teiden parhaita puolia ovat ne tuhannet kuppilat, baarit ja saluunat, joihin Kolmas Nainen on jatrutellut reissuillaan.

BOTNIA BEAT teki Kolmannen Naisen kanssa tärskyt kiitastostaiksi Mämmi-Rockin baariin. Se oli luontevin ja molemmille osapuolille paras kohtauspaikka. Tapaaminen sovittiin iltakahdeksaksi. Kun Jacques Farelin viisarit osoittivat määräaikaa, iski Kolmas Nainen salamana takaapäin.

Haastattelu voitiin aloittaa. Paikalla alkuvaiheessa Pauli Hanhiniemi ja Timo Löyvä sekä BB:n toimitus.

Uuden älppärin ilmestyminen on noteerattu suorastaan ruhtinaallisesti verrattuna siihen esikoisen syntymiseen. Peeäträ on ollut uudella tasolla. Mitä on tapahtunut ja miksi?

Pauli: Eihän me tehty sen ekalevyn eteen oikeastaan mitään. Ei juuri mitään PR-hommia. Kaikki tuollainen oli tosi heikoissa kantimissa.

Timo: Meillä oli nyt ihan virallinen lehdistötilaisuus ennen levyn julkistamista. Se pidettiin iltapäivällä ja levy julkistettiin illalla Tavastialla Hesassa.

Pauli: Keskiviikkona oltiin Tampereella, siis päivää ennen julkistamista, ja siellä tehtiin jutut Soundiin ja johonkin Pankin lehteen. Seuraavana aamuna oltiin kahdeltatoista Radio ykkösessä ja vähän yli yksi Radio Cityssä ja kolmesta oli vastaanotto, jossa juotiin kahvia ja syötiin jäätelöä ja puhuttiin. Illalla oli vielä Rockradio. Ei mitään kovin mieletöntä mutta aika paljon kuitenkin tapahtui.

Onko tämä PR-puolen hoitaminen suorastaan pakkohomma nykyaikana?

Pauli: Kai se on. Kyllä siitä on v:sti hyötyä bändille keikkojen ja sen sellaisten suhteen. Ennen ei osattu ajatella asiaa näin. Nyt sanottiin levy-yhtiössä, että voisi tästä nyt joillekin mainita. Ekalevyähän ei tosiaan myyty hirveästi. Ihmiset eivät yleensä edes tienneet sellaisesta mitään. Nytkin monet luulevat, että me ollaan tehty pari sinkkua. Nyt luulisi tietävän paremmin.

BB: Kun tätä uutta levyä on pariin kertaan ehtinyt kuunnella niin saundit ovat tosi kohdallaan. Mitä mieltä itse olette?

Pauli: Nyt siellä alkaa olla jo muutama biisi tuotettu niin kuin pitää.

Timo: Saundit on paljolti kiinni studiorutiinista. Kun tehtiin ekalevyä niin mehän oltiin siellä ku lumiukot.

Pauli: Ei osaa aluksi vaatia itseltään tarpeeksi. Se riitti, että soitti oikein, ja että kaikki kuului suurinpiirtein.

Timo: Mä muistan kun ensimmäisen levyn pohjat oli tehty niin tuntui, että voi juma kun tulee mahtava juttu. Ei osannut kritisoida sitä koska ei ollut saanut tehdä koskaan mitään kunnon studiossa. Vetailtiin treenikämpän suttuisiin nauhoihin. Nyt kun toisen levyn pohjat oli nauhalla, niin ainakin musta tuntui, ettei tästä kyllä tuu mitään. Loppuhiontaa muuttaa asua niin paljon. Pohjista ei voi paljon päätellä.

Pauli: Raakamiksauksen ja lopullisen tuloksen välillä on suuri ero. Ja nyt rupeaa tietämään, miten se ero saadaan aikaan. Se on teknistä tietämystä. Ja onhan noita biisejä sovitettu vähän hienommin — me soitetaan hienommin niitä, ja tietenkin paremmin.

BB: Tuottajakin varmaan on kehittynyt tällä välillä?

Onhan Riku tuottanut aika monta levyä tässä välillä. Se on ollut paljon studiossa. Sekin varmaan vaikuttaa, että Riku tunsi jo meidät ja tietää mitä bändi haluaa. Riku pystyi nyt ottamaan huomioon sen mitä me haluamme eikä vain sitä, mitä hän haluaa.

Timo: Musta tuntuu, että kun tehtiin eka levyä, niin Rikulla oli sellainen aika vahva Rhythm and blues -ajatus meistä. Nyt toisella se ei enää välttämättä ajatellut saundeista sillä tavalla.

BB: Onko levyssä joku perussanoma?

Pauli: Ei sen kummempaa kuin ekalevylläkään. Kyllä pelaan mielestäni samoilla ajatuksilla, jotka mua on aina kiusannu. Ei tämä mikään teemalevy ole. En ole muuttunut olennaisesti tässä välillä joten eivät sanoituksetkaan ole kovin olennaisesti muuttuneet.

BB: Kuuntelin tänne ajaessani autossa uutta levyä kasetilta ja huomasin, että lyhyessä ajassa tuli lauluissa esille kolme kapakkaa. Oli Asserin kapakkaa, Krokotiilikapakkaa, oli Suzyn kapakkaa ja tuollaisia. Kapakka on arkipäivän realismia.

Timo: Jos meidän elämää vertaa kahden vuoden takaiseen niin kyllä nyt vietetään ainakin 400 kertaa enemmän aikaamme kapakassa. Ei niinkään yksityishenkilöinä kuin orkesterina.

Pauli: Kapakka, missä kansa viettää vapaa-aikaa juomalla mm. viinaa on aika rehellinen ympäristö kaiken kaikkiaan. Kun ihminen on kännissä niin ei siinä kyllä paljoa pysty kusettaan. Kyllä mua toisaalta viehättää kapakka ilmiönä.

Timo: Mä laittaisin kapakka -otsikon alle sen fiiliksen, mikä on yöllä, kun matkustetaan bussilla ja tulee avonainen huoltoasema, mistä saa piimää ja muna-anjovisleipää. Kapakka ei ole vain viinanjuottoasema, vaan myös baari, kuppila.

BB: Ovatko uran alussa vallalla olleet haaveet toteutuneet rockbisneksessä omalta osaltanne?

Timo: En muista, olisiko mulla ollut minkäänlaista visionpätkää siitä, minkälaista rockbisnes voisi olla. On ollut positiivisia yllätyksiä ja toisenlaisiakin, mutta ei voi sanoa, ovatko haaveet toteutuneet.

Pauli: Alunperinhän meidän touhu oli sitä, että mennään jätkien kanssa soittamaan. Katotaan kuinka siellä käy. Se on toteutunut. Me ollaan menty soittamaan ja nähty kuinka käy. Rockmusiikki on touhuamista. Mehän ollaan touhuttu p:leesti. Ei mullakaan ollut ihmeajatuksia. Siihen aikaan kun ruvettiin soittamaan, niin ne bändit Vaavit, Ypö-viidet ja sen aikaiset niin eihän ne olleet yhtään mitään. Ei mekään haluttu kuin soittaa vaan.

BB: Miten korkealle olette mielestänne päässeet Suomirockin tikapuilla?

Pauli: Tarpeeksi pitkälle.

Timo: Vaikea on tuollaista asiaa analysoida.

Pauli: Tulevaisuutta sä kuitenkin kysymyksellä kyttäät niin siihen voisi sanoa, että luultavasti keikkoja tulee entistä paremmin. Viime vuonna tehtiin 60 keikkaa. Se ei ole kovinkaan paljon. Jos saisimme lähemmäs sata keikkaa vuodessa, niin se olisi hyvä. Silloin saisi paremmin suunnitella reissuja useammalle keikalle. Sitä mä kyttään tulevaisuudelta. Niin ja jos levyjä myytäisiin enemmän kuin ekaa, niin se olisi levy-yhtiön kannalta hyvä juttu. Saataisiin tehdä se kolmaskin. Ja jos bussi

Ei me erota syrjäkylien bändeistä kuin siinä, että on pikkusen enemmän kokemusta. Ei me olla mitään erityisiä jätkiä — meillä on ollut hyvä säkä.

pysyy kunnossa ja jätkät terveinä, niin eikö se ole jo hyvä tulevaisuus.

Tässä vaiheessa baaripöytämme ohi alkoi vaeltaa omituisia eläimiä — karhuja, pupuja, näätiä ja mitä nyt takametsistä vain löytyy. Lastenteatteri Viipperö Seinäjoen kaupungista marssi kohti KEMU:n rakentamaa esiintymislavaa tarkoituksenaan avata Mämmirock poikkeavan luonnonläheisesti. Viipperön jälkeen astuisi lavalle Nights of Iguana ja sen jälkeen Tuomari Nurmio. Päätimme pitää breikin, jona aikana Kolmannen Naisen kaverit pääsisivät tungeksimaan juomiensa perään baaritiskille. tuomarin setin jälkeen, noin 1,5 tunnin kuluttua jatkaisimme jutustelua.

Iguanat soittivat, Tuomari esiintyi ja Kolmas Nainen tuli tärksyille aiempaa vanvemmassa kunnossa. Joukkoon oli näet liittynyt Sakari Pesola, jonka sävellyksiä Hanhiniemen tekstit koristavat. Tuli siihen sitten myös rumpali Pasi Kallioniemi.

BB: Vastasiko tulevaisuus odotuksianne?

Pauli: Mikä tulevaisuus, Provinssista viime vuodelta?

BB: Niin!

Pauli: Ei vastannut. Liian vähän keikkoja, mutta muuten vastasi täysin.

BB: Ootteko katkeria?

Kaikki: Ei.

BB: Miksei tullut tarpeeksi keikkoja?

Pauli: Media ei ole meitä lellinyt. Jos se olis lelliny enemmän olisi tullut enemmän keikkoja. Ei missään muussa ole vikaa ollut.

BB: Onko teitä haitannut uran aikana se, että teitä on verrattu Eppuihin. Rockradion haastattelussakin sanottiin Kolmatta Naista köyhän miehen epuiksi, joskin sanottiin lisäksi, ettei siihen vertaukseen varmaankaan enää ole syytä?

Pauli: Ei se haittaa. Se on jo ohi. Eppu Normaaliin vertaaminen ei ole mennyt koskaan mun tajuntaan. Mehän soitetaan erilaista musiikkia kuin eput. Miksi verrata kun musiikki on ihan erilaista. Sikäli voi verrata, että mehän ollaan maalta kaikki. Ja ollaan kaveriporukka.

BB: Mutta alussa voitiin kyllä verrata. Soititte molemmat yhtä laid-back -yhtä laiskanvetelästi.

Sakari: Me ei osattu soittaa paremmin. Hahahaa.

Pauli: Se oli Pasin syy — se on niin laidback. Hihii.

BB: Mikä sai sitten miehistymään?

Sakari: Parta rupes kasvaan. Hormoonit-hormoonit.

Pauli: Mitä tarkoitat, että sai miehistymään?

BB: Niin, että on nyt roteva ote meiningissä.

Pauli: Jos oot nähnyt huonon keikan — oot nähnyt laiskanvetelää soittamista, mutta jos on ollut hyvä keikka esimerkiksi tosi kauan ennen kuin levyä julkistettiin, ja ennen kuin meillä oli mitään, niin et olisi varmaan verrannut mihinkään. Bändit ovat kaikki samanlaisia. Kaikki jätkät haluaa soittaa ja kaikki soittaa, joilla on bändi. On sitten jätkiä, jotka haluaa soittaa muttei niillä ole bändiä.

Pasi: On sellaisiakin, joilla on bändi, mutteivät halua soittaa.

Pauli: Meidänlaisiahan bändejä on paljon — sellaisia, jotka ovat olleet syrjäkylillä kaveripiirissä soittelemassa. Niitä on tuhottomasti. Me ollaan bändi, joka on saanut tehdä kaksi älpeetä. Ollaan tehty keikkoja. Ei me erota syrjäkylien bändeistä kuin siinä, että on pikkusen enemmän kokemusta. Ei me olla mitään erityisiä jätkiä, mutta meillä on ollut v:n hyvä säkä.

BB: Onkohan vaan noin?

Pauli ja Pasi: Ollaan me tehty paljon töitä. Ollaan älytty mennä oikeaan aikaan oikeaan paikkaan, ja kysyä oikeaa asiaa, mutta ei me musiikin suhteen neroja olla. Kyse on suotuisista olosuhteista. Tästä minä lähden.

BB: Te olette alistuneet kolmanneksi naiseksi. Ketkä ovat ne kaksi muuta naista edellänne?

Pauli: Iines Ankka ja Mummo Ankka.

Sakari: Korjaan: Lines Ankka. Raimon (basisti) mummo luki Lines Ankka, koska iso I näytti ällältä.

BB: Aku Ankka oli suuri vaikuttaja?

Pauli: Nojaaaa. Ei suuri. On luettu.

Menimme katsastamaan Mämmi-rockin kehitystä. Lavalla olivat jo F.M.E. & J. Talossa oli kiiras tunnelma.

Jet Black

Jet Black. Bändi Vaasasta, joka uskoo itseensä. Ja rokänrolliin. Yksi nainen ja kolme miestä, joille rokänroll on hauskaa, mutta myös elintapa ja tulevaisuus.

He ovat Janne Alexander — kitara, Mazzie Blend —laulu, Tommy Bailey —rummut, Steff Wells — basso

Takana sinkku Come on/Memories. Ja yritystä.

— Mitä muuta ja Jet Black on kuin kynsilakkaa?

Janne: Rock'n'rollia . . . kova lavabändi.

— Mutta teistähän puhutaan, varsinkin Vaasan ulkopuolella, että te osaatte paremmin meikata kuin soittaa.

J: No, sehän on makuasia. Jokainen pitää mistä haluaa.

Tommy: Eikä kaikki oo edes pakosta kuullu meitä ja kuitenkin sanoo noin.

J: Ja jos joku luulee niin, niin se on niitten oma asia. Mutta pitäähän sitä olla jotain katsottavaakin. Ei nykyään mennä enää lavalle duunivaatteissa. Ja se on niinku uus juttu täällä. Tai emmä tiä, uus ja uus. Mutta tää kuuluu meidän tyyliin.

Steff: Mutta yleensä suomalaiset on lavalla melkeen verkkareissa ja seisoo siellä. Ei niissä oo mitään katsomista. Ei oo mitään showta . . .

T: Kaikki pitää näyttää. Ei vaan se, että on meikkejä vaan että koko homma on tätä.

— Pitää olla siis nähtävää?

J: Niin. Pitää viihdyttää yleisöä.

— Mutta liittyyks tää ulkonäkö pelkästään siihen että soittaa bändissä?

J: Ei. Kaikki nyt on tän näköisiä ku on. Ja niinku mä sanoin, ei sitä lavalle mennä verkkareissa.

T: Se on show.

J: Jos sä oot teatterissa duunissa, et sä mee arkikuteet päällä lavalle.

— Mutta jos sä et soittais, niin olisitko sa saman näköinen?

J: Miksen olis. En kai siinä mitään estettä olis.

— Teistä on kans verrattu Hanoi Rocksiin ja jopa Cherry Bombziin varsinkin alussa.

J: Ei niissään nimessä. En tiedä mistä tuo juttu on tullu . . .

— Mutta eikö teistä voi vetää jotain musiikillisia yhteyksiä esim. Rockseihin?

J: Ei mun mielestä.

S: Me ollaan paljon hevimpää.

J: Enkä mä tiedä onko toi uus demo sen erillaisempaa kuin alussa. Mutta oma linja meillä joka tapauksessa on.

T: Alkuun verrattuna ollaan kyllä menty raskaampaan suuntaan, mutta aina ollaan vedetty omaa linjaa.

— Onko teillä sitten mitään suoranaisia vaikuttajia?

J: En mä tiedä, kaikilla on omat henkilökohtaiset vaikuttajat, jotka vaikuttaa.

— Onko rock'n'roll teille vaan hauskanpitoa vai aiotteko te saada tästä enemmän irti?

J: Tottakai. Jos tää olis pelkästään hauskaa, tää toimis vaan harrastuspohjalla.

T: Mut pääasia toi hauskuus on.

S: Siitähän kaikki lähtee aina alussa. Että on hauskaa soittaa.

J: Ja hauskaa pitää olla koko ajan, sehän on selvää. Mutta ei meillä oo mitään sitä vastaan jos tällä vois saada jonkin verran rahaakin. Sehän ois vaan positiivista. Koko tää bisneshän on kaupallista. Ja siitähän se lähtee, että sä oot kaupallinen kun sä meet lavalle. Sä myyt, niinku jotain tuotetta, kun sä oot lavalla. Musta on ihan turha puhua ettei joku voi olla kaupallista. Siksihän niitä levyjäkin tehdään että niitä voi myydä.

T: Ja onhan se turha tehdä levyä jos tietää että ei saa ollenkaan sitä myytyä.

— Mutta uskotteko te pärjäävänne?

J: Tottakai.

T: Tarpeeks kovaa yritystä, niin kyllä sitä pärjää.

— Mutta ettekö te oo jo aika kauan yrittäny?

T: No joo . . .

J: Emmä nyt tiedä onko 2,5 vuotta vielä paljon kun vertaa muihin bändeihin jotka on nyt pinnalla. Moni on soittanut aluksi kauemminkin, mutta emmätiedä onko se nyt niin ajasta kii . . .

T: Ja tarpeen vaatiessa sitä yrittää vaikka kuinka kauan.

— Onko Vaasassa sitten bändejä, jotka vois pärjätä?

S: Vaasassa? Paitsi me?

— Niin?

J: Kyllä kaikki voi pärjätä jos yrittää tarpeeksi.

S: Jos on tarpeeks hyvä ja jaksaa yrittää.

— Niin mutta onko niitä teidän mielestä?

J: Mun mielestä kaikki voi pärjätä. Ittestä se on kii. Mutta jos soittaa harrastusmielessä . . .

T: Ne on eri bändit ne. Niille se jääkin harrastukseksi.

J: Ja ne jotka ei pidä pinnalle pääsyä tärkeenä, ei pääse. Mut mä en haluu haukkuu mitään bändii. Mulla on henkilökohtaiset mielipiteet muista bändeistä, mutta mulla ei oo tarvetta mennä haukkumaan muita bändejä missään lehdessä tai radiossa.

T: Mut täällä on vaan näköjään tapana soittaa puoli vuotta ja sitten hajota. Siinä mielessä me ollaan soitettu kauan —Vaasassa.

— Oliskohan sellanen mahdollista, että olis tullu jonkinlainen ennakkoasenne, että Vaasasta ei voi tulla koskaan mitään hyvää, koska mikään vaasalainen bändi ei oo koskaan pärjännyt?

J: Voihan toi olla mahdollista. Ja onhan se niin, että jos joku bändi pääsee pinnalle esim. Vaasasta, niin auttaahan se muita bändejä. Jaksaa yrittää, siitähän se on kii.

T: Enkä mä sitä usko, että sillä on vaikutusta, mistä bändi on vaan se on just tosta yrittämisestä kii.

J: Ja onhan joku päässy Kuusamostakin pinnalle, niin mikä ettei Vaasastakin.

— Mutta pärjääkö Suomessa yleisesti ottaen rokilla?

J: Se riippuu siitä mikä on toi pärjätä. Jos se on sitä että pystyt maksamaan vuokran ja syömään, niin kai sillä tavalla pärjäis. Mutta et sä kyllä huviloita ja mersuja ostamaan pystyis.

T: Mutta kyllä varmaan toimeen tulee.

— Teiltähän ilmestyi viime syksynä single (come on/memories). Onkos nyt muuta suunnitteilla?

J: Tässä on just tehty 4 biisin demo ja sit on tekeillä video, niinku demovideo.

— Kuinkas toi sinkku on sitten myyny?

J: En mä lukuja tiedä, mut . . .

T: Hyvin ja huonosti. Jos ajattelee et mitä levy-yhtiö on tehnyt ton eteen, niin hyvin on myynyt.

J: Siinä ei oo esimerkiksi mitään kantta vaan tavallinen sinkkupussi. Ei oo kuvaa, ei oo mitään.

T: Ne ei oo yrittänyt sitä minkään radioon tai muualle.

— Eikös toi julkasukin tahtonut kestää?

J: Joo, sehän lykkääntyi koko ajan. Se oli valmis viime toukokuussa mut se tuli vasta syyskuussa ulos. Alunperin sen piti tulla kesäkuussa ulos.

— Oliko se jo vanha kun se tuli ulos?

J: No oli se tavallaan vanha.

S: Ei se ainakaan enää tänä päivänä oo meitä kuvaava.

J: Se ei niinku kuvaa meidän linjaa.

— Mikäs sitten kuvaa teidän linjaa? Rock'n'roll? Vai voiko sitä muuten sanoa?

J: Se on vaikee sanoo. Rock'n'rollhan on sellanen yleiskäsite vaan nuorisomusiikista. Sehän sisältää hevin, popin jne.

S: Niinkuin silloin kun käytiin Ruotsissa soittamassa. Täällä sanotaan, siis jotkut sanoo, että me soitetaan poppia. Mutta siellä Ruotsissa me soitettiin niitten mielestä melkeen heviä. Mutta noi kaikki on rock'n'rollia.

— Niin, mitenkä teillä meni nää Ruotsin keikat (Tukholma, Uumaja)? Onko niistä poikinu mitään?

J: Kyllähän niihin samoihin paikkoihin varmaan pääsis soittaan uudestaan. Ja just se on meillä hankalaa, kun pitää hoitaa näitä juttuja itte. Pitää keskittyä kahteen hommaan. Ja tottakai me ensisijaisesti keskitytään enemmän soittamiseen ja piisien tekoon, joten keikkojen hankkiminen jne, on jääny vähän vähemmälle.

S: Eikä bändillä oo aikaa siihen. Se vaatii rahaa ja aikaa.

J: Tää on just tää alku, ennen kuin pääsee siihen pisteeseen, että saa jonkun joka hoitaa asiat esim. myy bändiä. Sit se on jo helpompaa.

T: Sit voi keskittyy pelkästään soittamiseen.

— Tehän otte ehdolla provinssiin?

J: Ollaan me siellä listalla, mutta ei oo kuulunut vielä mitään.

— Ettekös te ollut 2 vuotta sitten Provinssissa soittamassa?

J: Joo.

— No mitäs jengi piti?

J: No, mehän soitettiin puolelta päivin, joten siellä oli vaan sellasia, jotka diggas meitä. Mut keikkana se meni ihan hyvin.

— Pääseekö Provinssiin piennemmät bändit musiikin avulla vai suhteilla?

J: Suhteilla, suhteilla.

T: Niinkuin kaikki.

J: Kaikkihan nykyään toimii suhteilla.

— Mutta eihän se oo aikein jos musiikki ei vaikuta mitään?

T: Kai se jotain vaikuttaa, mutta eniten vaikuttaa suhteet. Ei sille voi mitään.

J: Ja sillaihan on kaikessa.

S: Rocknrollissa on paljon paskaa mukana.

J: Jos on suhteita, niin pääsee helpommalla.

—KIPI—

Jet Black soittaa BOTNIA BEAT -tapahtumassa Seinäjoen Törnävänsaaressa elokuun 29. päivänä yhdessä noin tusinan Vaasan läänin huippubändin mukana. On sen verran suhteita. (Toimitus on kuullut kerrottavan ja kertoohan siitä takasivun ilmoituskin)

MONTTU ROCK 87

KUOPIOSSA TAIVALHARJUN LEIRINTÄALUEELLA 13.–14.6.

LA 13.6. klo 12-23

J. Karjalainen & Mustat Lasit
Tarot
Melrose
Freud Marx Engels & Jung
Tuomari Nurmio
Erich Dorf Band
Eeva
Kitarapartio
Vuoribaari
Teenage Kicks

SU 14.6. klo 12-21

GODFATHERS (UK)
Peer Günt
Nights Of Iguana
LapinlahdenLinnut
Ilona
Sata Lasta
Jukebox
Grand Merlin
Big Bad Bears

Liput: ennakkoon 100 mk/2 pv, portilta 120 mk/2 pv,
La 60 mk, Su 70 mk. Ennakkoon vain 2 pv lippuja.
Myynti: Svengi puh. 971-111697 tai maksamalla 100 mk tilille Montturock ry. SYP Kuopio Puijonkatu 202721-119891. Pankkisiirtokuitti vaihdetaan portilla lippuun.
HUOM! Hintaan sisältyy leirintä.
Tiedustelut 971-116944 tai Svengi 971-111697. Leirintäalueella erilaisia ruokapaikkoja, basaareja ja hyvä uimaranta.
Järj. Montturock ry.

MUSIIKKILIIKE Svengi KY SYP TAPIOLA

Vsoryrock'n'roll

UNDERGROUND BOTHIAN

VAASA-PUNK

Treblinka ja A.K.K (aivokuolleet kakarat) ovat nykyään Vaasan ainoat punk-bändit. Ennen oli myös Musta lammas ja Mielenhäiriö, mutta bändit hajosivat ja osa pojista perusti bändin Vihan lapset.

Treblinka: Vuokko(poika)-kitara, Jantsa-basso, Vesku-rummut, Kape-laulu.

A.K.K: Apa-laulu, Ekku-rummut, Velkku-basso, Risku-kitara.

Kummatkin bändit soittavat rock-werstaalla. Tänä vuonna bändit ovat käyneet keikalla muutamia kertoja ja yleensä he käyvät yhdessä soittamassa keikoilla.

— Suunnitelmissa olisi yhteis ep-levyt, mussa se on vielä rahasta kiinni.

Pienlehtiä on kaksi Tiedonantaja ja Onnettomuuden jälkeen, jotka kirjoittelevat punk/HC-bändeistä. ''Tiedonantajaa'' on ilmestynyt 2 kappaletta. Sitä toimittavat Apa, Pekka ja Jantsa. ''Onnettomuuden jälkeen'' tulossa ensimmäinen numero. Lehtiä voi tilata alla olevista osoitteista: lähetät 5 mk ja 2,50 mk:n postimerkin kirjekuoressa osoitteeseen ja pian saat postiluukustasi lehden. kirjoita myös minkä numeron haluat. Pohjanmaalaiset punk-bändit (muu Suomi myös) kirjoitelkaa lehtiimme!

Vaasaan on järjestetty/järjestetään suurempia punk keikkoja n. 2—3 kertaa vuodessa.

Osoitteet:

Treblinka/Tiedonantaja
Jantsa Kärkkäinen
Saarnitie 2
65370 Vaasa

A.K.K./Onnettomuuden jälkeen
Ekku
Palosaarentie 25 D 20
65200 VAASA

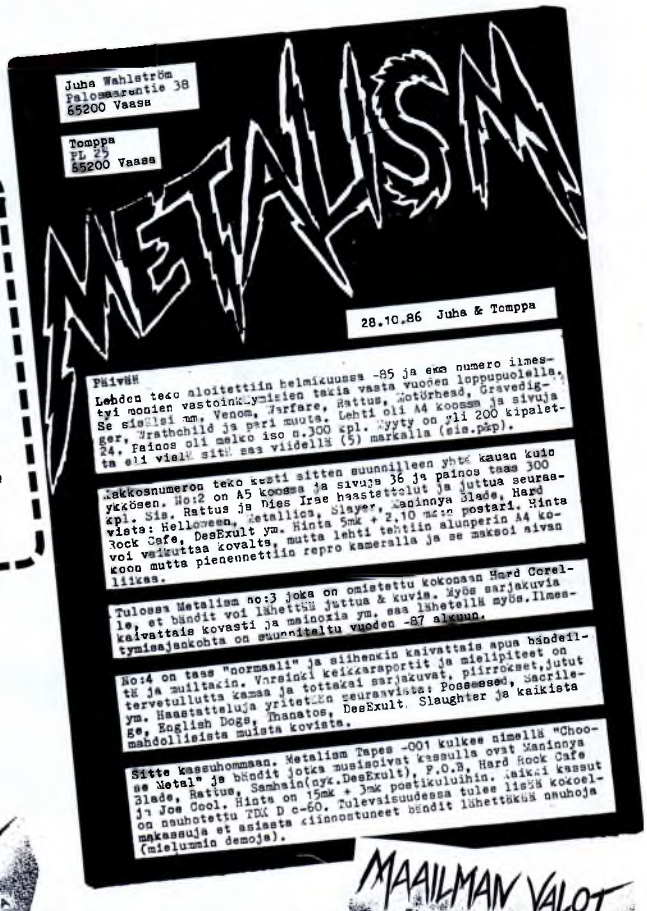

IHANTEEN tarina alkoi pääsiäisenä 1986, jolloin päätimme ryhtyä julkaisemaan pienlehteä. Kirjoitimme juttuja bändeistä joista myös itse pidämme ja kokosimme ne yhteen ja kas vain, lehtemme oli valmis. Lehdelle annettiin nimeksi ROCK UUTIMET. Tällä nimellä julkaisimme kolme lehteä. Sitten päätimme vaihtaa nimeä. IHANNE tuntui sopivalta ja niinpä se otettiin uudeksi nimeksi. Ekassa lehdessämme (16 s.) oli juttuja Cultista ja Stoneseista ja tokassa (24 s.) mm. Depeche Modesta, Alarmista ja Whosta. Kolmanteen (24 s.) tuli Provinssirock-raportti ja New Model Army -juttu. Uudessa lehdessä, Ihanne no.1:ssä (32 s.) on varsin pitkä juttu U2:sta. Myös laulujen sanoja on löytynyt joka numerosta. Hinta joka lehdellä on ollut 5 mk ja jokaista lehteä on edelleen saatavilla. Senkun tilaat!

Teksti: Latvis
Piirros: Jouni Wääräkangas

Vaihtoehtojournalismia Kurikasta

Vuodesta 1985 lähtien on Kurikassa puuhaillut aktiivinen punk-scene. Primus motor Teijo LUDZEK Lusan ympärille on kehkeytynyt outo joukko, joka sekoilee niin kirjallisen kuin musiikillisenkin ilmaisun parissa. Näkyvin a-organisaatio on MV TUOTANTO, jonka piirissä tehtaillaan erinäisiä pienlehtiä ja kokoomakasetteja sekä hoidetaan samanhenkisten julkaisujen/tuotteiden levittämistä ja markkinointia.

Pienlehtituotanto käynnistyi selkeän kantaaottavalla ja uhittelevalla MAAILMAN VALOT-fanzinella. Tarve oli sosiaalinen, sillä 200 kappaleen painoksen myynti ei tuottanut ongelmia. Innostuksen kipinän leimahdettua ilmiliekkeihin syntyi MV-lehdykän rinnalle lukuisia sikapunk-sivuprojekteja. IKUINEN TULI, KAUHUJEN TEATTERI (vast.toim. Pauliina Heikkinen!) ja MÄNTSÄLÄN KAPINA olivat alkutuotannon angstia. Maailma pelotti synkeillä visioilla, nekrofiilit laahustivat kammioissaan ja viina oli halpaa. Kyseisiä pienteoksia on yhä saatavilla à 5 mk (sisältää postikulut).

Pienlehtitoiminnan ohessa MV TUOTANTO taltioi, julkaisi ja levitti uuteen aaltoon, punkkiin ja hc-musiikkiin erikoistuneiden yhteyeiden tuotantoa. Ensimmäinen yritys oli Valse Triste-kokooma, jonka jälkeen päivänvaloon on ilmestynyt jo hieman tasokkaampiakin nauhoja: KANSA VAKUUTUS (20 biisiä, live + treenit), SOSIAALINEN TILAUS (D.U.K.K., Christian, Sickness, Band of no return & Selibaatin Lapset). Kasetteja on myyty aina Amerikkaan asti, kertoo arvovaltainen Maximum Rock'n'Roll-julkaisu.

Uusin ja hyvätasoisin nauha on kokoelma KRISTALLIYÖ, jonka musiikillisesta annista vastaa THE BRONX ja MIXED-UP KIDS. Kaikki edellä mainitut kasetit kestävät tunnin ja design sisältyy hintaan. Tilausohje seuraava: Lähetä 5 mk + oma C-60-kasetti + osoitetietosi TAI 15 mk + 3 mk:n postimerkki + osoitetiedot.

Edellä mainittujen omakustannetuotteiden lisäksi MV TUOTANTO Välittää kaikenlaista punk/underground-materiaalia ympäri Suomen eri tekijöiltä. Täydellisen listan saa kirjeitse oheistamalla 1,70 mk:n postimerkin.

Myös omakustannerintamalla vellova paine on saanut MV TUOTANNON keskittymään viimeaikoina pelkästään musiikilliseen tuotantoon, sekä välitystoimintaan. MAAILMAN VALOT-lehdykkää kaipaaville kuitenkin lohtuna tieto, että huhtikuussa ilmestyvä numero 3 on koko MV TUOTANNON masterpiece ja testamentti. Lehdykkä painetaan kunnon OIKEASSA PAINOSSA (Offset). Sisältöä mammuttinumerossa edustavat mm. The Bronx, TK, Jimi Hendrix, Vapaakaupunki Christian yms. Rajoitetun painoksen (300 kpl) hinta on 8 mk. Koevedoksen perusteella on odotettavissa todellinen helmi.

MV TUOTANTO mainostaa itseään uuden sukupolven esitaistelijana. Miten rintamalla käy, se on lukijoiden käsissä.

Kontakti & Feedback:
Maailman Valot/
Teijo Lusa
Pl 8
61301 Kurikka

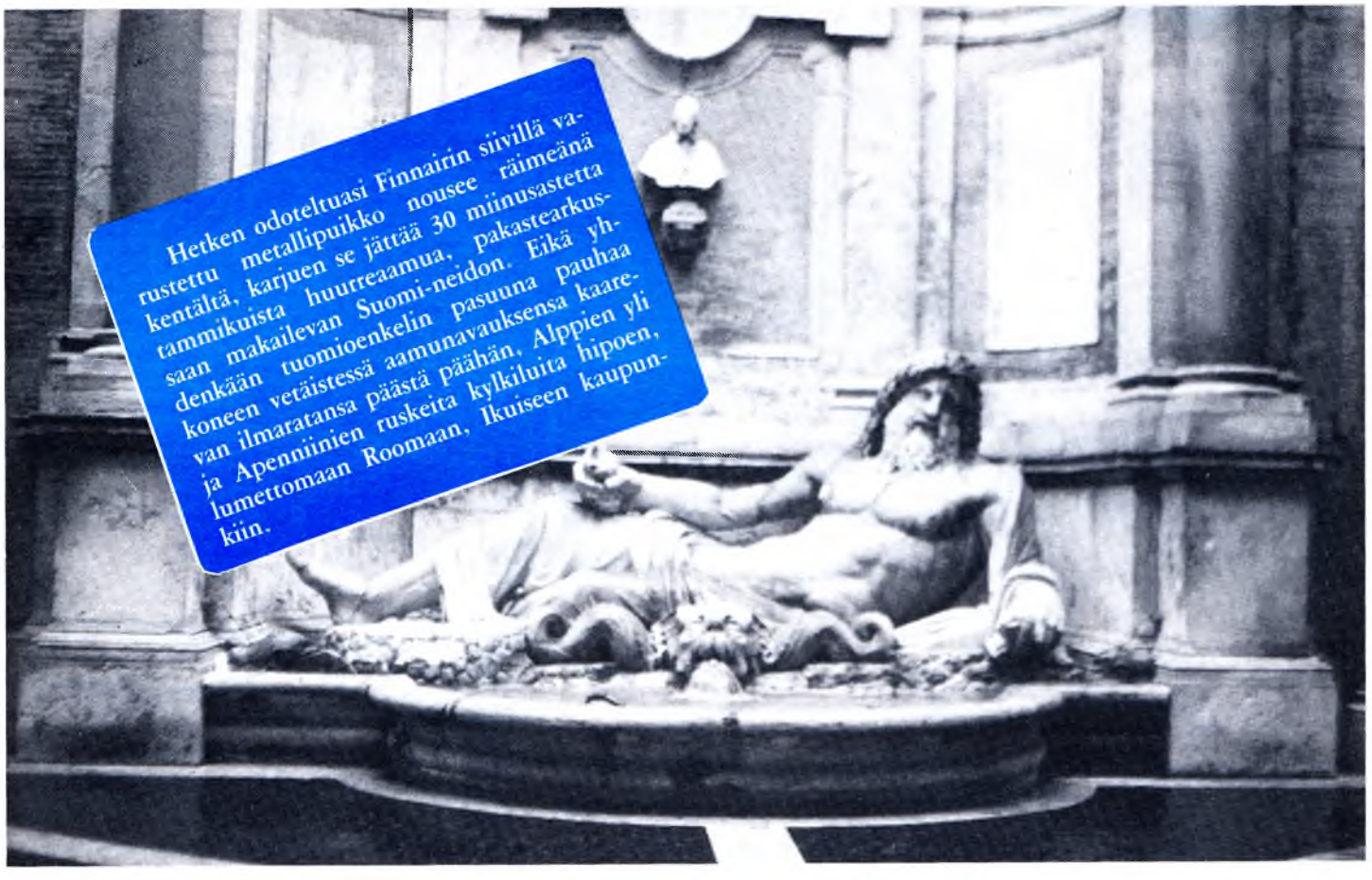

Yhä elävänä Euroopassa

Hannibal ja kiitorata

Jälleen kiitoradalla. Turbiinimetelissä hengitän 40 astetta lähtöilmaa kevyemmin, jolloin tuntuu siltä, että Hannibal oli sittenkin oikeassa tunkeutuessaan Karthagosta tänne elefantteineen kaikkineen. Onhan tämä talvinen sää juuri sellainen, josta sodankäyntiin koulutetut norsut pitäisivät.

Vaikka Hannibalilla oli hyvät aikeet voittaa roomalaiset, niin tottakai hän hävisi kunnollisten tukialueiden puutteessa, kuten maanpuolustuskurssilaiset tietävät. Sitäpaitsi siihen aikaa italialaiset vielä voittivat sodat, kun taas luettelo toisen maailmansodan italialaisvoitoista on aivan toinen juttu.

Niistähän ei tehdä kokeisiin tärppejä, koska ne ovat yhtä varmoja kuin moni meistä on epävarma siellä, missä arktinen hysteria käy omaa valloitussotaansa. Kotomaamme koko kuva, sen sielunmaisema, mitä muuta se heijastaa kuin ilmapuntariin tai pakkasmittariin sisällytettyjä vääriä toiveita?

Havumetsien maasta

Tullissa katson konepistoolimiehiä silmästä silmään. Täältä käsin tietää hyvin asuvansa jossian taigavyöhykkeellä, Siperiasta vähän länteen, seudulla, josta eivät muinaiset roomalaisetkaan ymmärtäneet yhtään mitään. Mitä nyt vähän joku Tacitus väsäsi tekstin skritifinneistä, oudoista hiihtäjistä, jotka hekin taisivat olla jotain itäbalttialaista rotua kuin että olisivat olleet Juha Miedon sukukuntaa.

Katselen pohjoisafrikkalaisia, heille suoritettuja perusteellisia ruumiintarkastuksia, Saharan hiekan värisiä kasvoja värikkäiden huivien kätköissä. Hannibalin antautuneet sotilaatkin päässivät Roomaan vähemmällä vaivalla kuin nämä tunisialaiseukot ja nyyttejä roikottavat lapset.

Odottelen laukkua liukuhihnalta, ja yhtäkkiä tammikuu tuntuu naurettavalta, hikiseltä ja epämääräiseltä kuukaudelta. Tässä hallissa kuumailmapuhaltimet surraavat täydellä höyryllä, ettei yksikään makaroonimaan kansalainen vain vilustuisi, samalla kun kylven hikisenä palttoossani, joka on suunniteltu Suomi-nimisen ihmevaltion olosuhteisiin.

Tiedän mistä tässä on kysymys. Maamme on sillä tavoin ilmastoitu, ettei sieltä matkusteta minnekään ilman frustraatioita. Tämä havumetsiimme kotiutunut, suunnattomalla energiasijoituksella muokattu hakkuuala nimeltään Suomi, tuntuu arvelluttavalta ratkaisulta kokonaista kansakuntaa ajatellen. Onko järkevää pidätellä miljoonia ihmisiä lähes tundraan vertautuvalla maaperällä, kun nuo seudut luonnostaan olisivat kelvollisia korkeintaan metsästykseen?

Jos valtiojohto toimisi oikein, se edesauttaisi maastapoistumista luopumalla täysin nykyisestä tekohengitysasenteestaan. Se laittaisi maan kiinni, lapun luukulle.

Romuluksen ja Remuksen jälkeläiset

Veljekset, sudennisistä maitonsa litkineet Romulus ja Remus eivät päässeet sopimukseen. Seurasi verisurma. En sano kumpi oli romuluisempi?

Ajattelan tätä Rooman perustamiseen liittynyttä tarua ja kaupungin seitsemälle kukkulalle sijoittuneita ensimmäisiä asukkaita, sitä kuinka jo he antoivat palaa ja haista. Eipä ihme että tästä kaupungista saatiin, väkivallalla ja valloituksilla, aikansa napa.

En tee historiikkiä enkä ala esittelemään roomalaista elämänmuotoa, senhän voi lukea Asterixistakin. En kerro edes nykyisestä Roomasta, Vatikaanista ja kyyhkysistä. Tuon turistikaman voi jokainen opetella ulkoa jokakodin ilmaisesitteistä. Tämä ei ole matkapäiväkirja, eikä yhteenkään kulttuurilajikkeeseen kytkeytyvä asioimisopas. Siksi on helppo hymyillä niille, jotka eivät usko sitä mitä ei tarvitse kertoa.

Mitä teen Roomassa Punaisten prikaatien kaapatessa autoja, Paavin vastaanottaessa hänelle ojennetun ensimmäisen latinankielisen Kalevalan, tai Paavin tavatessa maamie-

WANTED!

Missä piileksivät Pohjanmaan naispuoliset rock-yhtyeet? Näin Nikulan vuonna stagelle tarvitaan muutakin kuin tuota kuulua miehistä orgaania. Botnia Beatin toimituskunta ottaa erityisellä mielenkiinnolla vastaan tietoja paikallisista rock-musiikin saralla toimivista feminiineistä. C'mon!

OX — EYE DAISY

Pohjantähtiä

YRMYN KLUBIT

Naapurilääänin puolella Ylivieskassa aloitti maalis—huhtikuun vaihteessa toimintansa rock-klubi.

Keväällä klubilla ehtivät esiintyä jo mm. Kolmas Nainen ja Korkkijalka.

Vastaavanlaista kehitystä on ollut havaittavissa myös muutamilla Vaasan läänin paikkakunnilla. Melko säännöllinen rocktarjonta on saatu käyntiin ainakin Kauhajoella, Ylistarossa ja Teuvalla.

Vaasassa ja Seinäjoella klubeilu vaikuttaa sattumanvaraisemmalta. Tylyin tilanne lienee Seinäjoella. Näköpiirissä ei ole minkäänlaista klubitouhua syyskaudeksi.

Se on suorastaan häpeällistä, kun kaupungissa on muuten vallalla melkoinen rockhenki ja klubien kuluttajista ei ole ollut koskaan puutetta.

Kyse on joidenkin mielestä vain siitä, että rockväki lasketaan maakunnan johtavassa merkonomikaupungissa samaan sarjaan kadun varjoisan puolen kulkijoiden kanssa. Ravintolat ovat putsanneet asiakaspiiristään jo perinteisesti ''epäilyttävän'' aineksen ja nyt samaa lääkettä maistelevat rockdiggarit.

Pienemmillä paikkakunnilla ravintoloitsijat ovat seinäjokelaisten juppiloiden johtajia fiksumpia.

hensä, mustasilmälasipäisen kenraali Jaruzelskin? En elä näistä tapahtumista, en näe niitä edes teeveestä, sillä norkoilen pakottomana jossakin niinkuin aina, kun on jotakin tähdellistä tekemistä.

Kaupunki on laaja, umbran ja okran sävyinen, muurit ja rapatut kiviseinät vetävät puoleensa, niihin kirjailtu pintapatina, kadotetun ajan merkkikieli. Ei ole aikaa hukattavissa, aika hukkaa minua.

Täältä opeteltiin länsimainen hyötymoraali, härskit alistussuhteet, kaunainen kaupankäynti, hintojen polkeminen ja ilmaisjakelu. Seinäjoki on yli kaksituhatta vuotta jäljessä. Leipää ja sirkushuveja! Jokainen itseään kunnioittava kaupunginsuunnittelijateknokraatti muistaa sen visusti.

Mitäpä tässä vertailemaan vesijohtoja, viemärirakennelmia, keinotekoisia vuoria ja altaita, vanhan ja uudenajan taistelunäytöksiä. Skritifinnit ovat oppineet paljon, huumaantuneina he kääntävät metsien, soiden ja niittyjen peittämän maaperänsä uuteen uskoon, kaupunkikultrin mukaiseen verenvaihtoon, urbanismiin, jollaisen hekin valitsivat, Romuluksen ja Remuksen jälkeläiset Tiberin rannoilla.

Kosmetiikkaa ja turismia

Suihkujätit ovat kosmeettisia puikkoja, jotka jättävät hennon viivan avaruuden siniseen lasiin. Olen aina seuraillut niitä mielelläni, erityisesti kaduilla ja toreilla, ruuhkassa. Mikä voi olla rentouttavampaa kuin tuollainen ohilentävä metallipuikko, äänetön kiiruhtaja ennen jyrinää. Se on kuin tikkukaramellin ostaisi, sama tunne.

Joku väitti tosin että ne ovat metallilintuja, mutta eivät ne ole siltä näyttäneet, eivät Moskovassa, Berliinissä, Pariisissa, Roomassakaan. En voi luopua taivaallisesta kosmetiikasta, johon yhdistyy tikkukaramellin lisäksi kuva turpeahuulisten naisten katseesta valkaistun ihomaalin rajamailta.

Vielä viime talvena oli Euroopassa tilaa, sillä amerikkalaiset pysyttelivät poissa Tsernobyl-pelotteen vaikuttaessa matkustushaluihin. Atlantin ylittävät lentokoneet nousivat ja laskivat tyhjeminä kuin koskaan. Amerikanenglanti ei muodostunut pääkieleksi Roomassa eikä muuallakaan.

Tavoilleen uskolliset italialaiset ovat pitäytyneet ihailtavan saamattomina kaupunkirakenteeseen. Roomassa vain amerikkalaismallisten pikaruokapaikkojen tiheät esiintymävyöhykkeet antavat viitteitä maassa turismista rapakon takaa.

Pääsiäisenä amerikkalaiset olivat jälleen Roomassa. Yli 200 000 pyhiinvaeltajaa kuunteli Papaa Pietarinkirkon aukiolla. Paavi on pop, jota ihmettelen. Tammikuisella paluulennolla luin Hesarista Jumalan teatterin paskamaisesta tempauksesta Oulussa. Se sai hymyn kirpoamaan. Mitähän Jumalan teatteri saisi aikaa Pietarin kirkon aukiolla?

Rooma ja muita kaupunkeja

Eurooppalaisissa kaupungeissa tapaa yhä enemmän Pohjois-Afrikkalaisia, Hannibalin sukujuurta. Myös muualta heitä tulee, Karibian mereltä, Latinalaisesta Amerikasta, kaikkialta mustasta Afrikasta ja Aasiasta. Kuten Rooma aikoinaan peittyi provinsseista saapuneiden väkijoukkojen tulvaan, on myös nykyinen Eurooppa muuttoaallon kohteena.

Lait, poliisitoimet, rangaistukset eivät pysty pidättelemään yhä taajenevaa vyöryä. Kolmas maailma on liikkeellä, uudet alakulttuurit ja slummit löytävät paikkansa, kultit muovautuvat ihmisten tarpeita vastaaviksi.

Kuka voi olla vielä näkemättä eurooppalaista sulatusuunia? Kehitystä suurimmissa kaupungeissa? Vaikka eurooppalaiset metropolit ovat maailman megapoleihin nähden vaatimattomia, ovat ne silti värikkään monikansallisia, paitsi Helsinki, mikä ei olekaan mikään kaupunki. Helsinki on city, unelmissa leijuva kimalluslinnan, viimeisten partiopoikien muovikohtu, supenpentujen kulutustavaraseikkailujen lippukunta.

Euroopan kaupunkien eroosiomaaperällä, rikinkeltaisten pilvien keskellä, myrkyllisessä savusumussa, rappeutuneiden muistomerkkien, muurien ja kiellettyjen alueiden kupeessa, teollisuusjättömaalla, varastoalueilla, suunnattomissa lähiöissä, hökkelikylissä, asfalttiteiden umpisolmuissa, metro-onkaloissa, pumppaa happea elävä kaupunkisydän.

Mikään ei ole niin vastenmielistä kuin saattaa tämä monikudoksinen virta, ihmisten, autojen, kahviloiden, tavaratalojen, kapakoitten, musiikin, teatterin, tanssin ja kirjallisuuden virta, määrittelyjen kohteeksi.

Jotakin voidaan kuitenkin ounastella, nähdä ja erottaa. Tuntuu että kaikki tahtoisivat elää säkenöivästä voimasta täälläkin. Tämä voima on siinä ihmisyydessä, mikä esineidenkin kautta toimivana, tavarapaljoudessa ja sen paljouden epämääräisissä jakosuhteissakin ilmentyvänä, luottaa aisteihin, kokemuksen ja kokemisen itsensä olemukseen, eräänlaiseen vapauteen hypätä annettujen tilojen ja tilanteiden yli sallimattomaan, osittelemattomaan ja määrittelemättömään maailmaan.

Onko sellaista maailmaa —sen ratkaisee jokainen itse. Samalla kun heijastat todellisuutta, samalla muutat sitä itsesi näköiseksi, teet siitä kuvan, maailmasi.

Kultit

Jos maapallon koko kehityspituus pelkistetään yhdeksi vuorokaudeksi, niin siinä mittakaavassa ihmisen osuus on vain viimeisen puolentunnin mittainen, omaa historiaansa kirjoittava ihminen ilmestyy joitakin minuutteja ennen puolta yötä, teollisuusihminen muutamaa sekunttia vaille.

Rooma, Ikuinen kaupunki, ei ole kovinkaan ikuinen tästä perspektiivistä käsin. Ihmisen esihistorian suunnaton merkitys myyttien muotoutumisessa, yhteisen muistin kartuttamisessa käy hyökylaineen tavoin yli viimeisten vuosituhansien saavutusten. Moderneimmillakin kaupungeissa muhineilla kulttuureilla, ismeillä ja ilmiöillä on monimutkainen taustansa menneisyydessä. Viidakon vaistot ja reaktiot toimivat kaupunkiviidakossa, tabueläimet ja esineet saavat uuden sisällön, uskomukset toisia kohteita, heimositeet ja sukulaisuus vaihtuvat yhdentymiseksi uusiin ja myöhempien aikojen yhteisöihin ja koalitioihin.

Kehitys on sellainen, ettei se lopullisesti syrjäytä mitään vaihettaan. Suunnattomassa valinkauhassa Suomi-niminen ihmemaa saa luvan käyttää uusinta teknologiaa, urbaaneinta virtaviivaisuutta, tehokkuutta, dynamiikkaa, voimaa, hiostusta, prässäystä, jotta tie savupirteistä lyhentyisi mahdollisimman kitkattomaksi steriiliin ja hygieeniseen yhteiskuntaan.

Mutta tuskin suomalaisia pystytään lopuettomasti eristämään infektiotorjuttuun hakkuuaukkoomme. Maahantulomääräykset muuttuvat meilläkin, provenseissa on jo kapina, traditiot saavat uuden sisällön, kultit korvautuvat uusilla, lutetilainen elämänkaava, muoviajan rippileipä ja ehtoollisjakelun teräskammiot häviävät, unelmille joissa henkii suomalainen villi shamanismi ja maailman kaupunkien kiehuva yhdyntä, niiden vuorovaikutus.

PEKKA LUHTA

Top 6

FESTARISAFKA
1. Broisku
2. Ärtsoppa
3. Mämmi
4. Patonki & Punkku
5. Helapää
6. Kaula

ERONNEET
1. Salomäki—Salomäki
2. Kepu—Hallitus
3. Isohella—Heavy
4. Alatalo—Rock
5. Ojaharju—Viina
6. Iggy—Hepo

FESTARIJUOMAT
1. Vesi
2. Mellakka
3. Kossu
4. Pieni punapää
5. Piimä
6. Kilju

KESÄMUSA
1. Monkees, Best of
2. Beatles, cd:t
3. Matti Salmisen uusin
4. Hits by The Kids
5. Beach Boys — kaikki
6. Marit ja Mikot: Minun on ikävä kesää

6

Perskeles, paha juttu!

Laulaja puuttuu ja kitaristikin lähti soolouralle. Siis, jos osaat jotenkin laulaa tai soittaa kitaraa tule meille vaan. Ota yhdynnät: 964/128 353/Harri.

PS. Onhan omat kamat?

PPS. Laulaja — laulathan englanniksi?

PPPS. Ikätoivomus n. 15.

CCCP. Meillä on harjoittelupaikka (Hyllykalliolla).

USSR. Olethan huumorintajuinen?

CP. Olethan NORMAALI?

BASISTIT JA LAULAJAT
Aloitteleva bändi etsii 14—16 vuotiasta basistia ja laulajaa Seinäjoen lähistöltä. Yhteys 064 / 122310 SAMI.

Mosh!
Lapualainen Metal-bändi BRIMSTONE etsii VOCALISTIA ja soittotaitoista KITARISTIA Pohjanmaan alueelta. Tiedossa olis keikkoja ja kovaa harjoittelua. Soittakaa: 964 - 388 391 Jari, 964 - 331 555 Jari, 964 - 332 107 Vesa

Apuleikkaaja näyttää miten varmistutaan siitä, että korva todella on yhä päässä.

Suositeltavaa on leikata ensin korvat näkyviin, mikäli silmälasien käyttäjä ei ole lupautunut siirtymään piilolaseihin.

Ennen leikkuuta on suoritettava kallonmittaus. Tämä toimenpide on suoritettava niskasta ylöspäin kohti päälakea. Vasta tämän jälkeen voidaan arvioida laskutettava leikkuupinta-ala.

Teksti & kuvat:
Latvis, Weske, Enzio & Pete

KESÄTUKKA KUNTOON!

Viimeisimpien muotivirtauksien perässä juoksevat saavat nyt alan asiantuntijoiden laatiman hiustenhoito-ohjeen.

Helppohoitoisuus on kaiken a & o ja kallisarvoista pohjavettämme ei ole syytä tuhlata hiushygieniaan.

Viimeisenä vasta leikataan kallon herkin osa eli päälaki. Saksien on annettava kulkea mahdollisimman lähellä päänahkaa sitä kuitenkaan vahingoittamatta.

Pään huuhdonnan ja puunauksen jälkeen voidaan todeta, että ennen niin hoitamattoman näköisen hiuspehkon alta paljastui tyylipuhdas mies, jonka hiusratkaisu pitäisi täyttää kriittisimmänkin päivystävän upseerin lomatarkastus-ohjeet.

Optimaalisen leikkuujäljen takaamiseksi ns. syväkyntö suoritetaan partavaahdon ja kaksikkoterän avulla.

Kaksikkoterää on kuljetettava silmistä taaksepäin. Näin vältetään vaahdon ja hiuskuonan kulkeutuminen herkkiin näköelimiin.

Heippa KEMU!

Mitä oli Provinssirock '86? Tässä on toivottavasti jonkinlaista avarttavaa vastauksen tynkää. Täytyy katsokaas yrittää kirjoittaa jotain todella fiksua, jotta erottuu muista mahdollisista kriitikoista ja pääsee ensi vuonna ilmaiseksi. Liput kun olivat kalliit, mutta niin kai bänditkin.

Joo, parasta oli rytmiteltta. Tokihan päälavan uljaus huimasi komeudellaan, mutta rytmiteltan hämäryyteen tahtoi aina syttyä se kunnon fiilis. Semmoinen jonkinlainen intiimi tunnelma, jossa syntyi vuorovaikutuksellinen kontakti bändin ja yleisön välillä. Ja lienikö syynä rytmiteltan bändien tuoreus, koska he jaksoivat rapata teippaasti hymyssä suin. Erityisesti kiitän Honey B:stä ja Juliet Joneksen sydämistä. — Tähän kohtaan lienee sopivaa kiittää myös siitä, että soitte Keban talsia ympäriinsä. He piristivät ja naurattivat kovin.

Haa, tästä päästäänkin sitten siihen päälavaongelmaan. Miksi ihmeessä nämä bändit päälavalla olivat esiintymiseltään niin kuivakiskoisia? Ehkä lava on niin KORKEA, että sieltä ei saa kontaktia yleisöön. Ja ne bändit näyttävät semmoisilta orvoilta siellä ylhäällä jossain. Olettekos tulleet ajatelleeksi, miten pieni on kitaristi siellä lavalla jossain, ja miten ison äänen niin pikkuriikkinen ötökkä saa aikaan niin isolla PA-vuorella. Siitä tulee kummallinen suhteettomuus. No joo, ...itse asiassa bändit olisivat saaneet soittaa LUJEMPAA!!! Cult oli ainoa joka sai aikaiseksi kunnon jytinän. Ei se äänenvoimakkuus tietty mikään itsetarkoitus ole, mutta Törnävänsaari on konsertti''taloksi'' aika iso ja korkea.

Tuota joo, noista englantilaispoppoista. FYCia on jo haukuttukin, mutta haukunpa myös Big Countrya siitä, että eihän semmoiset kuulu soittamaan rockfestivaaleille. Nehän olivat niin siistin slipattuja, että CD-levy on omiaan niille. Lavalla täytyy jytistää. Cultilla oli oikea meininki päällänsä, vaikkei se minun lempparibändi varsinaisesti olekaan. Pogues olisi ollut kotonaan rytmiteltassa ja sen tiivydessä. Cheers!

NIIN ETTÄ ENSI VUODEKSI LAVABÄNDEJÄ ENEMPI PÄÄLAVALLE, tai jääpi vapaalippu käyttämättä.

Teatteritelttakin on ihan kiva, tai olisi, jos siellä tulisi käytyä. Oli kyllä harmi, että J. Karjalainen ja Into-Pietikäinen esiintyivät samaan aikaan. Mutta päällekäisyyksille ei kai voi mitään. J:n porukka oli kyllä lämpöinen päälavallakin, ottakaapas Eput oppia.

Ehdoton pääongelma oli - ei se silta, se on vain teknistä -yleisö. En mä moiti sitä alkoholin käytön takia, vaikka kai pitäisi. Suomalaisilla on jostain syystä sellainen asenne, ettei hauskaa ilman viinaa. No mutta jukupliut kyllä semmoisen pitäisi sitten festareilla näkyä, sen vapautumisen, tai sen täytyisi ennen kaikkea näkyä musiikin elämisenä. Ei kai sitä nyt Kemijärveltä saakka ole tultu töllöträmään haavi auki, kun Juha Torvinen hyppää ja soittaa kitaraa. Olihan Provinssissa nytkin bändejä, joiden olisi pitänyt saada porukkaan vauhtia, mutta ei, nämä vain seisoivat ja mällistelivät.

Kyllä mä uskon, että on aika pottumaista seisoskella ja soittaa jossain kymmenen metriä ihmisten yläpuolella, jos ihmiset eivät tee mitään (Syytin alussa myös joitakin bändejä, mutta kyllä päävika oli yleisössä). Ei rock ole mitään sinfoniaa, jota kuunnellaan pylly puutuen. Festarien jälkeen pitäisi kinttujen olla viikon kipeät tanssista ja pogoilusta ja kurkun kähdeä huudosta ja laulusta. Ei kai voida odottaa, että bändi yksin luo fiiliksen, rockissa pitää olla elämää puolin ja toisin. Onkohan se TV, joka saa ihmiset niin hermetin apaattisiksi, että eväkään eiheilahda, vaikka musiikki olisi kuinka täynnä vibaa.

Tarttee kai sitten lopuksi kehaista tämän vuoden T-paidan erittäin onnistunutta kuvaa ja kaiken kriittisyyden päälle tokaista, että olipas mukavaa. Mukavaa! Kuuluisiko semmoisella sanalla kuvata rockfestivaaleja.

Jees, tehkääpäs ensi keskikesi(kin) kunnon tytkeet.

Toivottelee

Juha Hyvärinen
Kiitäjäntie 2 as. 22
28200 PORI

PROVINSSIN TÄHDET LEVYILLÄ

BOB GELDOF
Deep In The Heart Of Nowhere
LP/MC/CD

IGGY POP
Blah Blah Blah
LP/MC/CD

ELVIS COSTELLO
Blood & Chocolate
LP

MARTIN STEPHENSON & THE DAINTEES
Boat To Bolivia
LP

HüSKER Dü
Warehouse: Songs And Stories
LP

KEBA
Koko ajan Go-Go
LP/MC

MAMBA
Lauantai-ilta
LP/MC
MYÖS CD

MILJOONA-SADE
Pesu-huoneesta keittiöön
LP/MC

GIDDYUPS singie
Little Weirdos — Rattleshake

FAZER FINNLEVY

BOTNIA BEAT NON STOP

Vaasan läänin rokettirolli ja poppismeininki ovat niin kovalla tasolla, että pelkistä läänin bändeistä saadaan aikaan kunnon rock-around-the-clock-tapahtuma. Sellainen järjestetään Provinssirockista tutulla Seinäjoen Törnävänsaarella lauantaina elokuun 29. päivänä. Meno käynnistyy kello 14.00 ja päättyy sunnuntain puolella, kahden maissa yöllä.

Paikalla nähdään läänin edustavin kaarti Kolmannesta Naisesta, Claudiasta, Skädämistä, Shaidaista ja Noitalinna Huraasta alkaen. Ohjelmassa on pitkälti toistakymmentä yhtyettä, jotka esiintyvät tapahtuman nimen mukaisesti tauotta saaren ulkolavalla sekä viereisen tanssilavan sisätiloissa. Mahdollinen sadekaan ei haittaa tahtia.

Tapahtuman järjestävät KEMU ja läänin uusi toiminta-(rock) lehti BOTNIA BEAT, jota parhaillaan luet.

Uuden rocktapahtuman järjestäminen on tullut aiheelliseksi mm. siksi, että läheskään kaikki halukkaat ja kyvykkäät pohjalaisbändit eivät mahdu esiintymään Provinssirockin lavoilla. Samalla Botnia Beat Non Stop -tapahtuma toimii läänin kärkibändien kuulumistenvaihtotilaisuutena sekä kesäkauden päätösriehana.

Pääsylippuja myydään elokuun alusta lähtien Seinäjoella Monosen levyputiikissa, mutta pilettejä saa myös portilta ennen riehan alkua ja sen aikana.

Ohjelmatietoja voi kysyä automaattivastaajasta, (964) 131300.

Top 6

PILLERIT—PULVERIT

1. Tioctan
2. E
3. Multitabs
4. HOTA
5. PeeHoo
6. Samarin

Pohjantähtiä

Rokkia ruotsiksi

Pohjanmaan ruotsinkielinen nuorisoseuraliike on paljon enemmän rockhenkinen kuin vastaava suomenkielinen. Siltä ainakin vaikuttaa, kun tutkii mitä molemmat seurat tekevät käytännössä.

SÖU:n vuotuisiin tapahtumiin on kuulunut jo ties kuinka monta vuotta SÖU-ROCK - Kosnäsissä, Moikipäässä järjestettävä suomenruotsalaisten bändien katselmus.

Paikka on pieni ja intiimi, mutta ohjelma on kattava ja kiintoisa.

Tämänkesäinen SÖU-ROCK soi heinäkuun 25.—26. ja kahden päivän aikana kehässä vierailee 14 bändiä Suomen ruotsinkieliseltä alueelta.

Tarkemmat infot asiasta kertoo projektisihteeri Hippi ''Rootsista tuttu'' Hovi p. 961 - 113 572, 115 372.

* * *

Mitä yhteistä on Jari Yliaholla (ex-Siberia, ex-Grand Slam), Jukka Mänty-Sorvarilla (Skädäm), Jukka Ojalalla (Skädäm), Pasi Tuovisella (Skädäm), Petri Huhtasella (Haupitz) ja Jarmo Latva-Äijöllä (the band of no return) sekä ratkiriemukkaalla Monty Python videolla THE RUTLES?

Oikea vastaus on niinkin ällistyttävä kuin Blind Lemon Pie. Mitä, mihinä? huudahtavat pohjalaisnuoret. Ikävä kyllä Blind Lemon Pie on kuuromykkäsokea ja Braillen aakkosia taitamattomana toimitussihteeri tunki sähkeen paperisilppuriin.

Oliko kyseessä kenties spudaariuokiin kyllästyneiden rock-ihmisten kokkikerho vai äidin sukukalleutena piilottelema piirasohje selvää seuraavasta Botnia Beatista.

Alkavat tulla silmille

Joskus 20-luvulla vapaussodasta valkoisten puolella taistelleiden piti olla valppaana rakennuksilla Vaasingossa saatoi lepo tallikivi tallingilta ulos kaan tippua. Vastavaikutus tallaisen toimintaan nousee aina. Niin tuolloinkin.

Oulun teatterityöstä sai suomaisesta, kanin troukteltavaa saastaa niskaansa turkkilaisselta teatterilta Samantapaisen kasittelyn sai sittemmin tukholmalaisyleisö. Oppi oli opittu ja pyöra pyörä. Kiivaasti Turkkaa erottamisvaatimusta vastaan stalinistiryhmä myötäjuoksijoineen puolusti.

Henkilömme saastana voi varmaisesti pitaa sita, mita eduskunnan takaportikielaiset torstaina lehterilta niskaansa saivat, kun valtiin kokoomuksen puheenjohtaja puhemiehekesi. Yhteys tapaukselle oli selvä. Korvia vihlovasti kirkuva naislaulaja nakeni.

Ikaisia riepuja. Puolustuslaitoksen rakkauttamusta vastaan. Vieraita sotilaita siis olivat maahan pyytämässä. Samalla linjalla ovat kommunistit ja vihreat aina olleet.

Samantapainen porukka sovelsi viikon vaihteessa omankädenoikeutta vierailuksesta [illegible] öljy aiheutti katastrofin, jonka ei toivota uusiutuvan.

Merenkurkku tarvitsee [illegible] asuntoihin. Tammikuussa he mellastivat Suomen luterilaisen evankelisluterilaisen kirkon. Luther-kirkon talossa. Rakennuksen arvo putosi muutamalla sadalla miljoonalla markalla. Espa ole SLEY:lla puhuttajaa nakynyt. Odotellaan kas jonkun varsinaisen kirkon valtauksesta. Ja miksi ei sitäkin. Stalinisti-kansanodustajan poliisit talosta pois raahaisivat.

Site mitä naiset tekevat eduskunnan lehterillä, muistutti satalliseesti sivarien näytös" Sensationtorilla Reservissä kieltäytyjät ovat niista yksi jonkko. Tallehan Kainuun opisto juuri tilojaan tarjoili. En ole saanut selvää, mistä tarjestön rakea yllatyksleti Sivili sas rahat 50 000 paanosmaisraiseen 24-sivupaan lehteensä. Ei aina juuri mainoksia nakynyt, paitsi Suomen Rauhanpuolustajien merkki monessa yhteydessa. Kaularäpsmoivoksessakin.

Tuota järjestöä johtaa kegun neljän vuoden takaisen ryhmanjohtaja Matti Ruokola, laakinohallituksen paajohtajan ajalla palkitta. Hanhan se viime pyhana minjohtuksintapatsea ta herjasi vertaamalla sita ruuna Reippaan patsaaseen. Tata jarjestöa me ve-

PUHEENVUORO

Kansanedustaja Pentti Mäki-Hakolan mielestä torstainen feminiatien eduskuntasaa järjestämä vttikohtaus oli vain huvittavan hämäpäytyä, mutta tyyli tarttui. Mäki-Hakole muistuttaa, että Espanjan parlamentissa hallitsevat taannoin kompistoallimiehet.

Huvittavaa ilmeilmiötä ko? Aluksi. Mutta lumpallo kasvaa pyoreassaan. Helppo oli ennustaa mihin turkkilaisinen teatteri tulee pästymaan. Idässä sen jo nailla palstoille ennustelin. Oli hyva, että nitti Oulun tapaus. Palempaakin olisi voinut tapahtua.

Huvittavaa hompotystäkö oli feminstikaupan verhoutuneiden nayttaus eduskunnan parvella? Kyllä. Mutta tyyli tarttuu. Espanjan parlamentin parvella olivat taannoin kompistoallimiehet. Suomessa on tastusti muutakin, jotka haluavat tv-esityksen parlamentin lehterilla. Vaaralisia hairikoita on aina. Useimmat kansanedusta jat sen tietavat.

Mika on yleisradion mielkitys tallaisessa liikehdinnässä. Mika merkitys maanpuolustusvastaisen liikehdinnan on silla, etta jokkut kommunisti-akmolfit jatkuvasti nostavat naste ohjelmissaan. Kaasky syy, miksi eduskunnan varltsemat neuvostot ovat sas miiaan aikaan. Kysymys on perusteltu.

Pentti Mäki-Hakola

Pentille salkku!

Maailma on menossa päin V-eetä, mutta onneksi meillä pohjalaisilla on suoraselkäinen taiteilija keskuudessamme. Pentti Mäki-Hakola estää paljain käsin talojenvaltaukset, rauhanlietsonnat ja vihreiden vouhotukset Vaasan läänissä. Tämä on hyvä lääni asua. Älä valita, vaan usko Penttiä. Lue esimerkiksi oheinen sanomalehti Pohjalainen 4.4.87 julkaisema Pentin präntti ja tarkista kantasi. Jos olet kommari tai vihreä tai joku venäläinen hippi, niin et ole kauaa. Pentistä puolustusministeri!

RYTMI

Oheisella kupongilla voit tilata Rytmin suoraan kotiin. Saat vuosikerran (10 n:oa) 160 markalla. Ja lisäksi saat kaksi numeroa kaupan päälle. Tilaus alkaa tuplanumerosta 4-5/1987, joka ilmestyy 17.6. Lasku tulee vasta sitten, kun tilauksesi on jo alkanut. No niin. Tee se.

Rytmi on helmi. Niin harvinainen, että et löydä sitä joka kioskista. Siksi Sinun kannattaa tehdä tilaus.

Maailman paras musiikkilehti jo vuodesta 1934

KYLLÄ! Tilaan Rytmin

ALKAEN NUMEROSTA 4-5/87 (ILM. 17.6.)

☐ 10 N:OA HINTAAN 160,-

Laskun maksan yhdessä ☐, kahdessa ☐ kuukausierässä tilauksen jo alettua.

KUPONKI POSTIIN VIIKON KULUESSA!

Rytmi maksaa postimaksun.

Vastauslähetys
Tre 10/10 lupa 1559

NIMI

LÄHIOSOITE PUHELIN

POSTINUMERO POSTITOIMIPAIKKA MT 00369

RYTMI
PL 667
33003 TAMPERE

Rock und Pankow

PANKOW — punkin itäinen iskujoukko?
Väärin.
PANKOW — progen muurintakainen lähettiläs?
Väärin.
PANKOW — rock'n'rollin lipunkantaja DDR:ssä.
Oikein!

"Pankow" -nimi saa lähes poikkeuksetta asiaa tuntemattoman kysymään "soitatteko punkkia?"

DDR:n johtavan rockryhmän keulajätkä Jürgen Ehle jaksaa kuusi vuotta bändin perustamisen jälkeen selittää bändinsä ja "Pankowin" taustaa.

— Itse asiassa nimemme on jonkinlainen provokaatio punkbändien leiriin. Me nimittäin soitimme alunperin paljon monimutkaisempaa, ei-punkmaisempaa rokkia kuin tänään. Pankow on yksi Itä-Berliinin kaupunginosa, joten me ja kotikaupunkimme sekä yhteemme nimi kuuluvat kiinteästi yhteen, selittää Jürgen.

Ehle on valittu monesti DDR:n johtavaksi kitaristiksi ja hänen osuvat "uuden aallon" tekstinsä sekä tuoreet sävellyksensä nostivat Pankowin nopeasti puheenaiheeksi maan rockpiireissä vuonna 1981.

Sen jälkeen Pankow on kuulunut Itä-Saksan rockeliittiin. Mitä se tarkoittaa käytännössä?

150 keikkaa

— Pankow on ammattibändi ja me muusikot saamme leipämme pääasiallisesti keikkapalkkioista. Teemme vuodessa suurinpiirtein 150 keikkaa. Olemme tehneet kolme lp:tä ja ne ovat menestyneet hyvin, mutta silti pelkillä levyillä ei elä.

Pankowia pidetään siis DDR:n johtavana bändinä ja siksi yhtyeellä on kysyntää myös maan rajojen takana. Pari kiertuetta länsinaapurissa Länsi-Saksassa sekä rundeja Jugoslaviassa, Hollannissa, Puolassa ja Neuvostoliitossa löytyy keikkapäiväkirjoista ja lisää on tulossa. Provinssirockin keikka on Pankowille ensimmäinen Pohjois-Euroopan matka.

Matkoillaan Jürgenillä ja muilla bändin jäsenillä on ollut aikaa vertailla rock-konserttien ja yleensä rockbisneksen eroja verrattuna oman maansa meininkiin. Mitä eroa on esimerkiksi DDR:n ja Saksan Liittotasavallan rockilla?

— Suurin ero lienee rockkonserttien yleisön rakenteessa. Meillä koto-DDR:ssä rocktapahtumien porukka on lähinnä 15—22-vuotiasta, kun ikäjakauma on Länsi-Saksassa paljon laajempi. DDR:ssä rock on paljon kansallisempi ilmiö kuin länsinaapurissa. Meillä ei vieraile kovinkaan usein ulkomaisia rockbändejä. Sen sijaan Länsi-Saksassa nähdään maailman huippuja varsin tiuhaan.

DDR:n rock nuorta?

Suomessa DDR:n rockbändejä on nähty muutama — mm. Die Phudys Ruisrockissa 70-luvulla ja muutama vuosi sitten pääkaupungissa Silly. Kuitenkaan suomalainen ei tiedä juuri mitään itäsaksalaisesta rocktouhusta. Toisaalta ei keski-Euroopassa juuri kukaan tiedä yhtikäs mitään myöskään Suomen rockista.

Onko DDR:n rock-kulttuuri nuorempaa kuin esim. Länsi-Saksassa tai vaikkapa Suomessa, Jürgen?

— Ei rock ole meillä sen nuorempaa kuin missään muuallakaan Euroopan maissa. Kyllä meillä on rokkia soitettu "alusta lähtien". Tosin valtiollinen johto piti pitkään rock'n'rollia epäilyttävänä instrumenttina mutta nyt tilanne on muuttunut. DDR:n valtio tukee rockmusiikin kehittämistä ja eri organisaatiot järjestävät jatkuvasti rocktapahtumia. Niistähän mekin eletään, kertoo Jürgen.

Rockin kieli on tunnetusti englanti. Pankow tekee laulansa tiukasti äidinkielellään saksalla. Jo uransa alussa bändi herätti huomiota alkuvoimaisilla ja puhdistamattomilla sanoituksillaan, jotka kertoivat kadun kielellä ympäröivästä elämästä. Tekstit oli tarkoitettu sakalaisille. ei välttämättä muille, vaikka musiikki sinänsä saattoi puhutella myös kieltä ymmärtämättömiä.

Onko mieleen juolahtanut koskaan, että tekisitte englanninkielisen levyn? Tunnette varmaankin asemanne hieman hankalaksi juuri kielen takia?

— Ei suinkaan. Me elämme DDR:ssä. Vaikutamme samaa kieltä puhuvien keskellä. Se on meille haaste.

— Valitettavasti molemmissa Saksoissa on nyt käynnissä voimakas suuntaus, joka syrjii saksaa ja nostaa englannin asemaa. Ilmeisesti tämä on suuntaus myös Suomessa?

— Minusta tämä on huolestuttavaa siksi, että jos sanoitusten on tarkoitus kertoa jostakin, herättää mielikuvia ja ajatuksia, niin suuri osa yleisöstä ei varmaankaan ymmärrä, mitä bändi sanoo englanninkielellä.

— Pankowille on tärkeää, että meidän tekstejä ymmärretään. Oma yleisömme on tärkein. Silti ei ole mahdotonta, että joskus voisimme tehdä englanninkielisen levynkin.

Rollarit, Beatles . . .

Pankow lienee ammatillisesti moni-ilmeisempi yhtye kuin monikaan (tai mikään) suomalainen rockryhmä. Yhtye on nimittäin esiintynyt ahkerasti monimuotoisissa teatteriproduktioissa ja heidän yksi lp-levynsäkin on osittain live-taltiointi menestysesityksestä, rockspektaakkelista "Paule Panke — päivä erään oppilaan elämässä". Myös toinen lp-levy "Hans im Glück" perustuu paljon keskusteluu herättäneeseen näytämöesitykseen.

Tänä keväänä, 30. huhtikuuta oli Pankow taas teatterin lavalla, kun Schwedtin kaupungissa sai ensi-iltansa Gert Hofin ohjaama esitys "Kuka on Paule Panke". Se on jatkokertomus edellä mainitulle Paule Panke-tarinalle.

Ylipäätään Provinssirock 87:aan saapuu 750-vuotisjuhliaan viettävästä Berliinistä osaava ja monipuolinen ryhmä, jonka arvo DDR:n nuorisokulttuurissa on suuri. Siitä ovat todisteina mm. ne monet palkinnot ja kunniakirjat, joita bändi sekä sen viisi jäsentä ovat yhdessä ja erikseen vuosien mittaan vastaanottaneet.

Miltä pohjalta Pankow luo omaa nykypäivän musiikkia? Onko kaiken taustalla Saksanmaan kunniakas musiikkiperinne suurine säveltäjineen vai löydetäänkö vaikutteet lähempää, Jürgen Ehle?

— Rockmuusikkoina täytyy sanoa, että 60-luvun rock-/pop-musiikki on kolahtanut meihin kaikkein lujiten. Toki nyky-yhtyeetkin osaavat, mutta itse luettelen kyllä parhaina vaikuttajina Stonesit, Beatlet, Kinksin ja The Whon.

Haastattelu lokakuussa 1986
Risto Vuorinen

Kesäjuhlien kaunistus

Soundi

SUOMALAINEN ROCKLEHTI

Bob Geldoff:

I Like Sundays

— On loistava tunne päästä takaisin tien päälle, ja aivan erityisen hauskaa taas pistäytyä maissa joissa olen viihtynyt ja missä musiikkiani on arvostettu, sanoo Bob Geldof Provinssirock vierailustaan. ''Kiistaton totuus on että laulu ja musiikki saavat hengen vasta tultuaan kosketuksiin yleisön kanssa.

Viime vuoden lopussa ilmestynyt single ''This Is The World Calling'' sekä sitä seurannut albumi ''Deep In The Heart Of Nowhere'' merkitsivät Geldofille paluuta takaisin rock musiikin pariin. Ennen kesän musiikkifestivaalikiertuessa Euroopassa keikkalavalla yleisön edessä laulajaa ei kuitenkaan ole nähty sitten sen unohtumattoman heinäkuun lauantai-illan Lontoon Wembleyllä kaksi vuotta sitten.

Julkisista esiintymisistä ei Geldofilla toisaalta ole ollut puutetta. Vokalistin ääni on kaikunut Yhdistyneissä Kansakunnissa, eri maiden parlamenteissa, Buckinghamin palatsissa, Valkoisessa Talossa. Arvonimiä on sadellut puolelta jos toiselta ja lisää kuuluu olevan luvassa.

Musa & politiikka

— Politiikka ja musiikki ovat yhtä kiemuraisia asioita, paitsi että jälkimmäinen on paljon kypsempää, Geldof virnistää. ''Musiikkibisneksen ihmiset ovat vähemmän kyynisiä, ja he myös uskaltavat sanoa mitä he ajattelevat. Politiikan ympyröissä rehellisyys on pahe. Tottahan toki musiikkialankin ihmiset kärsivät suurista egoista, mutta ne häviävät jo kättelyssä poliitikkojen vastaaviin.

Geldofia huvittaa ajatus siitä kuinka suurena yllätyksenä monelle teini-ikäiselle mahtaa tulla se että tuo tv:n ajankohtaisohjelmissa ja uutisissa kinastellut aina suttuinen hahmo onkin ammatiltaan rock laulaja.

— ''I Don't Like Mondays'' hitistä on jo ehtinyt vierähtää seitsemän vuotta. Monille nuorille Boomtown Rats ei merkitse yhtään mitään, tämä tunnustaa.

Boomtown Ratsien ja Geldofin yhteinen levytyssopimus umpeutui päivää ennen Live Aidia, eikä sitä ole sen jälkeen uusittu. Yhtye ehti vaikuttaa yhdessä ennen hajoamistaan kymmenen vuoden ajan.

Tiukka bändi

Provinssissa Geldofia säestää tämänkevään aikana hioutunut uusi taustayhtye jonka muodostavat rumpali Matthew Letley, basisti Patrick Cusack, kitaristi Gerald Moffett, kitaristi Philip Edney sekä taustalaulajattaret Zara Samuels ja Songa Southern. Esitettävä materiaali koostuu Geldofin sooloalbumilta kuultavien laulujen lisäksi tämän säveltämistä parhaimmin tunnetuista Boomtown Rats hiteistä.

— Ihminen voisi tulla muistetuksi huonommistakin asioista kuin Live Aidin kokoonpanemisesta, mutta pohjimmiltani olen kuitenkin henkeen ja vereen muusikko. Tuntikausien puhelimen ääressä istuminen ei pysty tuomaan lähimainkaan samaa tyydytystä kuin luova työskentely uusien laulujen parissa.

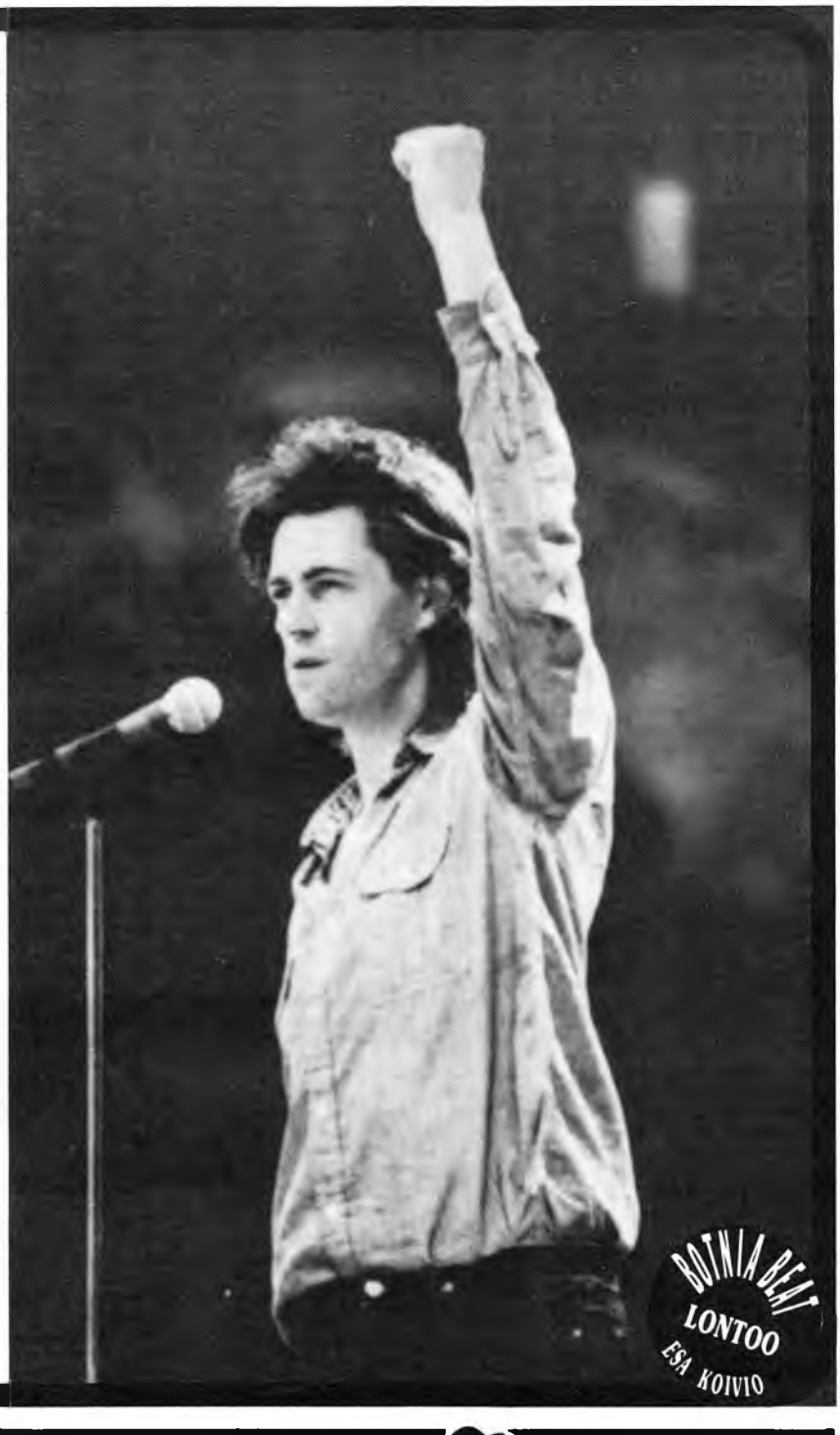

Pohjantähtiä

SHAIDAIN POP

Sulavalinjaista, vaan ei siirappista poprockia lataava Shaidai on yksi Botnia Beat -tapahtuman kärkibändejä elokuun lopulla Seinäjoella.

Yhtye esiintyy myös Provinssirockin aikana perjantain klubi-illassa. Ylistaron toivoilla ovat klubilla seuranaan Röyhkä & Narttu, Big Saarinen ja Zetor.

Shaidai on ollut koossa nykyisessä vahvuudessaan 1,5 vuotta ja meriittilistalla on menestystä Rock-Kuningas -kisassa sekä single Äiti, mulla on ikävä / Joku vielä.

Shaidai nousee tarvittaessa vaikka puuhun. Soittajat ovat Masarotta, José, Riku, Tanner ja Eversti.

Noitajuhlista hevijuhlat !

Isonkyrön Kuivalan noitakallioilla piti järjestää viime pääsiäisenä paikan historiaan nojaavat aidot noitajuhlat. Piti, piti, muttei niistä mitään tullut. Paikallinen kirkkoherra, kiivaan ja kiukkuisen maanpäällinen lakeija puuttui suunnitelmiin ja teki juhlista vain tavalliset pääsiäisvalakiat, jollaisia tälläpäin järjestetään joka kylässä vähintään kahdet.

Sehän on selvää, etteivät noitajuhlat kuulu vallitsevan uskontokäsityksen mukaisen perinteeseen.

Pitäisikö paikallisten hevimiesten puuttua asiaan? Ajatelkaa: Isonkyrön Noitarock ! ensi pääsiäisenä Ylipään nuorisoseuralla. Olisiko heavyrockin erikoiskonsertti liikaa kirkkoherralle ?

Isonkyrön kulttuurilautakunta oli tyrmätyn noitajuhlan takana. Kuka asettuisi ''Noitarockin'' taakse ?

— Kuulijat odottavat laulujeni noudattavan jotakin ennaltamäärättyä kaavaa. Jos poikkean kaavasta tuntevat he itsensä petetyiksi. Laulu ei voi olla kaikkia asioita yhtä aikaa", Elvis Costello sanoo.

Elvis elää tunnin

"En soita massiivisia parin tunnin konsertteja. Nykyään esiintymiseni ovat tiukkoja ja ytimekkäitä, kuten keikkani urani alussa", sanoo Costello, joka esiintyy Provinssirockissa sooloartistina ilman Attractions-yhtyettään.

BOTNIA BEAT LONTOO ESA KOIVIO

Costello ei pelkää ottaa riskejä. Hänen viime vuonna julkaisemansa kaksi albumia "King Of America" ja "Blood & Chocolate" olivat erilaisia kuin yö ja päivä. Molemmat omalla tavallaan kuitenkin yhtä erinomaisia.

— Olen oppinut olemaan välittämättä tuon taivaallista siitä mitä kriitikot ja suuri yleisö sanovat musiikistani. Tietysti toivon heidän pitävän siitä, mutta toisaalta tuntuu myös tylsältä kuulla pelkkiä kehuja kaiken aikaa.

Työhullu

Elvis Costello on parantumaton työhullu. Viimeisten kuuden vuoden aikana lauluntekijä kertoo pitäneensä lomaa yhteensä vain kolme viikkoa. Tähän päivään mennessä Costelloilta on ilmestynyt 11 albumillista musiikkia joidenka ansiosta tämä on saavuttanut aseman yhtenä rock musiikin arvostetuimmista lauluntekijöistä.

Elvis Costello, omalta nimeltään Declan MacManus syntyi 31 vuotta sitten. Hänen isänsä oli myös laulaja joten musiikki seurasi vain perintönä. Costellon debyyttisingle "Less Then Zero" ilmestyi huhtikuussa vuonna -77. Loistavan arvostelun saanut albumi "My Aim Is True" julkaistiin pian sen jälkeen. Noihin aikoihin Costello vieraili myös ensimmäisen kerran Suomessa.

Caitin mies

Costellon ensimmäinen suuri hitti oli reggae vaikutteinen "Watching The Detectives". Sitä ovat seuranneet muiden muassa "Olivers Army", "Pump it Up", "Accidents Will Happen" ja "Good Year For The Roses". Säveltämisen, laulamisen ja levyjen julkaisemisen ohessa Costello on niittänyt mainetta myös tuottajana. Viime kesäisten Provinssi Rock vieraiden The Poquesien menestyskiekko "Rum, Sodomy & Lash" äänitettiin Costellon johdolla. Costello on naimisissa bändin entisen soittajan Cait O'Riordanin kanssa.

"Tunti riittää"

Useimmilla Costellon levyillä häntä on säestänyt The Attractions yhtye, joka ei kuitenkaan saavu Costellon matkassa Seinäjoelle, vaan vokalisti säestää itseään eri soittimilla samaan tapaan kuin joulukuussa tekemillään Lontoon-keikoilla.

— En soita enää massiivisia kahden tunnin konsertteja. Tämän hetken esiintymiseni ovat tiukkoja ja ytimekkäitä kuten keikat urani alussa. Tunti tuntuu hyvältä. Esiintymisten kuten levyjenkin on oltava tapauksia jotka jäävät säilymään mieliin.

15 kysymystä ELVIKSELLE menneisyydestä

1. On ilmeistä, miksi kutsut itseäsi Elvikseksi, mutta miksi Costelloksi?

Se on isoäitini nimi. Olin jo ruvennut kutsumaan itseäni Costelloksi, koska se on paljon sujuvampi nimi puhelimessa — tämä tapahtui silloin kun olin soololaulaja. McManus -nimessä on liian monta vaikeata konsonanttia lausuttavaksi puhelimessa. Pelkästään tästä oli kysymys — vain käytännön syystä.

2. Missä synnyit?

Lontoossa.

3. Miten kauan sitten?

Vuonna 1954.

4. Missä vartuit?

Asuin Olympiassa, Länsi-Kensingtonissa seitsemän vuotiaaksi. Sitten asuin Twickenhamissa.

5. Reissasitko ympäri maata, kun isäsi kuului tanssibändiin?

Kun olin hyvin nuori, niin kyllä, mutta ollessani 14 isäni otti kiinnityksen Hammersmith Palaisiin ja se oli ikäänkuin mitä tahansa iltahommaa. Bändi teki kesäisin kiertueita, mutta se ei ollut sellaista keikkailua kuin meillä — ei mitään kuukausien reissuja yhdellä kertaa.

6. Onko sinulla sisaria tai veljiä?

Ei ole.

7. Millaisen koulutuksen olet saanut?

Tavallisen (naurua).

8. Hyödyitkö siitä mitenkään?

En oikein tiedä . . . En oikein tykännyt siitä. — Tuskin kukaan pitää koulunkäynnistä erityisen paljon. Kävin katolista koulua: Nunnat opettivat minua ensimmäisinä vuosina ja sitten opettajat 11-vanhaksi.

Sitten menin Hounslow'n oppikouluun 16 vuotiaaksi asti. Sen jälkeen muutin Liverpooliin parikси vuodeksi. Suoritin A-tasoni siellä.

9. Miksi muutit sinne?

Kyllästyin Lontoossa asumiseen. Vanhempani erosivat tuolloin ja äitini oli onnellinen päästyään asumaan Liverpooliin. Molemmat vanhempani ovat lähtöisin Mersey-joen vaiheilta — isäni Birkenheadista — joten kyseessä oli tavallaan muutto kotiin.

10. Milloin aloit käyttää silmälaseja?

Kun pääsin koulusta. 15-vuotiaaksi minulla oli todella hyvä näkö. En huomannut mitään erikoista kunnes ryhdyin työskentelemään tietokoneilla ja katsoessani keinovalossa kuvioita jatkuvasti tapasin saada päänsärkyä. Minulle valkeni tuolloin, etten nähnyt enää niin hyvin kuin ennen.

11. Ollessasi teini-ikäinen — minkälaiset asiat kiinnostivat sinua?

Musiikki on ollut aina pääasiallinen kiinnostukseni kohde. Kymmenvuotiaasta lähtien.

12. Oletettavasti olit kiinnostunut popmusiikista. Hyväksyivätkö vanhempasi tämän?

Isäni piti musiikista, joka ilmeisesti oli hyvin epämuodikasta. 40- ja 50-lukujen big-bandit olivat tuolloin melko epänormaaleja juttuja, mutta kuitenkin haluttuja siinä muodossa kuin BBC niitä käytti. Heillä tapasi olla perjantaisin lounasaikaan ohjelma Joe Lossin Orkesterin kanssa. Tässä ohjelmassa vierailivat beat-yhtyeet ja orkesterin ohjelma muodostui päivän hiteistä. Isäni oli ilmeisesti kolmesta solistista kaikkein monipuolisin ja niin hän suuntautui esittämään enemmän epätavallista materiaalia. 60-luvulle tultaessa ala muuttui kovemmaksi ja kovemmaksi.

Minulla oli kotonani aina ympärilläni paljon poplevyjä, joita isäni toi mukanaan opiskellakseen lauluja. Ja äitini — vaikka hänen musiikkijuurensa olivat jazzissa ja balladilaulajissa kuten Ella Frizgerald ja Frank Sinatra — ei koskaan vähenksynyt popmusiikkia.

13. Kuka tai mikä innosti sinua 16-vuotiaana?

Vaikea sanoa. Minulla oli tapana lukea hirveän paljon. Olet paljon vähemmän kyyninen poliittisia teorioita kohtaan ollessasi nuori — joten ne kiinnostivat minua myös paljon.

Tapasin lukea paljon sanomalehtiä. Luin ne kaikki. Minusta tuntui että se oli tärkeää.

14. Oliko sinulla paljon kavereita?

Ei. Ei tuohon aikaan. Oikeastaan minulla ei ole nytkään paljon ystäviä. Se kuulostaa kauhealta — mikä nyyhkyjuttu! En oikein tiedä . . . Pidin paljon jalkapalloilusta. En ole erityisen kehuttava siinä, mutta oli melko fanaattinen noina aikoina. Olin aina Liverpoolin vankkumaton kannattaja ja muistaakseni sankarini oli Roger Hunt.

15. Ihmettelen, mistä olet saanut tuollaisen omituisen laulutyylisi? Se on nasaali ja siinä on paljon amerikkalaista vaikutusta.

Se juontuu niiltä ajoilta, jolloin suurin osa mielimusiikistani oli joko R&B:a tai valkoisten tekemiä, R&B-vaikutteisia lauluja, kuten Van Morrisonin musiikki.

Mutta suosikkilaulajani oli ennen muuta Rick Danko The Band-yhtyeestä. Hän oli ehdoton sankarini. Epäilin aina valkoisia laulajia, jotka kuulostivat siltä kuin yrittäisivät liikaa kuulostaa soullaulajilta. Minuun ei ikinä kolahtanut Joe Cocker- tai Paul Rogers -tyylinen "olen soul-laulaja" -ääni. Mutta Rick Dankolla oli ainutlaatuinen tyyli. Se oli jotenkin nasaali ja siinä oli vähäsen sitä mitä nyt tajuan olevan Countryssa, mutta tuohon aikaan se oli minulle niin epätavallista, niin ihanan rento falsetti. Yhteen aikaan, kun olin 18 The Band oli minulle Se Juttu. Minusta he olivat parhaita. Minä tykkäsin heistä, koska heillä oli partat. Eivät he näyttäneet kauniilta. Minuun vetosi se, että he näyttivät todella rumilta. Eivätkä he olleet mitään poikia. He olivat miehiä ja heidän laulunsa tuntuivat kertovan vanhoista ajoista, mutteivät he pukeutuneet miksikään cowboyksi tai sen sellaisiksi. Se ei ollut mitään huijausta.

(Lyhennetty The Face Interviewistä, The Face n:o 40).

Huippulahjakkuuden ensiaskeleet

Martin Stephenson & The Daintees

Ollessaan 13-ikäinen Martin Stephenson hengaili iltaisin kotikaupunkinsa Newcastlen aktiivisesti toimineessa nuorisoklubissa. Paikan tiskijukka oli vannoutunut musiikkifriikki joka tarjosi jengille 60-luvun rokkia laidasta laitaan. Soul, blues, folk ja puhtaat pop biisit seurasivat sulassa sovussa toinen toisiaan

Liekö juuri noiden aikojen peruja että tänään kymmenen vuotta myöhemmin Stephenson liikkuu omassa musiikissaan yhtä sujuvasti eri tyylisuuntien välillä. Stephensonin ja hänen Daintees muodostelmansa viime vuotinen debyyttikiekko ''Boat To Bolivia'' oli vakuuttava näyttö tämän kyvyistä laulujenkirjoittajana ja vokalistina. Keikalla ryhmä on yhtä arvaamaton. Albumin äänittämisestä on jo ehtinyt vierähtää puolitoista vuotta ja Daintees on kulkenut jatkuvasti eteenpäin.

''Kaksi vaihtoehtoa''

— Minulla on kaksi vaihtoehtoa. Voimme soittaa Seinäjoella joko albumin biisejä tai sitten kokonaan uusista biiseistä koostuvan rankemman blues-pohjaisen setin. En osaa päättää. Luulen että vastaus löytyy vasta paikan päällä kunhan näen millaista ryhmää paikalle on saapunut, Stephenson miettii.

The Daintees perustettiin kuusi vuotta sitten Stephensonin ja bändin basistin Anthony Dunnin toimesta jälkimmäisen kodin keittiössä missä nämä tapasivat jammailla yhdessä basistin musikaalisen sisaren kanssa. Yhtyeen kokoonpano on muuttunut moneen eri kertaan vuosien varrella, mutta Dunnit ovat yhä edelleen hyvin edustettuna. Carol sisko on vain korvattu kitaristiveli Garyllä. The Dainteesien rumpalina toimii nelikymppinen Paul Smith ja kosketinsoittimista, saksofonista ja klarinetista vastaa multi-instrumentaristi Micky Watson.

Uusi levy

Alkukesän festivaaliesiintymisten jälkeen Stephenson ja kumppanit ryhtyvät äänittämään The Dainteesien kakkosalbumia. Levylle tuleva materiaali on jo valmiina. Eniten Stephensonia huolestuttaakin tuottajan valinta.

— Ehkäpä minulla on suuri ego, Stephenson naurahtaa, mutta en kestä ajatusta, että joku vieras hyypiö pääsisi lyömään leimansa musiikkiini. Haluan pitää ohjakset käsissäni alusta loppuun.

BOTNIA BEAT LONTOO ESA KOIVIO

This ain't no Funny Farm

Mämmi-Rock keräsi ravintola Sorsanpesään melkoisen tähtiarsenaalin. Harvinaislaatuinen kuva kertoo, että mämmi maistui Pukalle, Pajukalliolle, Njassalle, Nurmiolle, Piippolan Vaarille ja Mylliselle siinä kuin muillekin 710:lle kiirasjuhlan suosijalle.

Iggy Pop;

Tunnen jo vahvan oluenne

Joillekin artisteille listamenestys irtoaa vaivatta kuin itsestään. Toiset taas joutuvat paiskimaan töitä vuosikaudet ennenkuin suuri yleisö huomaa heidät.

Iggy Pop on yksi noista hyvin varjelluista salaisuuksista. Amerikkalaisvokalisti oli jo ehtinyt julkaista levyjä seitsemäntoista vuoden ajan ennenkuin massoja miellyttänyt sävel löytyi kiinteästi yhdessä David Bowien kanssa kokoonpannulla albumilla ''Blah, Blah, Blah'' sekä siltä lohkaistulla hittisinglellä ''Real Wild Child''. Yhdeksi rockin legendoista Iggy Pop oli jo ehtinyt muodostua viime vuosikymmenen alussa. Syytä sille ei tarvinnut hakea tämän hurjaa lavaesiintymistä kauempaa.

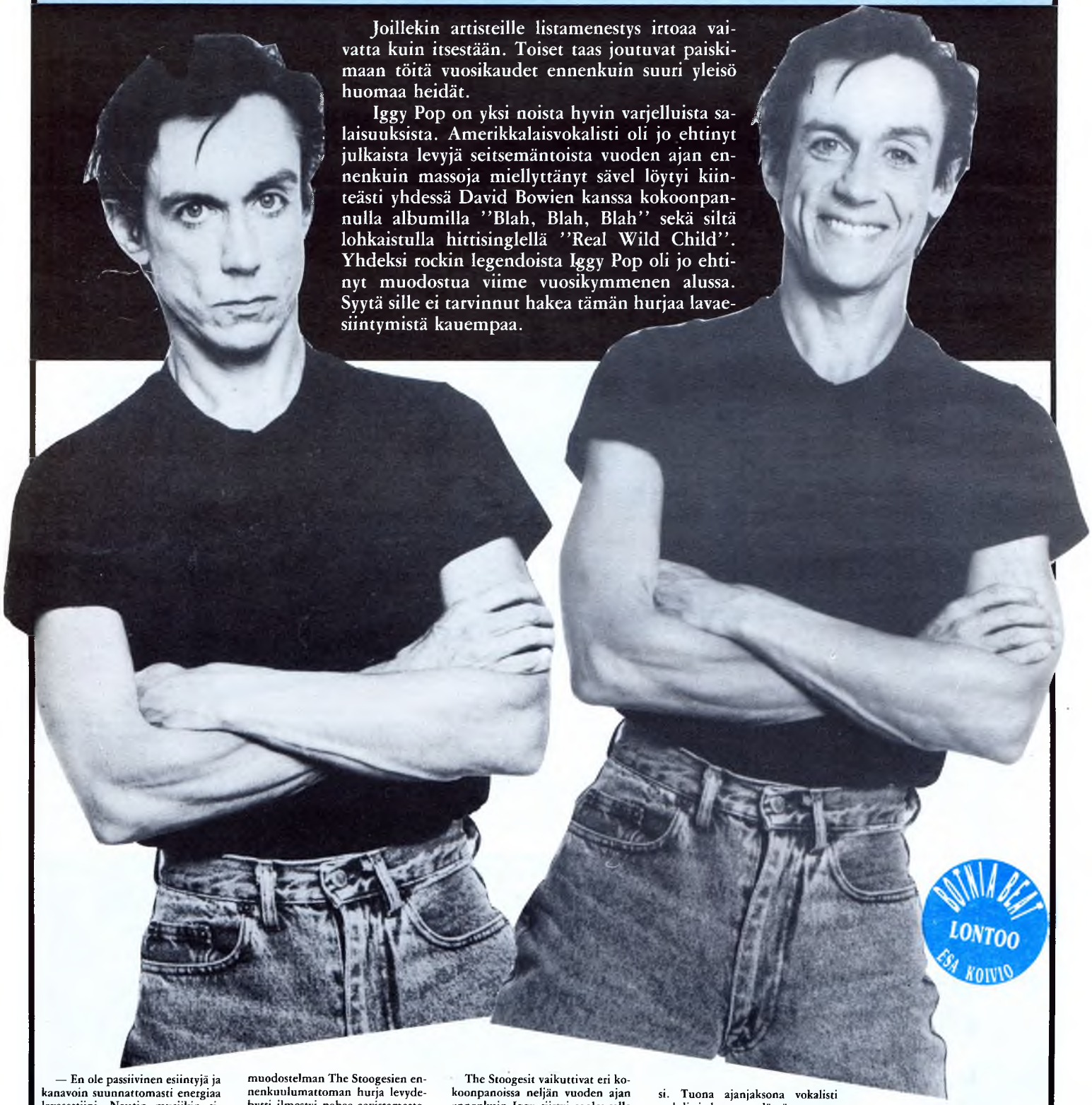

— En ole passiivinen esiintyjä ja kanavoin suunnattomasti energiaa lavasettiini. Nautin musiikin sisäistämisestä ja mukanaelämisestä. Tanssit, joita esitän keikoilla, ovat minulle yhtä arvokkaita kun parhain baletti, ja teen takuulla yhtä paljon työtä lopputuloksen onnistumisen eteen kuin ammattitanssijatkin.

Samaan tapaan kuin Declan Macmanus ei James Osterbergikään ollut tyytyväinen ristimänimeensä. Elvis Costellon ohella Provinssi Rockin toinen alias on siis Iggy Pop. Iggyn ja tämän muodostelman The Stoogesien ennenkuulumattoman hurja levydebytti ilmestyi pahaa-aavistamattoman yleisön kauhisteltavaksi vuonna -69.

''Teollisuus pelkäsi''

— En yritä väittää että minut ymmärrettiin väärin urani alkuvaiheessa, Iggy tunnustaa, viranomaiset olivat peloissaan ja aiheesta. Uskon jopa että koko rockteollisuus pelkäsi minua, sillä The Stoogesien menoon verrattuna useimmat alan keinotekoisista artisteista näyttivät typeriltä.

The Stoogesit vaikuttivat eri kokoonpanoissa neljän vuoden ajan ennenkuin Iggy siirtyi soolouralle David Bowien rohkaisemana. Ei ollut sattumaa että nämä kaksi törmäsivät yhteen sillä Bowie oli pitänyt Iggyä yhtenä alkuaikojensa suurena innoittajana.

Uudelleenarviot

Iggy julkaisi tasaiseen tahtiin levyjä -70-luvun puolivälistä aina vuoteen-82, jolloin koneisto pysäytettiin yli kolmen vuoden ajaksi. Tuona ajanjaksona vokalisti puhdisti huonot elämäntapansa, avioitui ja arvioi uudestaan suhteensa musiikkiin.

— Pohdiskelin kuinka intohimoisesti olin rakastanut musiikkia kaksikymppisenä. Se muutti koko silloisen elämäni. Opin ajattelemaan etten laulanut pelkästään massoille, vaan jos yleisön joukosta löytyi yksikin kuulija, joka koki musiikin kuin minä nuorena, esiinnyin juuri hänelle.

Suomeen Iggy on ehtinyt tutustua paitsi kahteen eri otteeseen esiintyessään Helsingissä myös turistina pysähtyessään maassa ollessaan David Bowien kanssa paluumatkalla vierailulta Neuvostoliitosta.

— Toivon, että saan lähempää tuntumaa ihmisiin Seinäjoelle tullessani. Suomen kauniit koivumetsiköt tiedän jo entuudestaan, ja hyvänmakuisen oluen. Vahvaakin se taisi muistaakseni olla.

Zeppeliinit Seinäjoen taivaalla

Hüsker Düta on kutsuttu tämän vuosikymmenen Led Zeppeliniksi. Toiset ovat taas verranneet yhtyessä tiiliskiven musiikilliseksi vastineeksi. Varmaa joka tapauksessa on että trion jämäkkä kampeaminen ei jätä ketään kylmäksi. Se puree.

Hurja meno ei pysähdy ainoastaan musiikin rakenteeseen, vaan kiivas tahti jatkuu myös Hüsker Dün levyjenjulkaisupolitiikassa. Viidessä vuodessa yhtye on lykännyt markkinoille peräti seitsemän albumia, joista kaksi on kaiken lisäksi vielä ollut tuplia.

— Mikäs siinä kun musiikkia on tullakseen, sanoo Hüsker Dün kitaristi Bob Mould.

Jatkuva rundi

"Bändi on ollut tien päällä kaksi vuotta yhtäjaksoisesti. Rundaaminen ei rasita meitä. Uudet ideat syntyvät matkustamisen vartella tehdyistä huomioista joihin sitten lyödään musiikki illan sounccheckin yhteydessä. Kaikki on hyvin vaivatonta.

Hüsker Dü on kotoisin samasta Minneapoliksen kaupungista kuin Prince. Trion muodostavat kitaristi Bobin lisäksi rumpali Grant Hart ja basisti Greg Norton. Läpimurtonsa yhtye suoritti vuonna -84 ilmestyneellä albumilla "Zen Arcade". Kyseessä oli järjestyksessään Hüsker Dün kolmas julkaisu riippumattomalle SST levy-yhtiölle. Vaikeaselkoinen surrealistinen kiekko esitteli yhtyeen murrosvaiheessa, sillä melodiset ja iskevät biisit korvasivat sekoilut jo tuplan seuraajalla 'Flip Your Wig'.

Mitä livenä?

Hüsker Dün saamat kehut panivat myös isot levy-yhtiöt asialle, seurauksella että bändin kaksi viimeistä kiekkoa 'Candy Apple Grey' sekä loistavat arvostelut maailmalla kerännyt tupla 'Warehouse: Songs And Stories' ovat ilmestyneet jättifirma Warner Brothersin julkaisemina.

Kaikenkaikkiaan Hüsker Dü on suorittanut lyhyessä ajassa harppauksen naiiveista amatööreistä rockin ammattilaisiksi jotka tietävät selvästi mihin suuntaan he ovat musiikillisesti menossa.

— Ainut ongelma on vain live setin kokoonpaneminen. Innokkaimmat fanit pyytävät meitä soittamaan ensimmäisten levyjen materiaalia uudemman lomansa, mutta 'Zen Arcade' on ehdoton takaraja. Sitä edeltänyt musa tuntuu jo liian vieraalta kamalta, basisti Greg virnistää.

BOTNIA BEAT LONTOO ESA KOIVIO

Rokkarien keidas

KOLME RAVINTOLAAMME
OVAT PROVINSSIROCKIN VIERAIDEN KÄYTÖSSÄ:

TERASSI
Terassi avoinna klo 09.00—24.00.
Tarjolla juotavan lisäksi syötävää pieneen ja isoon nälkään.

PRUNNI
Ravintola Prunni on avoinna klo 08.00—02.00.
Ravintolaan mahtuu lähes 700 henkeä nauttimaan antimista.
Rokkiaamiainen alkaen klo 08.00.

ONNITEEKKI
• Discohenkinen menopaikka.
• Avoinna klo 09.00—02.00.

Rantasipi Sorsanpesä
Törnäväntie 27 60200 SEINÄJOKI 964 - 120 100

”ÄLÄ SYÖTÄ APINOITA!”

eli tietoja ja ohjeita ihmisille

Viimevuotisesta Provinssirockista viisastuneena tilaisuuden järjestäjä on arvioinut uudelleen monia eri asioita. Palvelutasoa on kaikin puolin parannettu.

Alla on muutamia perustietoja, jotka auttavat festivaalivieraita selviytymään tyytyväisinä iloista ja rasituksista:

PAIKALLISLIIKENNE

Koska Törnävän seutu on liikenteellisesti tukkoinen, on oma auto syytä jättää mahdollisimman etäälle festivaalialueesta. Jos suinkin mahdollista, jätä autosi keskustaan.

Keskustasta pääsee festivaalialueen tuntumaan kätevästi paikallisbusseilla. Niitä lähtee Törnävälle keskusliikenneaseman (rautatieasema ja linja-autoasema) edestä ja keskustorilta.

Seinäjoelle tulee paljon väkeä junilla. Erityinen rockjuna lähtee Helsingistä lauantaiaamuna ja palaa samaa reittiä sunnuntai-iltana.

Lisätietoja saat festivaalialueen info-pisteestä.

PARKKEERAUS

Festivaalialueen läheisyydessä on rajoitettu määrä maksullista parkkitilaa. Maksulliset pysäköintialueet ovat luonnollisesti vartioituja. Silti kannattaa jättää auto mahdollisimman kauas alueesta, sillä festivaalin läheisyyteen mahtuu vain murto-osa autoista.

RANNEKE

Saat pääsylippua vastaan käteesi rannekkeen, joka osoittaa, että olet festivaalivieras. Älä kadota ranneketta, sillä kadonneen tilalle et saa uutta.

PALVELUT ALUEELLA

Festivaalialueella on runsaasti eri ruokailumahdollisuuksia. Voit ostaa alueelta mm. munakkaita, keittoja, broilereita, makkaraa, sämpylöitä ja kebab-annoksia. Pääosa ruokailupalveluista sijaitsee suurella festivaaliareenalla, sen pohjoispäässä.

Ruokailusta huolehtivat useat eri järjestöt. Festivaalin järjestäjä on sopinut järjestöjen kanssa hinnoista ja valvoo ruoan laatua festivaalin aikana.

TURVALLISUUS

Festivaalialueella työskentelee lähes 400 työntekijää. Heistä yli 200 järjestysmiestä ja -naista. Lisäksi turvallisuudesta ja hyvinvoinnista vastaavat Saapasryhmä, ensiapuryhmät, lääkärit sekä ambulanssi ja tarvitaessa paikalle ilmestyvä poliisi.

Huolehdi ystävästäsi, jos hän tarvitsee apua. Käänny paikalla olevien auttajien puoleen, jos tilanne sitä vaatii. Se ei maksa mitään.

Kartasta (käännä sivua) näet mm. puhelimien infopisteen ja saniteettitilojen sijainnin.

KADONNEET

Jos kadotat festivaalialueella ystäväsi, tapaat hänet kohtauspaikassa, joka sijaitsee suuren festivaalikentän pohjoispäässä. Sovitaan niin, että kadonneet kohtaavat tapaamispaikassa tasatunnein.

PULLOT

Tyhjät pullot, olivatpa ne sitten mitä pulloja tahansa, kannattaa palauttaa pullonpalautukseen. Saat jokaisesta pullosta 50 pennin palautuskorvauksen.

Vetoamme kaikkiin: palauttakaa pullot, etteivät ne jää rikottaviksi festivaalialueelle.

Palautuspiste suurella festivaalialueella. Katso karttaa.

MAJOITUS

Seinäjoen hotellit varattiin täyteen jo keväällä. Matkustajakodeista on vielä huhtikuun lopulla löytynyt joitakin paikkoja.

Jotta mahdollisimman moni festivaalivieras pääsisi halutessaan katon alle, on koulutusmajoitusta laajennettu. Ennen festivaalia majoitusjärjestelyistä tiedottaa kaupungin matkailutoimisto puh. 964 - 162184. Festivaalialueella saat majoitustietoa infopisteestä.

Leirintäalueelle mahtuu tänä vuonna entistä enemmän väkeä. Kartasta löytyvät myös leirintäalueiden sijaintipaikat. Törnävän kartanon viheriöt ovat aluetta, jolle ei saa pystyttää telttaa.

ROSKAT

Vetoamme kaikkeen kansaan, että festivaalialue pidettäisiin yhteisvastuullisesti mahdollisimman siistinä. Viekää roskat niille varatuille paikoille.

LÖYTÖTAVARA

Jos löydät sinulle kuulumatonta tavaraa, toimita se info-pisteeseen ja leirintäalueella vastaanottoon. Jos kadotat jotakin, ilmoita sekin infopisteeseen. Jos kadonnutta tavaraa ei noudeta festivaalin kuluessa ko. pisteistä, tavara toimitetaan Seinäjoen poliisilaitoksen löytötavaratoimistoon. Kysy sieltä tavaroittesi kohtaloa.

PITÄKÄÄ HUOLI ITSESTÄNNE JA TAVAROISTANNE! tuihin paikkoihin. Palauttakaa pullot pullojen vastaanottoon. Siitä maksetaan!

SILTA

Festivaalialueen yhdistävä silta on viimevuotista paljon leveämpi. Sillan ylitys tapahtuu omilla kaistoilla. Saarelta urheilukentälle oikeaa puolta ja takaisin toista puolta. Näin suurilta ruuhkilta voidaan välttyä.

KRITIIKKI

Oheinen kritiikkilomake kannattaa täyttää ja jättää infopisteeseen tai lähettää KEMU:lle postissa. Arvomme ensi vuoden tapahtumaan vapaalippuja 10 kpl kaikkien kritiikkilapun jättäneiden-/lähettäneiden kesken.

HYVÄÄ IHMISTEN JUHLAA!

JULISTEEN SUUNNITTELUKILPAILU

PROVINSSIROCK, SEINÄJOKI FESTIVAL järjestetään 4.—5. kesäkuuta vuonna 1988 kymmenennen kerran.

Juhlafestivaalin kunniaksi Provinssirockin järjestäjä julistaa FESTIVAALIJULISTEEN SUUNNITTELUKILPAILUN.

Kilpailuaika 15.6.—31.8.1987.

Suunnittelukilpailun säännöt on tilattavissa 15.6. alkaen KEMU:n toimistosta puh. 964 - 162 185 tai Seinäjoen kaupungin matkailutoimistosta 964 - 162 184.

Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys r.y.
Box 180, 60101 Seinäjoki

KILPAILU!

Bontia Beat -lehti julistaa suuren kirjoitus- ja valokuvauskilpailun aiheena PROVINSSIROCK 87.

Kilpailuun voivat osallistua kaikki maailman kansalaiset. Ikä-, sukupuoli- tai kansalaisuusrajoja ei tunneta.

KIRJOITUSKILPAILU

Kirjoita Porvinssirock 87 -tapahtumaan liittyvä juttu, jonka maksimipituus on 7 liuskaa konekirjoitustekstiä (2. välillä). Kirjoituksen tyyli on vapaa. Se voi olla esim. matkakuvaus, arvostelu tai jopa täysin kuvitteellinen juttu. Ainoa kriteeri on, että tarina liittyy Provinssirock-tapahtumaan.

VALOKUVAUSKILPAILU

Lähetä meille valmiita mv- tai värikuvia, jotka liittyvät Provinssirock 87:aan. Valokuvien aihe on täysin vapaa, kunhan se liittyy jotenkin Seinäjoen festivaaliin. Sama kuvaaja voi osallistua kilpaan korkeintaan kolmella valokuvalla.

Kirjoitukset ja valokuvat on lähetettävä 15.8.1987 mennessä osoitteeseen Botnia Beat / Provinssikisa, Box 180, 60101 Seinäjoki. Lähetyksen yhteydessä on mainittava kuvaajan nimi, osoite, puhelinnumero, sos.turvatunnus ja pankkitilin numero.

Kilpailun parhaat työt palkitaan Provinssirock 88 -vapaalipuin ja julkaistuista töistä maksetaan kirjoitus-ja kuvauspalkkio. Työt palautetaan pyydettäessä.

Palkintolautakunta: Kirjoitussarjassa Botnia Beatin edustajina Jarmo Latva-Äijö ja Risto Vuorinen sekä kirjailija Hellevi Salminen. Valokuvasarjassa Botnia Beatin edustajana Jorma Salovaara ja valokuvaaja Harri Toivola.

PROVINSSIROCK 87:
OHJELMA / AIKATAULU

Lauantai 6.6.

SAARILAVA
12.00—13.00 Dreadline
14.00—15.00 Sata Lasta
16.00—17.00 Sleepy Sleepers
18.00—19.00 J. Karjalainen
20.00—21.00 Melrose
23.00—24.00 Nights of Iguana

ISOLAVA
13.00—14.00 Mamba
15.00—16.00 Kolmas Nainen
17.00—18.00 Peer Günt
19.00—20.00 Hüsker dü
21.00—23.00 Elvis Costello
00.00—01.30 Iggy Pop

ISOTELTTA
12.00—13.00 Elvis Breznew
14.00—15.00 Ragnar Hare
16.00—17.00 Instinct
18.00—19.00 Tuomari Nurmio
20.00—21.00 Freud, Marx, Engels & Jung
23.00—24.00 Salsamania

Sunnuntai 7.6.

SAARILAVA
10.30—11.30 Tuulenkantajat
12.30—13.30 Miljoonasade
14.30—15.30 Pankow
16.30—17.30 Eppu Normaali

ISOLAVA
11.30—12.30 Keba
13.30—14.30 Martin Stephenson — The Daintees
15.30—16.30 Hector
17.30—19.30 Bob Geldof

ISOTELTTA
10.30—11.30 To Fusion
12.30—13.30 22-pistepirkko
14.30—15.30 Korkkijalka
16.30—17.30 Tonis Mägi & Ultima Thule

PIKKUTELTTA:

Lauantai:
13.00—14.00 Järvelän Pikku-pelimannit
15.00—16.00 Noitalinna Huraa
17.00—18.00 Bullworkers
19.00—20.00 500 kg lihaa
21.00—22.00 J. Perälä show
23.00—00.00 Sammas

Sunnuntai:
11.30—12.30 Maaseudun Tulevaisuus
13.30—14.30 Koijärven Laulujoutsenet
15.30—16.30 Tane-Teatteri: Juhlat ruton aikaan
17.30—18.30 Pave Pantteri

Festivaalialueella: mm. Bullworkers

SORSANPESÄ
Perjantai: (19.00—02.00) Pankow, Giddyups, 4-ruusua, Mega

Sunnuntai: (19.00—02.00) Kauko Röyhkä & Narttu, Zetor, Big Saarinen, Shaidai

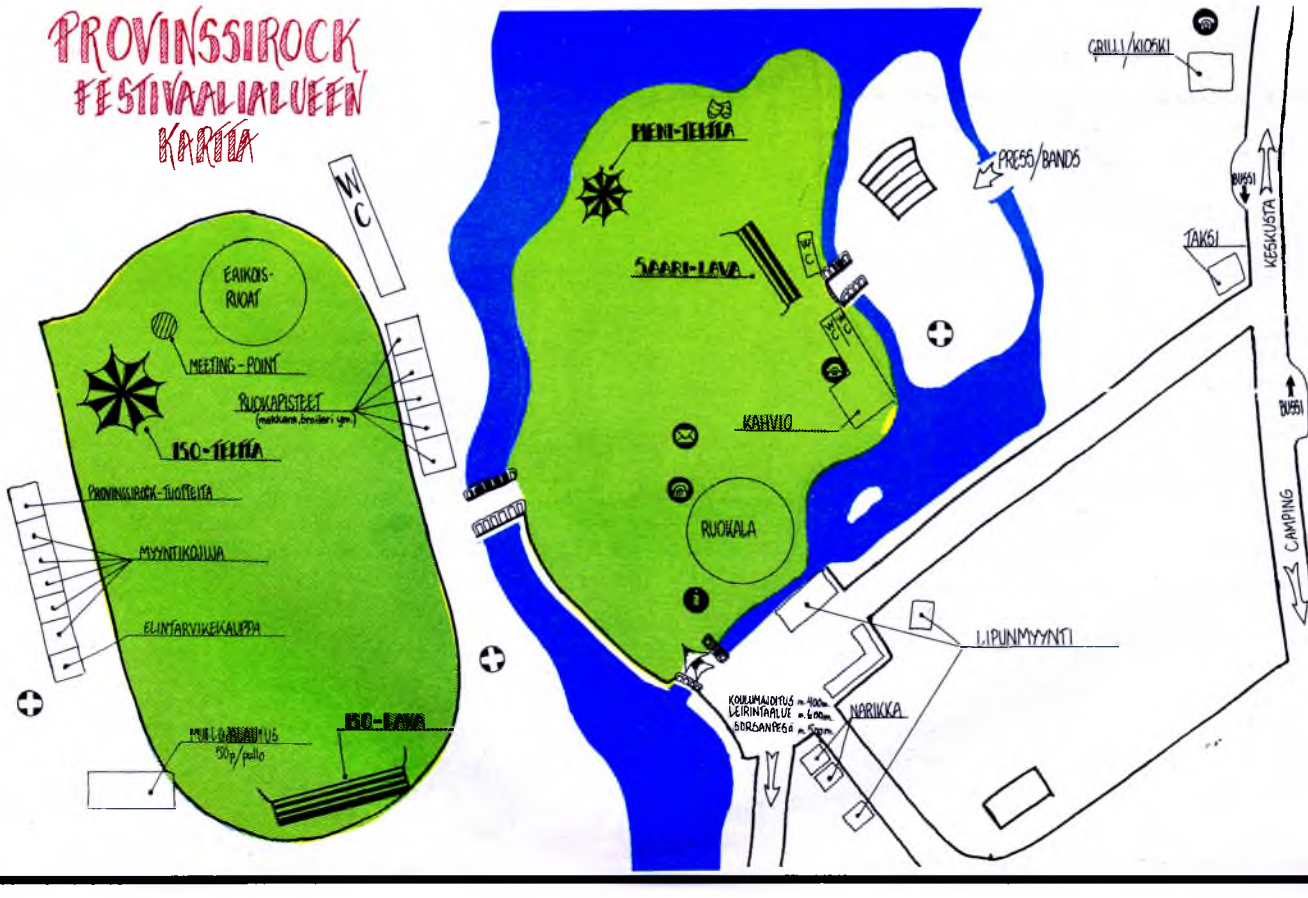

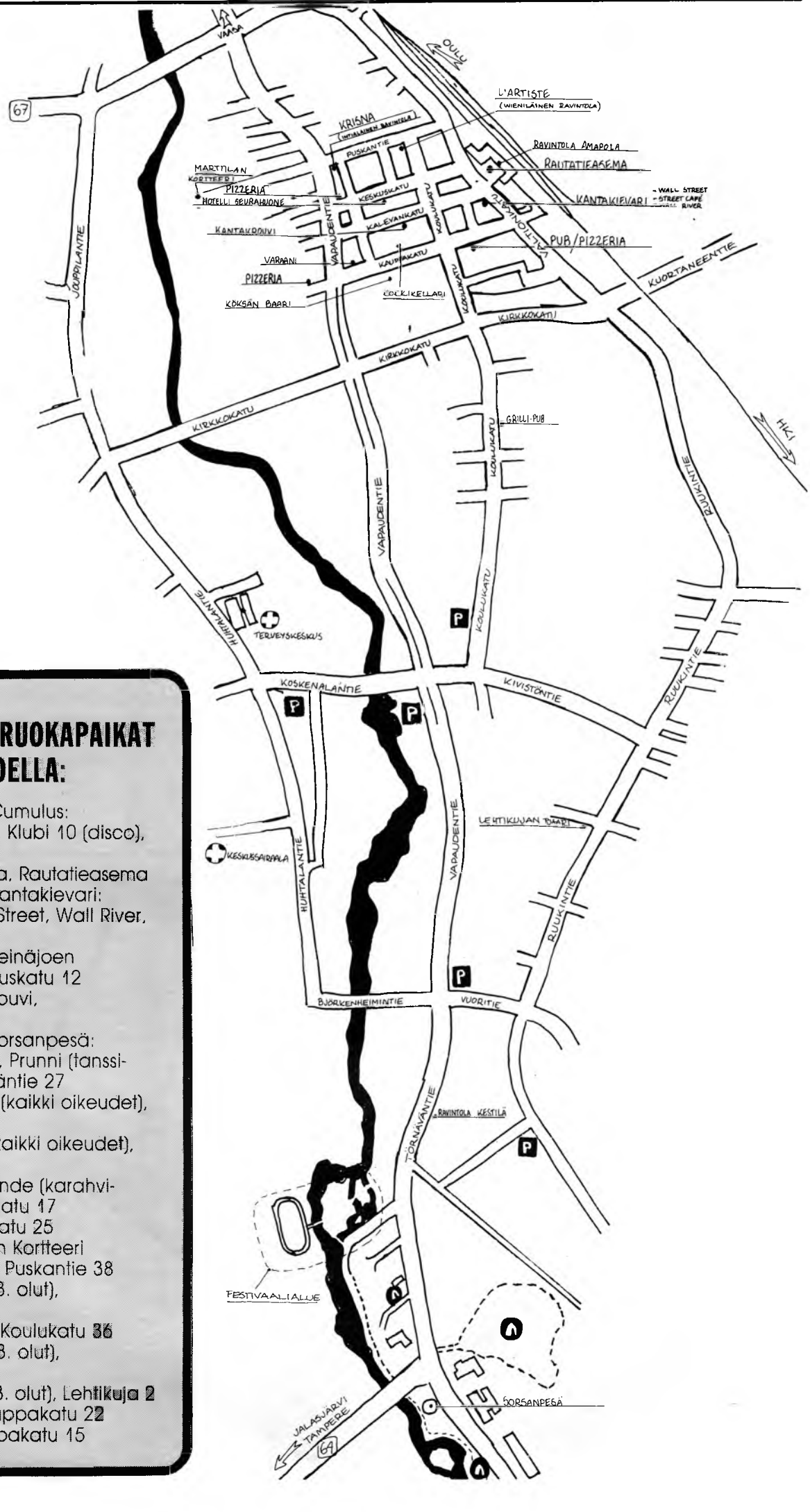

RAVINTOLAT & RUOKAPAIKAT SEINÄJOELLA:

* Hotelli/Ravintola Cumulus: Epon Pub/Pizzeria, Klubi 10 (disco), Kauppakatu 10.
* Ravintola Amapola, Rautatieasema
* Hotelli/Ravintola Kantakievari: Street Café, Wall Street, Wall River, Kalevankatu 2
* Hotelli/Ravintola Seinäjoen Seurahuone, Keskuskatu 12
* Ravintola Kantakrouvi, Kalevankatu 10
* Hotelli/Ravintola Sorsanpesä: Onniteekki (disco), Prunni (tanssiravintola), Törnäväntie 27
* Ravintola L'Artiste (kaikki oikeudet), Koulukatu 5
* Ravintola Krisna (kaikki oikeudet), Työväenkatu 6
* Pizzeria Casa Grande (karahvioikeudet), Keskuskatu 17
* Pizzeria, Kauppakatu 25
* Ravintola Marttilan Kortteeri (karahvioikeudet), Puskantie 38
* Kahvila Varaani (3. olut), Kauppakatu 19
* Grilli-Pub (3. olut), Koulukatu 36
* Ravintola Kestilä (3. olut), Törnäväntie 14
* Lehtikujan baari (3. olut), Lehtikuja 2
* Köksän baari, Kauppakatu 22
* Kokkikellari, Kauppakatu 15

''Maailman paras bändi soittaa eikä poliisikaan hätyyttele!''

Vessojen ja pesumahdollisuuksien riittämättömyys sekä liian ahdas silta olivat keskeisiä asioita, jotka harmittivat Provinssirock 86:n vieraita viimevuotisessa festivaalissa.

Järjestäjä, KEMU -yhdistys vastaanotti satoja kritiikkiviestejä. Kaikki kannanotot on luettu ja niistä on otettu mahdollisimman paljon oppia.

Ohessa esimerkkejä kahdeksannen Provinssirockin palautteesta.

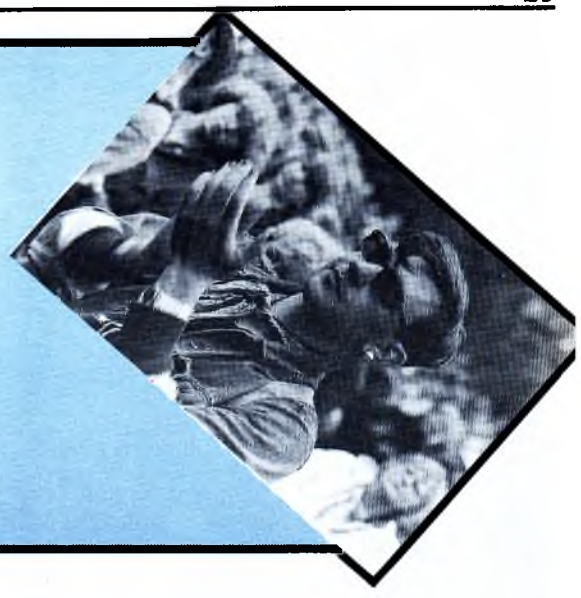

Enemmän vaihtoehto-ohjelmaa. Miksei juhlat jatkuneet läpi yön? Suvaitsevainen ilmapiiri ja hyvät esiintyjät. Suvaitsevainen ilmapiiri. Hyvät festarit. Kiitti!

S.L. Helsinki

☆

Olen erinomaisen tyytyväinen ELÄMÄNI EKAAN ROCK-FESTARIIN Provinssissa ja haluankin kiittää kauniisti kaikkia who may it concern, t.s. Kemua, järjestysmiehiä, natikkaa - kaikkia!

Hyvät puolet: 2 lavaa, rytmiteltra takasivat monipuolisuuden ja jättivät tauot pois. KOULUMAJOITUS, hyvä, hyvä, plussaa sille. Ainoan huonon puolen tiedätte itsekin ja se on se ''vain yksi silta''. See you in 87!

M.N. Hyvinkää

☆☆☆

Hyvää: kansainvälinen ilmapiiri, upea ''esiintyjäkaarti'', hyvä toteutus.

Huonoa: Jonottaminen eli lisää wc:itä, myyntipisteitä, leveämmät sillat, suurempi campingalue.

M.V. Lieto

. . . .

Eka kerta kun olin festareilla enkä kadu penniäkään. Todella mahtavaa! Wc:tä ja peseytymispaikkoja oli aivan liian vähän ja ne olivat huonoja. Paremmat opasteet keskustasta (rautatieasemalta) olis tarpeelliset, etteivät kengänpohjat kulu ylimääräisistä harhakilometreistä.

T.F. Kinkomaa

P.S. Ensi vuonna nähdään.

. . . .

Huonot puolet: Liikaa ihmisiä, liian vähän vessoja, kammottavia pizzoja.

Hyvät puolet: loistavat ulkomaalaiset esiintyjät + inhimmilliset jätkkärit, kaunis ympäristö.

P.K. Sadonmaa

★★

En totta puhuen paljon muista, mutta se on varmasti oma vika -tai Pernodin! Oli siellä hauskaa. Mut oli huono juttu, että silloin kun tultiin, ei ollut mitään infoa mistään. Auto tuli pirun huonoon mestaan ja sitä oli siirrettävä. Ja oltiin ihan selviä silloin. Itse festarialue oli vähän etäällä, muttei sille varmaan mitään voi. Vessat tietty oma lukunsa. Enimmäkseen epäselvyydet leiriytymisessä olivat harmina.

Heittäkää osa ulkomaisista bändeistä pois!

E.H. Säkylä

. . . .

Hyviä puolia maailman paras bändi (Big Country) ja monipuolinen bändivalikoima. Huonoja suunnaton päihtyneiden joukko, joka onnistui pilaamaan TODELLISEN Fanin nautinnon B.C:n esityksen aikana. Juopot pitäis pystyä pitämään aisoissa!

M.J. Vihti

★★★

Terve!

Onko välttämätöntä ajatella niin helvetin tasa-arvoisesti suunniteltaessa rockfestivaalin saniteettitiloja? Provinssin malli oli kaikkien tähän asti kiertämieni juhlien huippu!

Lehdet väittivät että kävijöitä oli n. 40.000 - voidaan siis olettaa että noin puolet heistä oli naisia. 10.000 naista per päivä ja kolme wc:tä. Kun nyt on kyse naisista, on todennäköistä, että ainakin joka 10:nnellä oli kuukautisaika. Miten kuvittelette heidän vaihtavan tamponinsa ja siteensä säkkipimeitten pressuilla peitettyjen loukkojen sisällä, joissa seitsemän naista istuu tivissä kusella ja loput viisitoista seisovat heidän edessään odottamassa vuoroaan? Alueella oli yksi kunnon wc johon sai jonottaa toista tuntia sekä tietysti koulun wc-tilat, jotka varmasti olivat suljetut...

... On ikävää, että muuten musiikillisesti erittäin antoisa festivaali voidaan pilata huonolla suunnittelulla.

Yst. terveisin H.S. Tampere

☆

Melkein liiankin upea esiintyjäkaarti. Majoitus- ja leirintäoloissa runsaasti parantamisen varaa. Kai Seinäjoen kaupunki nyt vihdoin tajuaa sen, että myös rockjuhlat voivat olla matkailuvaltti: nuoriltakin voi ottaa rahat pois täyden vastineen antaen. Ajo-opasteita kaupunkialueelle! Ja paljon kiitoksia!

S.F. Oulu

Rakas Kemu

Mietimme porukassa, mitä haluaisimme ja saimme aikaan pienen listan lähinnä syömiseen liittyvistä parannusehdotuksista: kiertelevät jätskimyyjät olisivat vallan mukavia, ruokapisteitä saisi olla enemmän, kuumat vohvelit ovat herkkuamme, hedelmiäkin olisi kiva saada. Seurasimme kauhulla, miten jengi heitteli pulloja ja roskia jokeen, joen alajuoksulle tai jonnekin voisi heittää verkon, joka nappaisi roskat pois. Olisi hyvä, jos ensi kesäksi saisi pullonpalauruspisteitä useisiin paikkoihin tai edes tyhjiä koreja joihinkin paikkoihin, että fiksuimmat voisivat palauttaa pullonsa niihin.

M.K. Vantaa

☆

Bändien soittoaika liian lyhyt. Roskiksia, jotta voisi paikka säilyä siistimpänä!

P.M. Vaasa

☆☆☆☆

Musiikkitarjonta riittävän monipuolista. Festari paisunut liian suureksi. Pienimuotoinen oli mukavampi.

Kasvisruokaa ei ollut tarjolla lainkaan.

K.U. Punkalaidun

Joo - musiikillinen anti oli kyllä hyvä. Poliisit ja järkkärit suhtautu asiallisesti meihin juhlavieraisiin. Mutta toi varkausjuttu. Joka toiselta tutulta vietiin jotakin. Yhdeltä koko teltta!

No sitä nyt ei varmaan poliisin määrän lisäämisellä pidetä kurissa, mutta vois keksiä jotakin. Niin -ne sillat leveemmäks niin hyvin menee. KIITOS!

J.L. Tampere

★★

Provinssi oli kertassaan mahtava. Ilmapiiri kans. Kiva, kun järkkärit ei repiny ressiä ollenkaan, vaikka jengi otti huikkaa aika paljon. Ja se kyllä vaikuttaa aika paljon.

... Tuun ensi vuonna varmasti, jos ollaan hengissä.

S.V. Karstula-Finland

. . . .

Loistava jne. mutta enemmän vessoja!

Ens vuonna joku reggaebändi! Ja Röyhkä ja Narttu, Jason & Scorchers!

Joo, joo - hieno festivaali.

H.H. Kuopio

☆

Onnittelut!

Syntyperäisenä ''pohojalaasena'' tunsin suurta ylpeyttä kokea upeat festarit. Takaan, että maineenne leviää edelleen myös Hesassa. Siis paljon plussaa. Mutta hentoinen kritiikki: 1. Miksi Suomen kovin hard-rockbändi teltassa: tarkoitan Peer Gyntiä - hurja meno ja ylitsepursuava fiilis vaatii tilaa. Nyt älytön ryysäys ja kuumuus latisti showta pahasti. 2. Missä ulkomainen heavy? Yksi mukaan ensi vuonna, niin tarjontanne senkun monipuolistuu. 3. Silta turhan ahdas.

P.S. Big Country oli vuoden merkkitapaus Suomessa!

T.H. Helsinki

Liikaa porukkaa! Liian vähän vessoja ja peseytymispaikkoja. Enempi ruokaa ja halvempaa. Oli hyvät bändit ja ilma. Suurempi leirintäalue jossa paremmat saniteettitilat. Suomen paras festari. Ilman Provinssia ei kesä voi alkaa. Lopuksi toive: B-oikeudet Provinssirockiin!

R.M. Ämmänsaari

★★

Provinssiri 86 ei ollut sama kuin ennen. Väkeä oli liikaa, uutta ja tuntematonta väkeä. Intiimi tunnelma poissa. Mutta tietty kliffaa niinkun aina. Kesän komea avaus!

Voisitte laittaa leirintäalueelle kunnon sapuskakopit kuin festialueellakin. Nälkä oli karmee - ei se makkaralla lähe ja paskaloita lisää: pesutilojakin. On se karmeeta olla likanen monta päivää - pe—ma. Haisee ihan. Hävettää sitten olla toisen kainaloisena kun Rexona petti jo eilen ja jono ei lyhene yhtään. Mut sain mä silti Provinssi 86:sta elämäni miehen, olen ihan hömps-tömps siihen. Että tulen kyllä ens vuonnakin niinku kuutena edellisenäkin. Ihanaa kun siellä ei poliisit hätyyttele. Mutta suurentakaa sitä leirintäaluetta tai organisoikaa paremmin. Nukuin 2 yötä pusikossa kun teltalle oli niin pitkä matka.

Mutta lisää PROVINSSIA, on se niin ihanaa.

A.U. Vantaa

P.S. Tiättekste että mulla on melkein joka vuosi synttärit Provinssin kanssa. 6.6. Ens vuonna (87) se on lauantai ja 22 vuotta!

A.U.

. . . .

Sapuska oli huonoa, wc:t likaisia, bändien lavasijoittelu O.K. Big Country oli kova. Cult O.K. Noitalinna huraa! viehätti ja Kolmas Nainen soitti väärään aikaan. Enemmän tuntemattomia bändejä!

R.M. Helsinki

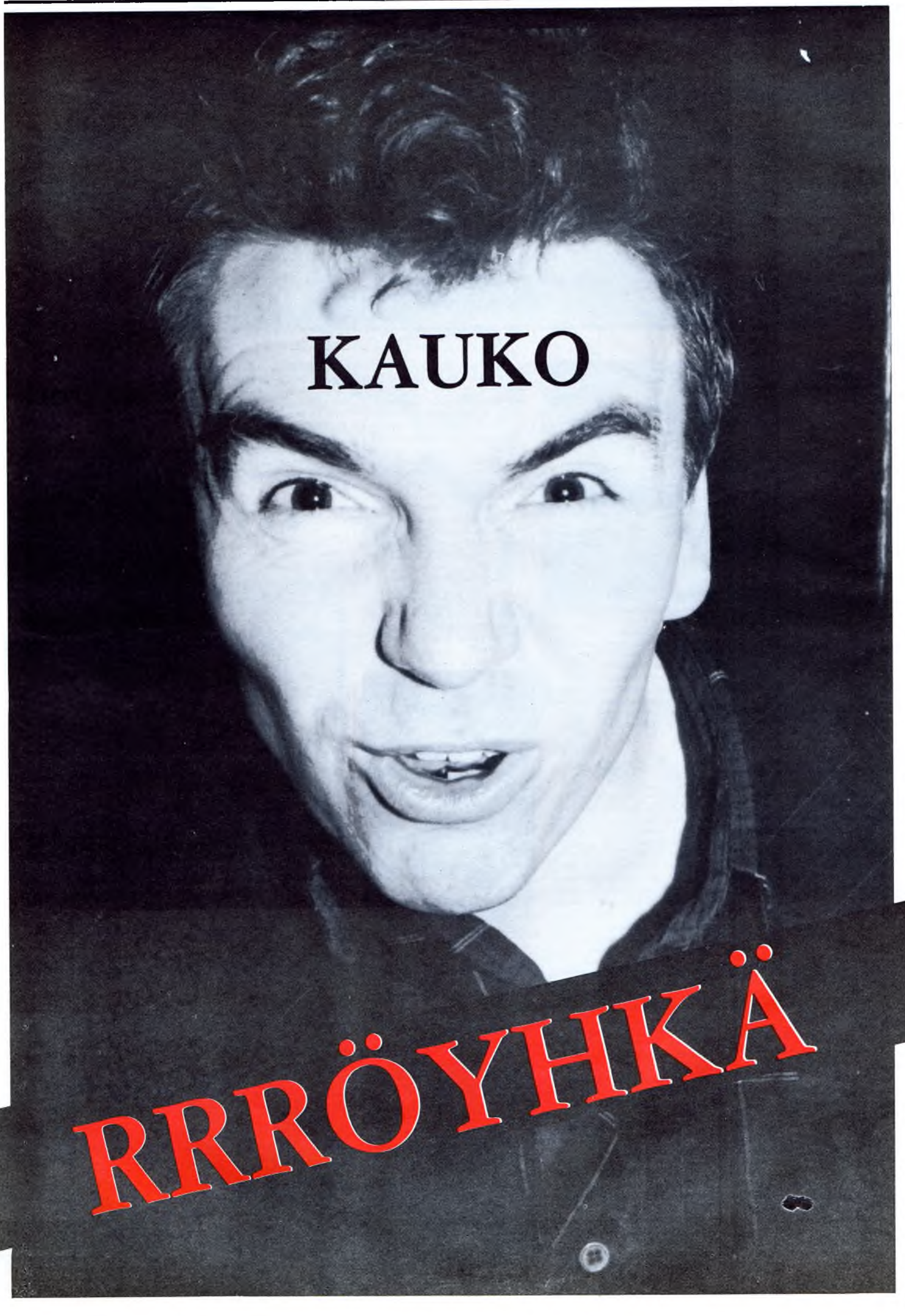
KAUKO
RRRÖYHKÄ

Ravintola Ilves, Urho Kekkosen kadulla Helsingissä, eräänä helmikuun tiistaina. Hiihtelemme sisään ja tervehdimme taiteilijan että tämän seurueen. Kello on hieman yli kahdeksan ja me olemme myöhässä.

''Meille kävi sillä tavalla hieman hassusti'', aloittaa Kauko Röyhkä, 'Me' tarkoittaa 500 kg lihaa, jonka olisi samana iltana tarkoitus soittaa seinän toisella puolella Tavastia-klubilla, '' . . . että meidän kamojen piti tulla jo kello viis, tunti sitten mä soitin Tampereelle ja tämä tyyppi, jonka piti bussi tuoda, oli juuri kylvyssä. Se oli luullut, että meidän keikka on vasta huomenna. Me ei tietenkään olla tehty vielä edes mitään soundcheckiä, tuskin tullaan tekemäänkään. Sen tyypin pitäis olla täällä joskus kymmenen tienoilla.''

Eli ei mikään rohkaiseva enne keikkaa ajatellen. Mutta Kauko ja muu yhtye suhtautuu asiaan leppoisasti hymähdellen. Vastaavat 'kommellukset' eivät ole rockmaailmassa epätavallisia. Se muu yhtye, joka pääosin sivussa pysyi, on: Marita Kuula; laulu, Pupu Lihavisto; Elka-urut, Olli Kauniskangas; shanghaijattu kitaristi Liikkuvista Lapsista ynnä rumpali Jouni Pusa. Mutta he ainakin yrittivät olla hiljaa, sillä juttu oli puhe tehdä kuopatusta Nartusta ja kirjailija Röyhkästä. Anti mennä!

'Maa on Voimaa'-levyllä on hirvittävästi noita akustisia biisejä. Miksi? Oliko kiire levyn tekoon, levy-yhtiökö painosti?

''No, meillä on aina kiire, koska ei meille anneta kovin paljon levytysaikaa. Kuitenkin meidän bändissä on helvetin monta perfektionistia, jotka vaatii, että kaikki on oikein soitettuna ja niin poispäin. Ja kyllähän ne akustiset biisit, tai eiväthän ne sellaisia ole, kun niissä kerran on sähkökitara, tarkoitettiinkin alunperin, ettei niihin tehdä mitään bändisovituksia. Ne oli niin lyhyitäkin monet niistä biiseistä, sitten se oli sellaista hajanaista aikaa, koko Maa on voimaa-levyn levytys. Riku oli silloin jo; suhtautui sillai huolimattomasti siihen LP:seen. Et se oli ilmeisesti jo päättänyt erota meidän bändistä. Se halus vaan nopeesti soittaa sen levyn nauhalle ja lähtee lomailemaan Italiaan. Siltä se ainakin vähän vaikutti, ne harjotuksetkin oli vähän sellaisia, ettei niitä biisejä kovin loppuun asti treenattu.''

Kollegani Petri Ruosteoja: Mutta se soittaa siinä kuitenkin hyvin . . .

''Soittaa kyllä, mun mielestä se soittaa ehkä joitain parhaita juttujaan sillä levyllä. Esimerkiksi 'Keskiyön junan' -soolon. Mut ei se itse pitäny niitä minään. Kun se jäi palloilemaan sinne studioon miksauksen ajaksi, niin se olis halunnut, että kitarat olis väännetty helvetin pienelle. Sitten me sanottiin, että: 'Lähe sinä sinne Italiaan vaan, et kyllä me miksataan!''

'Joo joo joo' oli joskus livenä, esmes Provinssissa kuultuna, niin helvetin kova biisi. Mutta levyllä se on vähän löysä?

''Onko löysä? Musta se on ihan hyvä.''

Olli: ''Minusta se muistuttaa Doorsia se biisi, että siinä on jonkinlainen vapautuminen . . .''

Ehkä se johtuu niistä uruista?

''Niin, se on kans yks niitä biisejä, et se sai muotonsa vasta studiossa, et ne urkukuviot soitettiin vasta jälkeenpäin. Mats Huldén ne keksi, mutta Hessu (Tikka) ne kuitenkin soitti.''

Jo mites, kun Mattilaa arvostetaan hirveesti kitaristina ja kuitenkin sä olet tehnyt useimmat biisit ja ilmeisesti noi kitarajututkin, vai ootko?

''En ole, mä teen vaan melodiat, joitain kitarajuttuja. Rikun aikana niitä aika paljon muutettiin, se yleensä keksi omat juttunsa, mutta sitten Jampan (Hirvonen) aikana jotkut munkin jutuista on sitten kuitenkin päätyneet levyllekin, kuten esimerkiksi tässä 'Ruosteinen kuu'-biisissä ainakin se soolon alkuteema on mun.''

Entäs 'Onnenpäivä' ja 'Lauralle', onko ne sun sooloja?

''Ei, kyllä niissä on enemmän Rikua sillai että olihan mulla niihin melodioita ja joitain sointujakin, mutta Riku muutti ne omikseen.''

Jokatapauksessa, ohhoh, meneepä kello nopeaan, mä oon kirjoittanut tähän tekstien yhteyteen 'Talven valoa' kohdalle, että: Yksinäinen mestari elelee saarellaan erakoituneena, odotellen satunnaisia vieraita; tyttöjä, kuten usein Teidän tapauksessanne . . .

''No, se kuuluu popmusiikkiin . . .''

Mutta erityisesti Röyhkän aiheisiin!

''Noo, mä oon tietysti aika paljon tuommoisia naisaiheisia lauluja tehnyt . . . Se nyt on vaan sellainen kuvitelma tyypistä, joka on saavuttanut jo elämässään sen, mitä se suurinpiirtein voi saavuttaa. Se on semmoisessa maineessa ja ehkä jotkut nuoret tyypit tulee kunnioittamaan sitä, niinkuin jotain gurua, se nyt on sellainen pieni ajatusleikki vaan.''

Eli ei ole enää mitään tavoiteltavaa?

''Tai sanotaan, että jos jotain tavoiteltavaa on, niin se on jotain semmoista, että tehdään hitaasti ja rauhallisesti; ei ole mitään kiirettä enää heilua tuolla . . .''

Se on siis Röyhkän yritys katsoa tulevaisuuteensa?

''Ei, ei minulla ole vielä moniin vuosiin menoa tuommoiseen, enkä tiiä tulenko minä koskaan pääsemäänkään. Aika näyttää kestääkö mun musiikki niin, että se sais nuoret sitten innostumaan.''

Toisaalta nyt jo sä olet vetäytynyt enemmän taka-alalle.

''En mä ole. Kyllä mä olen koko ajan tehnyt näitä juttuja, toisaalta mä olen pannut helvetisti peliin juuri tämän bändin kanssa. Tavallaan 500 kg lihaa pakottaa alottamaan siitä mistä aloittaa tuommoiset uudet kellaribändit. Ehkä meillä toisaalta on mun mainneen ansiosta vähän paremmat lähtökohdat . . .''

Sä et pistä pahakses, että 500 kg lihan yhteydessä mainitaan sun nimi erikseen keikkamainoksissa ja niin edelleen?

''No tavallaan joo ja ei. Tavallaanhan meitä kaikkia miellyttää, että keikoille tulee paljon väkeä. Toisaalta ei miellytä se, että minut mainitaan tässä erikseen. Koska mä oon tässä vain bändin jäsenenä, mä en oo se keulakuva, mikä mä olin Kauko Röyhkä & Nartussa.''

Kollega: Sähän olet soittanut bassoa ennenkin?

''Joo; 'Steppaillen'-levyllä mä soitin bassoa, basso on mun sellainen ensimmäinen instrumentti mitä mä oon aina soittanut.''

Kollega: Eikös Heikki Tikkakin soittanut joillain biiseillä bassoa?

''Joo, se soittaa 'Dora'ssa ja 'Samantekevää'-biisissä ja sitten tuossa 'Yhdeltä viimeistään pois go go'ssa. Kaikki muut bassot on mun. Mä soitan bassoa helvetin yksinkertaisesti, koska mulle basso on enemmän sellanen rytmi-instrumentti kuin melodiasoitin. Mä en oo niin melodinen basisti kuin esimerkiksi joku Paulamäki on, se tekee sellaisia monimutkaisia kuvioita koko ajan.''

Heikki Tikka ei sitten ole mukana tässä uudessa pro-ssa?

''Noo, joskus aikoinaan kun oli 500 kg lihan ensimmäinen kokoonpano Oulussa, niin mä pyysin jopa Hessua siihen soittamaan, mutta se suhtautui siihen vähän nihkeästi. Ja tuota se haluu pysytellä sillai, niinku enemmän rock'n'rollin piirissä. Tämä hänen bluestouhuilunsa sopii hänen toimenkuvaansa parhaiten. Kyllä se tuntee kiinnostusta tämmöistäkin kohtaan mitä me tehdään, mut se ajattelee, että jos hän nyt soittelis meiän kanssa, niin se olis häneltä vähän teennäistä.''

Entäs Olli, oliko hän toiseksi paras vaihtoehto, tai ainoa vaihtoehto, kun Huldén lähti bändistä?

''Me oltiin aivan kusessa kun Huldén lähti. Näytti siltä ettei me pystytä tekemään yhtään keikkaa, jos me ei nyt heti saada kitaristia.''

Kuinka se nyt noin vaan voi lähteä, se on tuottanut sentään teidän levyjäkin . . .?

''Se on tuottanut kaksi levyä ja tuotti tämän 500 kg lihan levynkin. Vaikka se ei olis halunnut tuottajan nimeä kanteen. Se ei arvosta itse sitä levyä ollenkaan, pitää sitä ihan paskana. Se pitää sitä huonosti soitettuna, huonosti äänitettynä, alkeellisin laittein tehtynä, sovituksia se pitää onnettomina. Se ei pitänyt siitä että se pantiin soittamaan sellaisia kuvioita (kitaralla), se olis halunnut tehdä omat bassokuviotkin.''

Kollega: 'Herra Presidentti'-LP:llä se soitti kanssa.

''Joo. Siitä se tykkäs kyllä, koska siinä kokoonpanossa se oli mukana sillä tavalla että sillä oli paljon sananvaltaa. Kyllä sillä oli 500 kg lihassakin, mutta se oli sitä mieltä, ettei me pystytä soittaan sillä levyllä sillai kun se olis halunnut. Toisaalta me ei haluttu soittaa niitä sen tavalla. Ei ehkä pystyttykään, mutta ei myöskään haluttu. Mä en oikein usko siihen musiikkikäsitykseen mitä se yrittää ajaa läpi, ihan silleen täysin. Mä ymmärrän sen, että se toimii joittenkin bändien kohdalla, mutta ei meidän.

Miten te tutustuitte?

''Aikoinaan Helsingissä, se oli vuosi -82. Silloin oli juuri tehty se 'Mikki Hiiren myöhemmät vaiheet' ja sitten oli mennyt muutama kuukausi ettei ollut tapahtunut mitään ja Riku soitti Problemseissa.

Sitten Riku soitti mulle ja ehdotti että voitaisiin perustaa täällä Helsingissä uudelleen tämä Nartu. Se oli soitellut täällä joidenkin tyyppien kanssa ja ehdotti että otettaisiin Vando Suvanto soittamaan rumpuja ja joku soittaan bassoa. No, mä kävin sitten harjoittelemassa ja sillä kertaa oli Mats soittamassa bassoa. Mä sanoin, että ei oteta Vandoa, mutta otetaan Mats. Sitten tuo Hessu suostu tulemaan Oulusta, niin se oli niinku ihan selvä.''

'Lauralle'-biisissä on tuollainen avoin ja kiusoitteleva loppu. Johtuuko se siitä että biisin neljä minuuttia on tullut jo täyteen, eikä ole tilaa jatkolle, vai oliko tarkoituskin lopettaa juuri silloin, kun teksti alkaa kehittyä mielenkiintoiseksi?

''En mä haluu rockbiiseissä käsitellä mitään tuollaisia sukupuolisia asioita. Eikä siinä edes ole mitään semmoista, vois niinku ajatella, että se biisi päättyy siihen et niitten suhde alkaa siitä et ne on ensimmäisen illan siinä huoneessa. Mutta ei niitten välttämättä tarvitse heti mennä itse asiaan.''

Maritta: ''Kaukon intohimot ovat . . .

''En myönnä!''

. . . alle kaksitoista vuotiaissa . . .''

''Älä nyt sekaannu tähän asiaan . . .''

Jos siirryttäisiin noihin vanhempiin juttuihin, kuten 'Dora' ja 'Samantekevää', niin esmes Dorassa on helvetin hyviä kielikuvia, kuten 'Valo viipaloi rummut ja silmiä ilkkuu, tekee seeproja meistä' ja taas 'Uusia tansseja' sisältää aika rajuja mielipiteitä . . .

''Uusia tansseja on mun mielestäni loppuosaltaan aika korni biisi. Siinä on niitä et spitaaliset heittelee jotain . . . Ne on sellaista tyhmää juttua, jota mä en nykyään tekis kyllä ikinä.''

Kollega: Siinä on hienot kitatat . . .

''Joo, Jamppa soittaa siinä ne soolot.''

Mä oon samaa mieltä tuosta lopusta, mutta ne kaksi ekaa säettä ovat hyvejä . . .

''No joo, on siinä paikoitellen. Mutta mulla oli tuohon aikaan vähän semmoinen; sanotaan 'Uusia tansseja' ja 'Mikki Hiiren' aikoihin vähän väärä käsitys sanoitusten tekemisestä. Mä pyrin tekemään aika semmoista raflaavaa ja olin asennoitunut, että nyt mä olen ärsyttäjä ja teen sitten semmoista musiikkia. Mä näen noi levyt kyllä aika huonoina levyinä, nythän niille ollaan palauttamassa jotain arvoa, mun mielestä ne on samaa paskaa, mitä siihen aikaan tehtiin aika paljon. Esimerkiksi Hassisen Koneen LP:t oli ihan yhtä huonoja.''

Maritta: ''No, elä nyt . . . jos joku ihminen alkaa ite analysoimaan älpeitään, niin se jo on . . . ei ne nyt varmaan samanlaisia ole . . .''

"Mun mielestä ne Ismo Alangon sen aikaiset sanoitukset oli aika lailla samantyyppisiä kuin mullakin, että niinko annetaan mielikuvitukselle täysin valta, eikä pidetä sitä ollenkaan aisoissa. Alangolla oli jotain tämmöisiä, että: 'Tuhannet sähkökitarat . . .' ja 'Paskaa paskaa, peräsuolet tunkee paskaa . . .'"

Jaa, mutta sinähän puhutkin nyt tuosta Hassisen tokasta levystä. Eikö sillä ekalla ollut kuitenkin parempia juttuja?

"No siinä on vähän parempia kuitenkin."

Maritta: "Se on paljon parempi."

Meikäläinen diggaa eniten juuri tuosta ensimmäisetä levystä, ei edes Sielun Veljet kiinnosta niin . . .

"Sama juttu."

Siinä 'Täältä tullaan Venäjä'llä on nimittäin vielä sellaisia tekstejä, ettei ole otettu huomioon mitä Soundi tai Rockradio niistä ajattelee. Eikö sullakin ollut sama juttu, eli sä et piitannut muista tekstejäsi kirjoittaessasi?

"Silloin kun mä tein ensimmäisen LP:en, niin mä kuvittelin, että ilman muuta tämä on sellaista kamaa, jonka kaikki hyvän musiikin ystävät tulee tajuamaan, että tässä on joku hyvä juttu. Mä tein ihan tosissani ne biisit ja pyrin tekemään ne mahdollisimman hyvin. Ja mä tykkään siitä mun eka älpeestä. Sitten ne kaksi seuraavaa levyä . . . Mua oli niinku ruvettu jo helvetisti haukkumaan ja mä halusin vaan iskeä takasin saatanan lujaa. Et ihan tahallani rupesin ärsyttämään ihmisiä vielä enemmän, et ne raivostuis tosissaan. Et mä menin siinä semmoiselle köyhälle . . . Se oli ihan älytöntä, mut se oli ehkä vältämätöntä. Se jotenkin vähän liikaa noita juttuja mitä mä silloin tein. Monet hyvät biisit meni pilalle kun mä tein tyhmiä sanoituksia. Ei mua se kaduta että mä ärsytin niitä ihmisiä, vaan se että mä tein sen niin huonosti."

Sä et ollut siihen aikaan vielä mitenkään piireissä?

"En mä ole niissä ollut koskaan niin suuresti, en ole vieläkään. Tietenkin mä olen vuosien varrella tavannut monia tyyppejä ja tunnen niitä jotenkuten, mutta en mä kovin paljon viihdy muusikkopiireissä."

Onko se ollut hyvä vai paha, onko sellaista sopivaa vaihetta?

"Se on tietenkin yksilöstä kiinni, toiset viihtyy kaveripiireissä, toiset ei. Mä en oo koskaan viihtynyt ton tyyppisissä piireissä. Tämmöiset tyypit jotka pääsee johonkin Kaurismäkien leffaan, niin ei ne mua sillai . . . Ne voi ihmisinä olla ihan sympaattisia, mutta ei ne ole sitä lajia, joista mä pidän niin paljon että mä rupeaisin heidän ystävikseen."

'Talo meren rannalla' seuraavaksi, se on kaunis laulu.

"Mä pidän siitä kovasti. Siinä on aika syvällinen sanoma, jota on vaikee ruveta selittämään."

Monet taiteilijat kertovt saman tarinan; Tarkovski omalla tavallaan, esimerkiksi?

"Se voi olla, siinä on vähän samanlainen fiilis kuin joissain Tarkovskin elokuvissa, ehkä. Meri ja talo ja niin poispäin, hahhahhah!"

Siinä on jotain sellaista loppuun asti tavoittelemisen uhmaa?

"Se niinku mun suurimpia epäilyksen kohteita on, että olenko mä tarpeeksi lahjakas."

Onko se mittari, jos on huono levymyynti?

"Ei, ei se merkitse mitään. En mä luota noitten ihmisten makuun, että mä antaisin niitten päättää olenko mä lahjakas. Mutta mulla on lähinnä epäilys siitä että

kannattaako tehdä tämmöistä rokkia, onko se tarpeeksi uutta ja merkittävää. Mun mielestä rock musiikkina alkaa olla loppuunkäytetty juttu."

Kirjallisuushan on vielä vanhempi?

"Siinäkin on tietyt ongelmat, mutta mä olen juuri koittanut miettiä sitä, että mikä olis joku semmoinen uusi juttu."

Videot?

"Niin, tai sanotaan, että mä en ole kuullut pitkään aikaan semmoista bändiä, jolla olis merkittävä oma soundi. Tämmöiset bändit, joista nyt kohutaan paljon, joku Smiths tai U2, ei ne mun mielestä mitään hirveän hyviä ole. On niissä jotain hyvää, mutta ei niissä ole sillä tavalla mitään uutta, kuin esimerkiksi Doors tai Zappa tai Velvet Underground oli 60-luvulla."

Seuraatkos sinä musiikkia nykyisin?

"Kyllä mä seuraan kaikkea musiikkia."

Pupu Lihavisto: "ei tuo ymmärrä edes Billy Idolia, siis vaikka se on hirveen hyvä . . ."

"En . . . Billy Idoli, joo, Pillu Idoli!"

Pidät sä siitä? Älähdän Pupulle.

Pupu: "Se on kauheen miellyttävä, tai aika hyvä."

Korkeintaan aika hyvä.

Pupu: "Se on tarpeeksi hyvä."

"Musta se on helvetin korni."

Pupu: "Se on myös sitä, mutta . . ."

"Miespuolinen Samantha Fox."

Marita: "ei muuten ole . . ."

Henk.koht. suosikkini Nick Cave, sanooko se teille mitään?

"Noo, oon mä sitä kuunnellut, mutta ei siinä ole mun mielestä mitään erikoista."

Pupu: "Suosittelen kyllä Nick Cavea."

"Sä äänitit sitä mulle, mä jaksoin puoleenväliin kuunnella sen kasetin."

Pupu: Birthday Party oli vähän rasittava, siinä kuuluu nuo Captain Beefheart vaikutteet niin voimakkaasti. Se alkaa mennä kauheen miellyttävään suuntaan Nick Cave itse."

Soolourallaan se on enemmän tulkitsija kuin biisintekijä.

Pupu: "Se kuulostaa mukavalta, se tekee paremmaksi muitten biisejä . . ."

"En mä tiedä, musta se kuulostaa semmoisten KY:n jengin musalta, tai Backstagen." (ravintoloita Helsingissä, siis.)

Hähhäh, onko se nyt mikään syy sitten?

"Niin, mutta tulee mieleen juuri Bauhausit ja tämmöiset bändit, mun mielestä Bauhaus on ihan paska."

Pupu: "No ei o."

"Todella huono bändi."

Pupu: "Tuo aina yleistää, mutta Nick Cavea en kyllä menisi haukkumaan, se on tylsä . . ."

"Tylsä! No on se tylsä jos . . ."

Pupu: "Tuo mies ei ymmärrä tylsyyden päälle mitään, toiston päälle. Niinku joku Suicide perustuu semmoiseen ykstoikkoisuuteen ja toistoon. Sama niinku Billy Idoli, mää just tykkään kauheesti siitä tehokeinosta, oon aina tykännyt ja sä et ole koskaan ymmärtänyt sen päälle."

"Mutta se on mun mielestä niin korni tyyppi että voiko sellaista ottaa vakavasti?"

Maritta: "No mutta helvetti, sehän on itseasiassa ironiaa koko tämä paska . . ."

"Mutta se on samalla myös sitä mitä se itse ironisoi."

Maritta: "Eikä, itseasiassa se voi itse nauraa sille kun se näkee miten se menee läpi. Tosin se on aika rasittava."

"No joo . . ., mun mielestä on turhaa hienostelua lähteä etsimään siitä miehestä sellaisia piirteitä, mitä se ei ehkä itse tajua siinä olevan."

Pupu: "No ei tartte etsiä. Minusta siinä tulee ehtona esille se, että sillä on aika miellyttäviä melodioita ja jumputtava rytmi taustalla, se on kauheen miellyttävä."

'Zaia'-biisissä on tuo vuosi seiskytviis, onko se todellinen vuosiluku, oliko sulla tyttöystävä siihen aikaan?

"Kyllä se tarkoittaa vuotta -75, siihen aikaan mulla oli semmosia fiiliksiä mistä siinä biisissä kerrotaan. Ei mulla silloin vielä mitään tyttöystävää ollut."

Onko luvallista sun tekstien perusteella arvioida sun omaa elämääs, eli saammeko me aina sun teksteistäs tietää sun jokaisen uuden tyttösi?

"Sä näet turhan henkilökohtaisina nuo biisit. Ei ne kerro mun omasta elämästä. Aina pohja on jossain omassa, mutta se lähtee rönsyilemään jonnekin. Semmosia biisejä jotka olis tarkalleen mun omasta elämästä mä en oo muistaakseni tehnyt yhtään."

Ne kait kuitenkin sisältää sun omia toiveita tai pettymyksiä?

"Omia näkemyksiä. Omia visioita, jota lähtee kehittelemään eteenpäin."

Hyvä esimerkki on 'Tuhlausta', jossa päähenkilö kyttää naapuritalon naista, kun sen ukko lähtee kutosbussilla töihin . . .

"Eiiii, se on ihan keksitty juttu."

Sitten on joitain kappaleita joista mä en ole keksinyt mitään huomautettavaa. Ne on mun mielestä vain ralleja, kuten 'Tuulee' ja 'Paskakaupunki'.

"Paskakaupunkihan on syvällinen biisi. Sehän on sosialistista realismia. Kertoo miten nuoret elävät . . ."

Onko se kaupunki Oulu vai Turku?

'Kyllä se kuvaus varmaan sopii useimpiin Suomen kaupunkeihin. Sanotaan että kun on tietyssä iässä, semmoinen 17-vuotias, niin ei varmaan ole kovin hauskaa olla jossakin suomalaisessa pikkukaupungissa. On varmaan helvetin vittumaista . . ."

Maritta: "No mitä siinä on vittumaista?"

"Älä sinä nyt siinä . . ."

Teitä ei kuitenkaan erinäisten lausuntojen perusteella kiinnosta rakkaaseen pääkaupunkiin siirtyminen, pikkukaupunki elämän sijasta?

"Mun mielestä se olis kauhee tappio jos olis syntynyt Helsinkiin. En mä ainakaan haluis olla Helsingistä kotoisin."

Pupu: "Helsinkihän on Suomen takapajula."

"Niin! Mutta takapajulathan on paljon omaperäisempiä paikkoja kuin tämmöiset jotka ottaa vastaan virtauksia kaikkialta. Tietty ahdistus joka kasvaa niihin ihmisiin, jotka tulee jostain tuommoisista pienistä paikoista, niin se on aika tärkeä piirre. Sitä ei pidä liikaa inhota, jotkut inhoo sitä niin paljon että ne muuttaa nimensä ja lähtee jonnekin Englantiin esiintymään jonain Andy McCoyna. Toiset taas pystyy sen ahdistuksen omaksi voimakseen, josta näkee että 'tämä se on se minun erikoislaatuisuuteni'."

Zero Nine tulee Kuusamosta, joka voisi olla Suomen ahdistuneinta aluetta, ovatko he hyvä esimerkki?

"No ne menee taas junttihevin kehitykseen mukaan."

Maritta: "Ei niitä edes ahdista mikään."

"Ei niitä ahdista mikään, ne vaan ajattelee, että 'tämä on kova juttu, tästä kaikki tykkää, tämä on nähty telkkarissakin'."

Pupu: "Onhan se niille ja niitten kuuntelijoille rajua."

Maritta: "Se on huvittavaa muuten, että jotkut suomalaiset jaksaa jauhaa jostain Andy McCoysta, kun niitä on miljardi samanlaista, niitä tulee jokapuolelta maailmaa jotka yrittää sopeutua tiettyyn Andy McCoy-kuvioon.

Niinku näitä piparkakkuja painetaan, niin samanlaisia jätkiä vois painaa."

"Ne on sellaisia tyyppejä jotka haluaa unohtaa oman menneisyytensä ja leikkiä jotain kansainvälistä rokkiunelmaa. Ne yrittää palata liikaa ulkomaalaisten ehdolla. Mä en pidä siitä."

Onko teillä ollut mielessä ikinä, että vaikkette te nyt menestyisikään kuin jonkun 5000 LP:n verran, niin joskus myöhemmin tulisi sellainen suomalaisen musiikin ja kirjallisuuden tarve ulkomailla ja silloin erilaisia tekstejä ja lyriikoita käännettäisiin. Eli se lopullinen arvostus antaisi vielä odotuttaa itseään?

"Mä luulen että 500 kg lihalla tulee olemaan semmoinen merkitys, että se tulee olemaan todella mullistava bändi. Sillä on aivan oma soundinsa, se ei pohjaa niin paljon tuommoiseen länsimaiseen rokkiin kuin esimerkiksi Narttu. 500 kg lihaa on lähtenyt jotenkin suomalaisuudesta ja mä uskon että se tulee olemaan aika kestävä juttu, vaikka nyt sitä ei edes suomalaiset ymmärrä kovin hyvin. Siinä on kuitenkin sellainen juttu, joka ehkä joskus myöhemmin tullaan löytämään. Ihmiset on sillä tavalla aivopesty rokkenrollilla, ettei ne voi enää tajuta, että mitä tämmöinen bändi on."

Mutta joku englantilainen, paikallisen nykypopin aivopesemä nuori ei varmaan olisi pitänyt laisinkaan edes Nartusta?

"Mä toisaalta kuulin tämmöstä, että Peel olis tykännyt meidän levystä, kun sille oli soitettu jotain. Sille oli toimitettu 'Maa on Voimaa'-levy kun se oli halunnut kuulla lisää. Mä kyllä käskin toimittaa sille 500 kg lihaan LP:n myöskin."

'Pähkinäpuu'; sen kohdalle olen kirjoittanut että: Varma tyttö tekee ujosta pojasta miehen ja taiteilijan . . .

"Ei, ei, tuohan on ihan panettelua." (räjähtää nauruun)

Pupu: "Sovinisti . . ."

"Hahhahhah, sovinismia, heti kiinnostuu kun tullaan tähän . . ."

Maritta: "Sä oot aina niitten pikkulasten kanssa . . ."

"Voi viittu! Älä . . . (Maritta joutuu kuristusotteeseen) . . . muistuta minua tuosta. Tuo väittää aina, että kun mä oon tehnyt tuon 'Pikku Enkeli' -biisin, että mä aina niinku himoan pikkutyttöjä . . ."

Mutta ystävänipä kehottikin juuri kysymään tuosta asiasta, pikkutytöistä siis . . .

Maritta: "No kuuler sie, tajuakkona, mähän sanoin sulle!"

"Voi viittu, mä en tajua, mun täytyy nyt kyllä tehdä joku tunnustus, en mä kyllä välitä pikkutytöistä yhtään."

Se on siis pila?

"Ei se ole pila, mutta ei se liity mitenkään seksuaalisuuteen. Siitä nyt on mua vähän kiusattu viime

aikoina. Jos nyt yritettäis selittää se biisi näin alusta loppuun: Siinä on sellainen tyyppi joka asuu jossain talossa ja odottelee jotain rahoja ja elää sillai vähän leväperäisesti. Ja kun se näkee nuoren tytön, niin ei se välttämättä näe sitä nuorena tyttönä, vaan se näkee sen omana nuoruutenaan. Se kuvittelee itse olevansa nuori poika, joka kuvittelee olevansa ihastunut nuoreen tyttöön. Kuitenkin se itse on tavallaan tämmöinen vähän polulta suistunut tyyppi ja siinä on semmoinen tietty tragiikka takana. Ei se liity sillai suoranaiseen pienten tyttöjen himoamiseen."

Onko sinulla ollut normaali perhe?

"Ei oo, mutta on ollut epänormaali perhe. Mulla ei ole isää eikä veljiä eikä siskoja, olen avioton lapsi. Mutta en minä siitä millään tavalla ikinä kärsinyt. Vasta kymmenvuotiaana mä sain siitä eka kertaa kuulla."

'Vihaiset Miehet' ja joissain muissakin biiseissä on läsnä tämä hieman sivullinen henkilö, unelmoitsijakin?

"Ei siinä mistään unelmoinnista ole kysymys, vaan semmoisesta tyypistä, jolla on selvä päämäärä, et se haluu päästä huipulle. Se näkee semmoiset Zero Nine-tyyppiset runkkarit joilla on tyttöystävät ja hienot kamat; se ei ole niistä kovin kiinnostunut."

Entä ne kaksi viimeistä riviä, kertooko ne sen miten oma menestys osuu omaan nilkkaan?

"Joo, siinä tavallaan on kysymys siitä, että kaikki suuret diktaattorit aloittavat uransa tällä tavalla."

'Kanerva' sitten, se on aika erilainen, riipaisevakin?

"Se on Kevin Coynen teksti, mä oon yrittänyt sitä kääntää, mutta se on huono käännös. Se on ihan ensimmäisiä tekstejä, mitä mä oon yrittänyt tehdä ja se on aika huolimattomasti tehty. Mä olisin halunnut tehdä sen paremmin, mutta se mun silloinen manageri sanoi siinä levytyksen kynnyksellä, että 'kyllä tämä teksti on parempi, laula tämä vaan, tää on jotenkin luontevampi', se oli ehkä oikeassa. Se voi olla riipaiseva, jos se on, niin silloin se on onnistunut. Mutta mun mielestä se on vähän sekava."

Onko 'Nivelet' uni vai mikä?

"Se on kummitusjuttu. Tuolla Samulilla (Pupu, siis) oli joskus sellainen tyttöystävä, joka kertoi mulle sellaisia kokemuksia, joita se oli kokenut joskus murrosiässä. Oikeita yliluonnollisia kokemuksia".

Kollega: Siinä tulee ensimmäisen kerran mukaan Peke . . .

"Joo, mulla oli semmoinen serkku nuorena, jolla oli sama nimi kuin mulla, eli Pekka. Meitä sanottiin aina 'Pekoiksi' tai 'Pekkapari'ksi. Tää Peke, se voi olla minä nuorena tai sitten tää mun serkku, jompikumpi."

'Kuollut osa' oli liian vaikea analysoitavaksi . . .

"Se onkin monimutkainen juttu. Siinä on kysymys siitä, että joku tyyppi kuuntelee jotain ja alkaa kuulla sen takaa jotain ääniä. Se kuulee tavallaan oman menneisyytensä ja oman lapsuutensa, se näkee itsensä sitten lopuksi. Hän itse on se laulaja joka on jo tavallaan kuollut. Eli sitä ei ole enää sitä samaa henkilöä, vaan se on eri henkilö nyt. Ei siinä sen kummempaa. Oli huvittavaa kun kerran yks Olavi Jama -niminen tyyppi näytti mulle kerran yhtä P. Mustapään runoa, se oli se Pläkkiseppä, Mustapään vakiohahmo. Siinä oli just se sama ajatus, se puhuu äidistä ja lapsivainaasta, se lapsivainaa oli hän itse nuorena."

Olli: "Musta tuo on aika Lindholmimainen biisi jotenkin."

Nyt voisikin kysyä, onko kukaan suomalainen rockrunoilija lähellä sydäntäsi tällä hetkellä; Lindholm?

"No se on ollut aikoinaan, mutta ei enää ole oikeastaan ketään. Nurmionkin uuteen LP:seen mä petyin. En mä oo innostunut näistä uusistakaan bändeistä. Mä oon vähän odotellut tällaista uutta rokin vallankumousta, joka olis vastaavaa kuin punk."

Tässä on kyllä ounasteltu, että sellainen olis tulossa . . .

"No sais tulla jo! Vittu, mä olen menettänyt jo uskoni rokkenrolliin. Olis aika tulla jo, mutta ei ole vielä englannissakaan merkkejä näkyvissä, heh."

Sehän voi tulla jostain Saksasta tai Ruotsistakin . . .

"Toivottavasti. Mä olen halunnutkin sitä että tuommoinen angloamerikkalainen suuntaus loppusi rokissa. Et alkais tulla muualtakin bändejä, niillä vois olla enemmän sanottavaa."

'Sukellan taivaalle' seuraavana . . .

"Se kertoo vaan itsemurhasta, se kertoo jostain Draken-lentäjästä, suomalaisesta, joka lentää niin kauan, että bensa loppuu ja se tippuu maahan."

Takana on ajatus, että se on nähnyt ulkoavaruuteen syöksyessään enemmän kuin ne muut siellä pallolla?

"Se on selvä, jos kerran ihminen näkee kuoleman, niin se on jo nähnyt enemmän kuin me muut, heh."

Vain kuoleman, ei edes taivasta?

"Kuka nyt taivasta näkee, kuka siitä on edes kiinnostunut."

Et usko!

"Hahhah, se on liian kaukaista, en mä sillai jaksa ajatella tuommoisia asioita kuin joku Jumala."

Mitä sitten kun täytät 60 vuotta ja on aikaa miettiä noita asioita?

"Enä mä usko että enää kukaan nykymaailmassa täyttää kuuttakymmentä, ainakaan tämän ikäinen, kai se ydinsota korjaa pois ennen sitä. En mä tiedä kannattaako sitä ruveta milläänä tavalla odottamaan, mutta näyttää aika pahalta tuo kehitys. Kun kaikki luonnonvaratkin on jo kulutettu loppuun; rokkenrollissakaan kun ei mitään uutta positiivista ole tulossa, niin luonnollinen reaktio olisi ydinsota, joka pyyhkäisisi kaiken pois ja antaisi uusille avaruusolioille mahdollisuuden tehdä jotain parempaa."

Kollega: No otetaas sitten semmoinen kun 'Viiltäjä'?

"Onkse hyvä sun mielestä? Mä en oikein pidä siitä, musta se on vähän sama kuin nämä vitun paskanheittäjä teatterikoululaiset. Siis se meidän bändi siihen aikaan oli vähän sitä luokkaa, et jos se olis jatkunu, niin siitä olis tullu jotain samaa ehkä kuin noista teatterikoululaisista. En mä pidä semmoisesta. No en mä tiedä valitkoon kukin omat keinonsa, mutta siinä biisissä on semmoista väkivaltaa joka ei niinku mulle ole oikein luonteenomaista."

Ja viimeinkin, viimeinkin se viihoviimeinen kysymys:

Missä vaiheessa Kauko Röyhkällä tapahtui se murros että hän päätti ryhtyä taiteilijaksi?

"Kyllä mä olen oikeastaan aina ajatellut olevani jonkunlainen taiteilija. Ensimmäisen kerran kymmenvuotiaana, kun mulle ostettiin kirjoituskone, kun mä pyysin. Joskus lukion toisella luokalla mulle varmistu, et mun on yritettävä tehdä joku läpimurto, että mä pääsen pois sellaisesta normaalista elämästä."

Sitten, kellon näyttäessä puolta yhtätoista, saapuu bussi kera kamojen Tavastian eteen. Bändi ryntää pystyyn ja hyppää lauteille ilman sen kummempia valmisteluja. Yleisö on kummissaan, mutta en ole varma johtuuko se enemmän oudosta sisääntulosta vai bändistä yleensä. Miksi Kauko vain istuu ja soittaa bassoa? Mikä tuo kummallinen nainen laulamassa on? Mutta varoitan teitä; jos te nyt missaatte 500 kg lihaa kesän aikana, sivuutatte sen olankohautuksella, niin, minä tulen ja mottaan!

JF*

* Jaska Filppula

BAARIEN U-M. A.N.

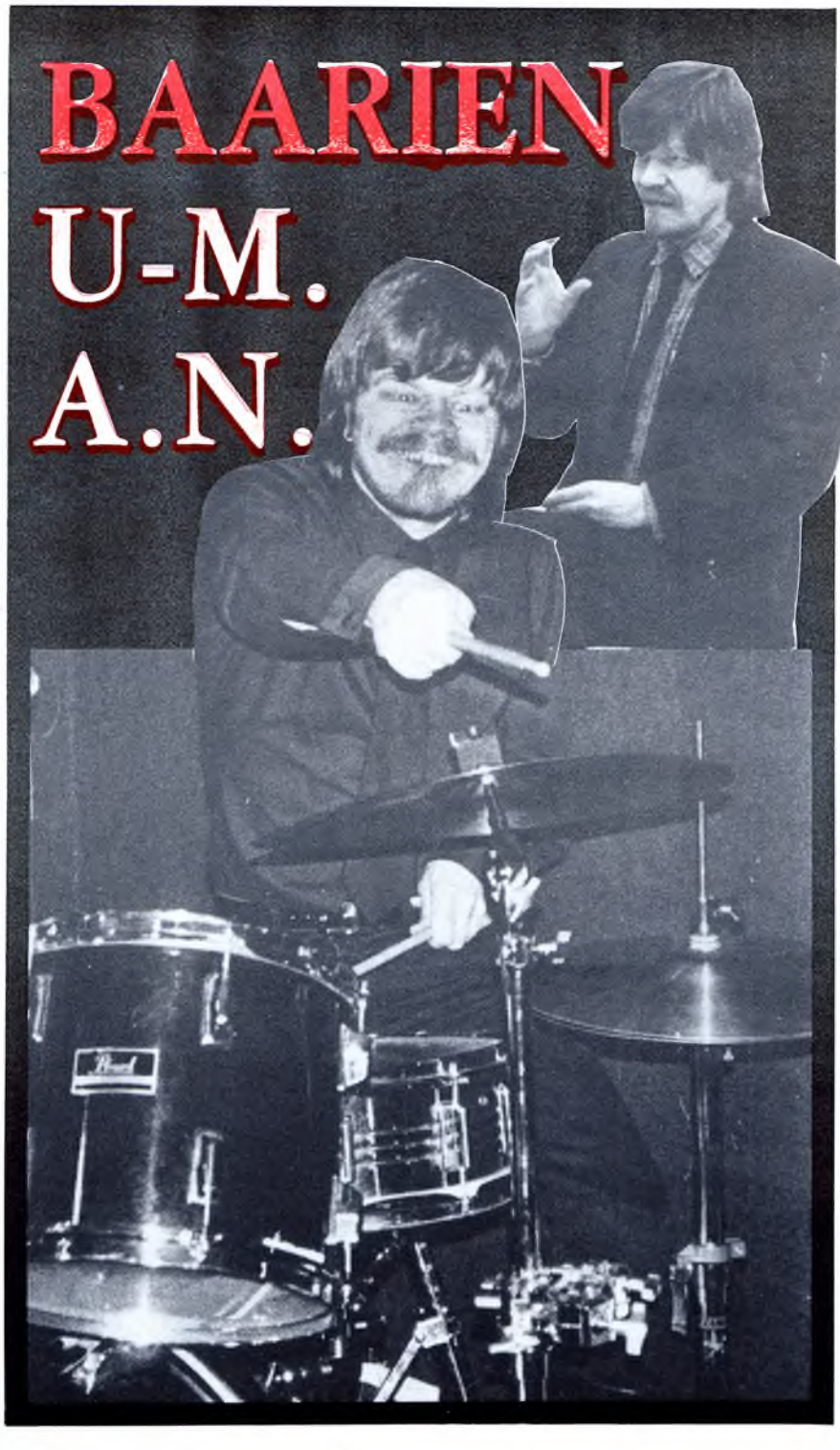

Mauri Antero Nummisessa on vähintään kaksi puolta. Ensimmäinen on huomioiva nykyajan Elias Lönnrot, joka kerää kansiin katoavaa suomalaista kahvila- ja keskiolutbaarikulttuuria. Toinen Numminen on nuori vihainen umies, joka on systeemikriittinen ja hillitön estraditaiteilija. Haastattelun alkoholipoliittinen osio syntyi Suojarinteen keskuslaitoksen auditoriossa, jossa Mauri Antero oli raittiustoimen viranhaltijoiden vieraana. Underground-Numminen taasen soitti uusrahvaanomaista jatsiaan Benjamin Hörmanin kanssa Heikin-Pubissa Suolahden Elävän Musiikin Yhdistyksen sponsoroimana.

"En juo yleensä ravintoloissa keskiolutta, sillä varsinkin pienissä ravintoloissa keskioluen kulutus on niin vähäistä, että se on yleensä yli kuusi viikkoa vanhaa, mikä on maksimi ihanne-ikä jonka olut kestää. Tämän vuoksi monet tuontioluet ovat kriittisellä rajalla, mikäli aikoo nauttia oluen optimimausta."

Nummisen mukaan ihmisiin on iskostunut vahva ja väärä ennakkoluulo keskiolutbaareja kohtaan. Yleisesti luullaan, että baareissa istuvat elämäänsä kyllästyneet jorisijat, joiden maksa ei kestä enää muuta kuin kolmannen veroluokan olutta. Baareja haukutaan asenteellisesti räkälöiksi ja alkoholisoituneiden päiväboitopaikoiksi.

"60-luvun vastakulttuuriryhmittymämme, Suomen Talvisodan, tunnetuin teos on äänilevy, jota on yhä saatavissa. Sen ohella teimme samaan nimistä lehteä, joka välillä ilmestyi myös Aamurusko -nimellä yleiseksi hämäykseksi. Mikään kirjapaino ei suostunut painamaan lehteä, koska pitivät tekstejä arveluttavina. Sen vuoksi sitä monistettiin keskimäärin 500 kpl/painos ja se myytiin satunnaisia tilaajia lukuunottamatta kädestä käteen. Lehti pyrki edistämään u-kulttuuria kirjoittamalla undergroundia. Ei seliretty mitään, vain uhottiin ja kirjoitettiin."

Numminen tyrmäsi ennakkoluulot. Hänestä keskiolutbaarit ovat kulttuurihistoriallisesti tärkeitä ilmiöitä, joita ei saisi hävittää eikä museoida. Päinvastoin kahvila- ja keskiolutbaarikulttuuri tulisi elvyttää ja kaikin tavoin sisällyttää suojelun piiriin. Nimittäin baareissa kuulee isänmaan historian koko kirjon rehellisesti ja kansantajuisen elävästi.

"Motiivina meillä oli suurenmoinen härnäämisenhalu ja systeeminvastaisuus. Äänilevyn ja lehtien ohella teimme radio-ohjelmaa Maanalaista menoa, joista onnistuin saamaan läpi viisi suomenkielistä ja kaksi ruotsinkielistä ennen kuin radion ohjelmaneuvosto keskeytti sarjan "epäinformatiivisena". Ohjelmat olivat niin rankkoja ettei niistä soiteta vieläkään osia ilman kommentteja. Ne olivat "hurjaa kiihotusta ja systeeminvastaisuutta."

Nummisen mielestä baarit ovat sosiaalisen elämän perusvoima. Ne eivät valitse portsarein asiakkaitaan ja kaikki ovat tervetulleita. Humalaisia ei yleensä baariasiakkaiden keskuudesta löydy ja mikäli harvinainen poikkeus löytyy on humala jossain muualla kuin baarissa hankittua. Baarityhteisön tiukka sosiaalinen kontrolli häätää rähisijät virkavallan apuun tukeutumatta. Yleinen seurustelu on tärkeämpää kuin humalanhaku.

"Neljäs rintama millä toimimme oli teatteri. Sekin muodostui tästä samasta lehdentekijät—muusikot—radioihmiset ryhmästä. Myös Ylioppilasteatterissa minulla oli ug-ryhmittymä, joka taisteli normaalia teatteritarjontaa vastaan. Tosin silloin alkoi ylidemokraattinen kausi emmekä saaneet mitään aikaan. Vuoden aikana ainoa näytelmä mihin pystyttiin oli sellainen missä ajoin oppilaani pois ja kutsuin yhden autonkorjaajani lavalle. Sitä ennen joimme Yo-teatterin laskuun pari, kolme viskiä. Sitten menimme lavalle ja joimme siellä korillisen kaljaa ja pullollisen Koskenkorvaa ja juteltiin. Autonkorjaajan kanssa."

Baarien katoamisen ja epäonnistuneiden restaurointien myötä syntyneistä sosiaalisista ongelmista Numminen kertoi koskettavan esimerkin. Eräs viihtyisä kansanbaari oli peruskorjattu ajan-hengen-mukaiseksi-steriiliksi-ja-epäviihtyisäksi-juppipaikaksi. Uudistus oli aiheuttanut kanta-asiakkaiden keskuudessa selviä mielenterveydellisiä sopeutumisvaikeuksia. Nämä ilmenivät eripurana ja jatkuvina tappeluina, joita ennen ei rauhallisessa baarissa ollut syntynyt. Numminen painotti kuluneisuutta myös kulttuuriarvona. "Kuluneisuudessa on charmia!", kiteytti Numminen.

"Suomen Talvisota-ryhmittymä lahjoitti äänilevynsä myös edesmenneelle presidentti Kekkoselle. Kekkonen oli hyvin myönteinen ja suhtautui positiivisesti 60-luvun lopun radikaalinuorisoon. Kekkosella oli valmiina levysoitin ja hän kuunteli heti Kekkonen Rockin ja oli hyvin tyytyväinen, ainakin näytti siltä."

Keskiolutbaarikulttuurin katoamista Numminen piti valitettavana. Tämän kaltaisen kulttuurin hävittäminen on kansallisen omalaatuisuuden raiskaamista. "Missä muualla suomalaisuus elää?" Häviämisen syiksi Numminen mainitsi yhteiskunnan muutoksen. Keinotekoisesti kohotetut standardit ts. mannermaiset virtaukset syövät paikalliskulttuuria. Baareja häpeillään ja ne muutetaan mm. pizzerioiksi. "Cafeterianhoitaja" kalskahtaa korvassa virheellisesti ylevämmälle kuin "baarinpitäjä". Eräs merkittävä katoamista aiheuttava syy on liiketaloudellinen. Pääoma, suuret pankit ja taloyhtiöt muuttavat tilat toimistoiksi paremman katteen toivossa. Usein baari koetaan kiusallisena ja häpeällisenä kilpailijana.

"Jumalan Teatteri olisi erinomaisen mainio systeemi, jos äijät osaisivat perustella sen mitä he tekevät. Suurin puute Jumalan Teatterissa, ja monessa muussakin 80-luvun systeemissä, on se, että kaikkien halu on vain action. Perustelut sille miksi tai mitä tehdään puuttuvat. Niin kannatettava kuin tämä Oulun tempaus olikin niin siinä oli ainakin yksi virhe. Siinä ei annettu yleisölle aseita, jotta siitä olisi tullut todellinen action. Tällöin tempaus olisi saavuttanut tavallaan avantgardistisen teatterin sellaiset tavoitteet, joihin ei tähän asti koskaan olla päästy."

Nummisen mielestä keskiolutbaarit eivät aiheuta alkoholipoliittisia ongelmia. Baareissahan ei juoda väkeviä, ei tarjoilla ala-ikäisille eikä esiinnytä juovuksissa. kanta-asiakaskunta muodostuu (25—) 30—60-vuotiaista, joista suurin osa on miehiä, pohjoisessa sukupuolet tasasuhteessa. "Mieluummin keskiolutta kuin A-olutta, viiniä tai viinaa.", huomautti Numminen.

"Syteeminvastaisella jäytämisellä olisi nyt mitä loistavimmat edellytykset, koska kaikki näyttävät voivan niin hyvin, lukuunottamatta näitä puolta miljoonaa köyhää ja pariakymmentä tuhatta asunnotonta, joista yhteiskunta ei tunnu välittävän — heitä muistetaan vain juhlapuheissa. Todellinen tilanne on hyvin hankala, sillä huono-osaiset eivät näköjään tee itse mitään. Heillä ei ole yhteiskunnallista voimaa taistella oikeuksiensa puolesta. Ne, jotka voivat huonosti ovat niin alistuneita ja välinpitämättömiä etteivät he nosta mitään ääntä. Heillä ei ole puoltajia. Vaarana jähmettävässä systeemissä tämän hetken Suomessa on nimenomaan tämä hyvinvoiva työtätekevä väestö, joka voi niin hyvin ettei ongelmia nouse. Hyvinvoivassa yhteiskunnassa ei pysty nousemaan mitään muuta kapinaa kuin kapina hyvinvointia vastaan kuten Sveitsissä 3—4 vuotta sitten. Tämän vuoksi systeemin nakertamiseen olisi mitä loistavimmat edellytykset. Itse haluaisin innokkaasti vaikuttaa taustavoimana, kun tulee sellaisia tyyppejä, jotka ovat teoreettisesti tarpeeksi lahjakkaita tukemaan käytännön toimintaansa. Jos ei ole teoriaa toiminta jää pelkälle hillumisen tasolle eikä se vaikuta halutulla tavalla."

Baarikulttuurin elvyttämisestä Numminen vieritti vastuun itse kullekin. Ennakkoluulot olisi kitkettävä, asenteita olisi muokattava, asiallista tiedotusta olisi lisättävä. "Räkälä"-sana olisi heitettävä menneisyyden rojukoppaan. Baareja olisi arvostettava ylevinä kansankulttuurin tyyssijoina ja paikallisina tietotoimistoina. Baarinpitäjää olisi kunnioitettava ja hänen itsensä olisi ymmärrettävä arvonsa. Baarien verkkaista elämäntapaa ei saisi muuttaa, vaan välittömille seurustelupaikoille olisi annettava niille kuuluva arvo, jonka jo nyt kanta-asiakaskunta oivaltaa.

"60-luvun suurien ikäluokkien suuri vaikutus perustui ainoastaan siihen rosiseikkaan, mikä yleensä on jäänyt huomaamatta, että heitä oli niin paljon. Samoin ajattelevat olivat vallanneet ja pesiytyneet tiedotusvälineisiin. Eihän minunkaltaisilla ihmisillä olisi ollut mitään mahdollisuutta elleivät kaverini olisi olleet jo tiedotusvälineissä silloin kun ensimmäisen kerran hätkähdytin vuonna 1966 Jyväskylässä. Kaverini olivat Helsingin Sanomissa, radiossa ja TV:ssä. Hehän hilluivat: "Rankkaa, tehdään tämmöstä asioita!". Ne painoivat läpi sen idean.

Samoin muutkin 60-luvun ideat painettiin vahvasti tiedotusvälineissä läpi. Nyt joukko on paljon pienempi. Toimiva joukko ja tukeva joukko on nykyisin pienempi kuin silloin. Minä ja Jörn Donner ollaan biologisia mutaatioita yleisestä ryhmästä, tosin meihin voi laskea myös apulaiskaupunginjohtaja Erkki Tuomiojan, joka onnistuessaan on loistava.

Vastakulttuuri ei ikinä pysty tekemään mitään vallankumousta enää, sillä täytyy olla jokin totaalinen rappio, sota tms. ennen kuin ihmiset arvioivat uudelleen asiat. Vastakulttuuri on loppujen lopuksi kääntynyt aina systeemin rikastuttamiseksi, kuten undergroundin vaikutus kulttuuriin. Mutta sehän on, jos me rauhanomaisissa olosuhteissa elämme, hyvä asia. Systeemikriittinen pitää kuitenkin aina olla. Tosin systeemi sulauttaa terävät ja ikävätkin ilmiöt, kuten minut koko kansan satusedäksi noin vaan.

Täytyy muistaa, että systeemin härnäämiseen on aina kolme vanhaa keinoa. Uskonto, politiikka ja seksi. Näistä ei koskaan päästä yksimielisyyteen "

Kuvat & Teksti: LATVIS

DEKADENZ
TAIDETTA NEUVOSTO-KARJALASTA:
ME TULEMME TAAS RÖYHHYH ÖRTZZZ
JÄTÄ JÄMÄT GULGULPGULP■
ÖÖÖÖÖÖÖ?????????????!!!!!!!
EXCUSE ME I AM HOMO
VETOKETJU BONDAGEHOUSUT 185 mk,
PAINETUT FARKUT: ZEBRA, LEOPARDI, 180 mk
HOUSUJEN KOOT: 26"-34"
MUSTAT PVC-FARKUT 180 mk
NAISTEN KORKEA KANNIBAALISAAPAS
Pääkallosoljilla 350 mk
VETOKETJUKENGÄT 3-SOLJELLA 310 MK
NIITTIKENGÄT 330 MK
ISO KALLO, NIITITETTY REMMI
VETOKETJUKENGÄT 2-SOLJELLA 320 MK
KEIJUKENKÄ NAUHOILLA 290 MK
RISTILÄPPÄKENGÄT KALLOILLA 340 MK
LABYRINTTI
RAITA
KÄÄRME
PATAASSA
LEOPARDI
UUDET FUCK-LEVYT:
FUCK-006 PYHÄKOULU 12" EP 35 MK
FUCK-009 GARBAGEMEN LP 55 MK
"VERMINOUS GARBAGEMEN"
FUCK-011 DAMAGE LP 50 MK
"HUMAN EVIL"
MUSTAA MUSTALLA -VAATTEET:
FARKUT 235 MK, koot 26"-34"
MINIHAMEET 160 MK, koot 26"-34"
MIDIHAMEET 200 MK, koot 26"-34"
TAKIT 350 MK, koot S M L
PUOLIKORKEA NIITTIREMMIKENKÄ ISOLLA KALLOLLA
NAISTEN KENKIEN KOOT: 36-41
TRASH COWBOY -BOOTSIT 490 MK
MÄ TÄHÖN KANS DECALOOKIN KU MUN KAVERILLAKI ON. JA* -HUPZIS!
Tilaa ilmainen luettelo
ROC WEST 380 MK
KIVILLÄ 395 MK
CHELSEA COWBOY 420 MK
MIESTEN KENKIEN KOOT: 39-45
TULE FUCK-KAUPPAAN:
GRANIITTITALO, 2.KERROS
LINJA-AUTOASEMAN VIERESSÄ,
HOTELLI PRESSAN JA TENNIS-
PALATSIN VÄLISSÄ.
SEX PUH: 90-6948898
TILAUSOSOITE:
DEKADENZ
P.O.Box 245, 00181 HELSINKI
CHELSEA COWBOY BOOTSIT
ILMAN RAUTOJA, 2 WESTERNSOLKEA 390 MK
LEOPARDIPÄÄLLYS, 2 WESTERNSOLKEA 460 MK
KÄRKI- JA KANTARAUDOILLA 370 MK
RAUDAT, WESTERNSOLKI 380 MK
KUSTOM KOWBOY 430 MK
ILMAN RAUTOJA 390 MK
DEKADENZ

LÄÄNIN BÄNDIT OSA II

Viime numerossa alkoi Vaasan läänin bändien virallinen kartoitus. Heti kärkeen bändejä löytyi kasapäin, mutta osa jäi ekanumerosta pois.

Tässä puuttuvia ryhmiä.

Otamme vastaan seuraavia numeroita varten jatkuvasti tietoja uusista yhtyeistä, vanhoista yhtyeistä, kaikista yhtyeistä. Lähettäkää perustiedot (nimi, lyhyt historia, yhteyshenkilö ja mielellään myös kuva) bändeistänne osoitteeseen BOTNIA BEAT, Box 180, 60101 Seinäjoki.

Ilmoittakaa myös bändien kuolemista, jos niitä sattuu matkan varrelle.

ALAVUS

BOREALICE
Yhdyshenkilö
Jyrki Oksaharju
Luomantie 5
63300 ALAVUS
965 / 11347

BLACK FUNERAL
Yhdyshenkilö
Petri Levälä
Haverintie 23 A 1
63300 ALAVUS
965 / 12119

POISONED WINE
Yhdyshenkilö
Jouni Oksaharju
Luomantie 5
63300 ALAVUS
965 / 11347

DEATHMASS
Yhdyshenkilö
Janne Saari
Tornitie 5
63300 ALAVUS
965 / 11623

VS-GROUP
Yhdyshenkilö
Tero Eklund
63410 RANTATÖYSÄ
965 / 219291

BOZOM
Yhdyshenkilö
Ilkka Palomäki
JA 1
63300 ALAVUS

KAUHAJOKI

AKUUTTI MIELENHÄIRIÖ
Yhdyshenkilö
Kristian Palmén
Lempintie 2 A 1
61800 KAUHAJOKI
963 / 11261

JOE
Yhdyshenkilö
Jouni Tamminen
Hyypäntie 36
61800 KAUHAJOKI
963 / 11282

AJUHOMIETIBAND
Yhdyshenkilö
Pertsa Tamminen
KP 3
61850 KAUHAJOKI as.

KOKKOLA

ADONIS
Yhdyshenkilö
Juha Kankaanpää
Laaksotie 10
67600 KOKKOLA
968 / 18198

ROLL-ON
Yhdyshenkilö
Krister Löfroth
Katariinankatu 44-46
67600 KOKKOLA

KAUNEUS & TERVEYS
Yhdyshenkilö
Jukka Melametsä
Pensarintie 69
67100 KOKKOLA
968 / 14378

USB (= upper side band)
Yhdyshenkilö
Timo Sivula
Palo 15
67400 KOKKOLA
968 / 15676

KRUUNUPYY

ent. Black Mail
nyk. ICARUS
Yhdyshenkilö
Ralf Enelund
68500 KRUUNUPYY
968 / 45193

KURIKKA

METALSTORM
Yhdyshenkilö
Teijo Luza
PL 8
61301 KURIKKA
964 / 502825

NASARET
hajonnut

CROMWELL
hajonnut

ROCKHEART'S PROJECT
hajonnut

WEAPON
Yhdyshenkilö
Mika Välimäki
Sorakuja 6
61300 KURIKKA
964 / 501966

KAUSTINEN

CARMEN
Yhdyshenkilö
Pasi Pollari
69600 KAUSTINEN
968 / 615035

-GROUP
Yhdyshenkilö
Jussi Ala-Kuha
KP 4
69600 KAUSTINEN

KRONOBY

HOT SAUNA
Yhdyshenkilö
Hans Wistbacka
68700 Terjärv

CROWN VILLAGE BAND
Yhdyshenkilö
Johan Holmbäck
68500 KRONOBY
968 / 45261

ICARUS
Yhdyshenkilö
Ralf Enelund
68500 KRONOBY
968 / 45193

SABOTAGE
Yhdyshenkilö
Niklas Riippa
68410 NEDERVETIL
968 / 48370

KUORTANE

CORA
Yhdyshenkilö
Asko Ylinen
KUORTANE

KÄLVIÄ

SeLaVii
Yhdyshenkilö
Ari Raninen
PL 31
68300 KÄLVIÄ

LAPUA

BLÄCK WIND
Yhdyshenkilö
Jyrki Hannila
Pernaantie
62100 LAPUA
964 - 331555

HARPYIJA
Yhdyshenkilö
Jarkko Ojutkangas
Vallesmanninkatu 17
62100 LAPUA
964 / 331808

BRIMSTONE
Yhdyshenkilö
Jari Hannila
Pernaantie
62100 LAPUA
964 - 331555

NUMMISUUTARIT
Yhdyshenkilö
Mauno Mannio
Paimenkatu 4 A
62100 LAPUA
964 / 388898
846510 (työ)

PORTNOYN TAUTI
Yhdyshenkilö
Alpo Kotala
Koulukatu 6
62100 LAPUA
964 / 331708

SAPOTAASI
Yhdyshenkilö
Petteri Mikkilä
Rahkatie 1
62100 LAPUA
964 / 388345

VANDALS OY
Yhdyshenkilö
Petri Salo
62100 RUHA/LAPUA
964 - 378677

LEHTIMÄKI

U.N.T.I.L.
Yhdyshenkilö
Pasi Moisio
63450 HERNESMAA
965 / 71388

HALSUA

SPEEDY G
Yhdyshenkilö
Mikko Korkeaniemi
69510 HALSUA

ALAVUS

WAX 6
Yhdyshenkilö
Janne & Panu Saari
Tornitie 5
63300 ALAVUS
965 / 11623

Kurikan WEAPON luottaa Marshall-apuun tykittäessään hevivoittoista musaa. Kurikkalaisista bändeistä ovat lopettaneet toimintansa ainakin Cromwell, Rockhearts, Project ja Nasaret.

MUNAKKA / ILMAJOKI

MIXED-UP KIDS
Yhdyshenkilö
Esa Mäkynen
60450 MUNAKKA

THE GRAT SHAKERS
Yhdyshenkilö
M. Ylikoski
Siltalopenkuja 17
60800 ILMAJOKI

VITA BREVIS
Yhteyshenkilö
Petri Mukkala
Luomankuja 20
60800 Ilmajoki
964 / 547403

H. KUUSISTO GENERATOR
Yhteyshenkilö
Jorma Aaltonen
Ilkantie
61800 Ilmajoki
964 / 547616

BLACK SHEEP
Yhteyshenkilö
Mauri Haapalainen
Mäkitie 2
61330 Koskenorva
964 / 529595

MÄÄTTÄLÄ

MERMAID
Yhdyshenkilö
Mika Uotila
69330 MÄÄTTÄLÄ
968 / 87660

NURMO

FREEBIRDS
Yhdyshenkilö
Jukka Kattelus
Mäenkylä
60550 NURMO
964 / 127739

ent. Nargon
nyk. DRAGON'S LAIR
Yhdyshenkilö
Jene Ristimäki
Ykskorvantie
60550 NURMO
964 / 127328

PANTTILA

RUUSU KYNTTILÄT
Yhdyshenkilö
Mikko Koivuluoma
KP 2
61360 PANTTILA
964 / 535019

PIETARSAARI

DREADLINE
Yhdyshenkilö
Jari Ehrström
Castreninkatu 16 B 16
68660 PIETARSAARI

VILLI VENETSIA
Yhdyshenkilö
Hannele Vara
Alholminkatu 44 B 10
68600 PIETARSAARI

ROCK THERAPY
Yhdyshenkilö
Hakkelintie 18 B 6
68660 PIETARSAARI
967 / 16924

METAL FORCE
Yhdyshenkilö
Jens Andersson
Teräsrominkatu 28
68620 PIETARSAARI
967 / 12808

UNIT 9
Yhdyshenkilö
Jacke Björklund
Saarikatu 1
68600 PIETARSAARI
967 / 30542

ZYRIE
Yhdyshenkilö
Kai Juvonen
Kirjurintie 22
68630 PIETARSAARI
967 / 13909

SEINÄJOKI

IMMORTIAL
Yhdyshenkilö
Rami Kangas
Saunionkuja 3 A 6
60100 SEINÄJOKI
964 / 144617

PARRASVALOT
Yhdyshenkilö
Petri Mäkinen
Lyylikinsola 5
60120 SEINÄJOKI
964 / 24968

EVA BRAUN EXPERIENCE
Yhdyshenkilö
Jarmo Ojala
Sorsantaival
60200 SEINÄJOKI
964 - 141153

LITOSTROTON
Yhdyshenkilö
Vesa Saarikoski
Pihkaviita
60150 SEINÄJOKI
964 / 120011

LIMELIGHT
Yhdyshenkilö
Jukka Peltola
Jousikuja 9
60100 SEINÄJOKI
964 / 140949

TEUVA

MANITOU
Yhdyshenkilö
Pasi Osmo
Pontus. p.a. 15
64700 TEUVA
962 - 65116

VAASA

GORKIN PUISTO
Yhdyshenkilö
Raimo Kivistö
Tiaisenkatu 12
65230 VAASA
961 / 213326

UZI
Yhdyshenkilö
Samu Rantala
Erämiehenpolku 6
65370 VAASA

ROCKO
Yhdyshenkilö
Max Bäckman
Myllykatu 18
65100 VAASA
961 / 127121

AKK
(aivokuolleet kakarat)
Yhdyshenkilö
Ari Aho
Skoonenkatu 6 B 35
65140 VAASA

VIHAN LAPSET
Yhdyshenkilö
Arto Laakonharju
Gerbyntie 82
65280 VAASA

ARABIAN BLUES BAND
Yhdyshenkilö
Kari Saarimäki
Perämiehenkatu 11
65200 VAASA

J.J. Nybergh & SLOWHANDS
Yhdyshenkilö
Ralf Kevin
Kauppakatu 19 B 17
65100 VAASA
961 / 120209

COTTON BLUES BAND
Yhdyshenkilö
Henkka Panschin
Pietarsaarenkatu 10 D 32
65350 VAASA

PROJECT
Yhdyshenkilö
Jukka Tarvonen
Palosaarentie 25
65250 VAASA

KUUTAMO
Yhdyshenkilö
Hannu Haavisto
Kurteninkatu 13 A 6
65140 VAASA
961 / 123524, työ 230224

JET BLACK
Yhdyshenkilö
Marja Huotari
Rantakatu 12 A 5
65120 VAASA

TREBLINKA
Yhdyshenkilö
Jani Kärkkäinen
Saarnitie 2
65370 VAASA

MAD
Yhdyshenkilö
Sture Skinnar
Vestervik
65280 VASA
961 / 281280

ATHAIRA & VELVET MASK
Yhdyshenkilö
Jåhnas Lindvall
Orregatan 22
65250 VAASA

STUCK UPS
Yhdyshenkilö
Petri Salo
Raastuvankatu 53
65100 VAASA

NIGHT OVER
Yhdyshenkilö
Jarkko Angervo
Joutsenkatu 1 B 13
65100 VAASA

LOKOMO
Yhdyshenkilö
Pasi Lehtola
Malmönkatu 7 A 12
65140 VAASA
961 / 118358, työ 162367

WIZARD
Yhdyshenkilö
Ari Lepistö
Kappelimäentie 3 I 71
65370 VAASA

SKANDAALI
Yhdyshenkilö
Kari Harju
Urheilupuistonkatu 5 C 16
65100 VAASA

UNICORN
Yhdyshenkilö
Terhi Marjamäki
Punatulkunkuja 3
65320 VAASA
961 / 154170

CRASHTONES
Yhdyshenkilö
Jan-Erik Strand
Kellosepänkatu 3
65100 VAASA

YLÄLUOKKIEN TYTÖT
Yhdyshenkilö
Mika Latvala
Hirventie 3-7 B
65350 VAASA

SOINI

STILLWOOD LTD
Yhdyshenkilö
Timo Hankilanoja
63800 SOINI
965 / 81542

ALIEN
Yhdyshenkilö
Erkki Meskanen
PPA 2 Parviainen
63800 SOINI
965 / 81228

TÖYSÄ

KELIRIKKO
Yhdyshenkilö
Jyrki Ranta
Hietalahdenkatu 35 A 22
65140 VAASA
961 / 112282

VETELI

HOHHELI & POJAT
Yhdyshenkilö
Mika Hohenthal
69730 TUNKKARI

PEDERSÖRE

SMILE
Yhdyshenkilö
Mats Källman
68940 LILLBY
967 / 71142

PIETARSAARI

RAGNAR HARE
Yhdyshenkilö
Katarina Nybäck
Staffansnäs
68600 JAKOBSTAD
967 / 31045 eller
Rick Ström 967 / 31761

ÄHTÄRI

LIPPONEN
Yhdyshenkilö
Risto Keteli
Niemenpääntie
63700 ÄHTÄRI
965 / 30240

KAUSTINEN 1987:

pelimanneja, populaarimusiikkia, huippuvieraita ulkomailta

Battlefield Band, skotlantilaisen folkin ykkösbändi, on Kaustisen kansanmusiikkijuhlien tähtivieraita.

Folk Music Festival Kaustinen soi jo kahdennenkymmenennen kerran. Suomalaisen kansanmusiikin päätapahtuma kerää jälleen heinäkuun kolmanneksi viikoksi Kaustiselle runsaat kaksituhatta esiintyjää ja kymmenintuhansin yleisöä. Yleisön ja esiintyjän suhde on tosin häilyvä: juhla-alueella on kaikilla mahdollisuus osallistua tanssiin, lauluun, soittoon. Voit rakentaa myös soittimen tai opetella soittamaan jotakin kansansoitinta.

Kahdenkymmenen vuoden aikana Kaustinen on luonut oman selkeän linjansa. Kymmenien konserttien ja ohjelmien ja vielä lukuisampien vapaiden soittojamien soivana sydämenä on kotimainen kansanmusiikki kaikissa muodoissaan. Tämän lisäksi on joka vuodelle omat teemansa. Juhla on myös kansainvälinen: ulkomaiset tähtivieraat ovat kuuluneet kansanmusiikkijuhlien kuvaan alusta lähtien.

Juhlavuoden teemana on populaarimusiikki. Erityisesti tällä tarkoitetaan Kaustisella kansanmusiikin ja populaarimusiikin elävää ja edelleen kehittyvää suhdetta. Pelimannisävelmän ja iskelmän suhde on joskus häilyvä, folk ja nykyaikamusiikki voi lainata teemojaan yhtä hyvin rockista kuin kantelesävelmistä. Juhlilla populaarimusiikin vuoden lipunkantajina ovat yhtä hyvin Esa Pakarinen kuin Pohjantahti tai Korkkijalka tai monet muut nykykansanmusiikkimme parhaat.

Ulkomaiset esiintyjät ovat tämän kesän juhlilla erinomaiset. Kuubasta saapuu Kaustiselle parikymmenhenkinen ryhmä, jossa kaksi eri yhtyettä - Afro-Cuba ja Tai-Cuba - sekä muita muusikoita. Ryhmä on Kaustisella koko viikon ja hyvänä lisänä on vielä kotimainen Septeto Son.

Intialaisen musiikin todellinen maailmannimi, viulisti L. Subramaniam, on juhlilla kolme päivää. Eteläisen Intian musiikin taitaja saapuu juhlille tablansoittajan kanssa. L. Subramaniam on tuttu myös jazz-piireissä: hän on soittanut mm. Stephane Grapellin, John McLaughlinin ja Larry Corellin kanssa.

Skotlantilaisen folkin ykkösnimi on viime vuodet ollut The Battlefield Band. Myös tämä yhtye esiintyy viikon aikana useita kertoja, pääesiintyminen on kuitenkin keskiviikon tähtikonsertti yhdessä Pohjantahdin kanssa.

Juhlavuodeksi saapuu Kaustiselle myös Norrlåtar, juhlien moninkertainen kävijä ja ehkä kaikkein suosituin ulkomainen esiintyjäryhmä. Tämän Pohjois-Ruotsin kansanmusiikin ylpeydenaiheen uuteen rytmimusiikilliseen linjaan voi tutustua mm. yhtyeen omassa konsertissa.

Arabialaista musiikkia esittää juhlilla tänä vuonna Salah Cherki, qanuntaiteilija Marokosta.

Pohjoismaat ja Eurooppa ovat edustettuina useilla laulu-, tanssi- tai soittoryhmillä. Mm. Ranskasta saapuu kolme ryhmää. Tanssiryhmät saapuvat Unkarista, Tsekkoslovakiasta ja Bulgariasta.

Monille uusille Kaustisen kävijöille juhlien tärkeintä antia on ''virallisen'' ohjelman ulkopuoliset jamit eri puolilla juhla-aluetta. Jamit alkavat jo aamuvarhain ja kestävät yösoittoina aamuun asti. Nuotiosoittoihin on luvassa aina yllätysesiintyjiä, käväisipä siellä viime kesänä J. Karjalainenkin Mutine Laseineen.

Kaustisen kansanmusiikkijuhlat alkavat heinäkuun 20. päivänä ja kestävät koko viikon. Juhlista on ilmestynyt esitelehti Kaustinen soi, jota voi tilata osoitteella: Juhlatoimisto, 69600 Kaustinen. Puhelintiedusteluihin vastataan numerosta (968) 611252.

1. URBAANI festivaali

11-12.7.1987

Ratkaisimme festivaalien suurimman ongelman: "Mistä saa olutta?"

Miksei festivaali voisi tapahtua kaupunkirakenteen sisällä. Mukana voisi olla elokuvateatterit, torit, aukiot, kadut ja tietenkin ravintolat...

1. Urbaani festivaali järjesteään Helsingissä Vanhan ylioppilastalon ympäristössä, Helsingin, Suomen keskustassa. Aidattuun festivaalialueeseella useita ravintoloita. Päälavalla Vanhan syleilyssä, kaupunkitaivaan alla mm: **Sielun Veljet, Melrose, Nights of Iguana, Lapinlahden linnut, Kauko Röyhkä & Narttu...ja urbaanit ulkolaiset esiintyjät.** Syke samoilla esiintyjillä ravintoloissa aamutunneille.

koko viikonloppu 165 mk TIKETTI

p. (90) 176033

Pohjantähtiä

Onko Haupitz hajoamassa? Onko Bronx hajoamassa? Ovatko kauhajokis-kurikkalais-ilmajoki-voimat yhtymässä. Tilanne on kieltämättä sekava. Haupitz menettää basistinsa amerikkalaistytön luotsaamaan Love Harbour duoon. Bronx kaipaa rumpalia ja klitoristia. Pete harrastaa äidin piirakkaohjeita ja Suomi-rock on tienhaarassa. Rakkaus repii ja sinisävelet sinkoilevat. Vaisuus vaiko tulevaisuus?

AHVENLAMPI ROCK -87

Juontaa Takku Kotilainen

18.—20.6. SAARIJÄRVELLÄ

To 18.6. klo 20
RAGGARS
SLEEPY SLEEPERS
MELROSE
ZERO NINE
POPEDA
KIRKA

Pe 19. 6. klo 19
KARI PEITSAMO&SKOOTTERI
THE NIGHTS OF IGUANA
PEER GÜNT
SATA LASTA
ILONA
EPPU NORMAALI
SIELUN VELJET
YM.

La 20. 6. klo 18
FREUD, MARX, ENGELS&JUNG
S.E.X.
BOGART CO
SMACK/SALVATION
KATHERINE&THE WAVES
JUKEBOX
J. KARJALAINEN&MUSTAT LASIT
YM.

LIPUT:
ENNAKKOMYYNTI
OSUUSPANKEISTA
KAUTTA SUOMEN

ENNAKKO: 18—20.6. 3 pv 220:— sis. leiriytymisen
19—20.6. 2 pv 300:— sis. leiriytymisen

Käytä valmiiksi painettua pankkisiirtolomaketta
tili n:o 504804-410400 OP-Saarijärvi AHVENLAMPIROCK

LIPUT: portilta ilman majoitusta
18—20.6. 3 pv 200:—
19—20.6. 2 pv 160:—
18.6. 1 pv 70:—
19.6. 1 pv 100:—
20.6. 1 pv 100:—

PORTILTA: sis. leiriytymisen
18—20.6 3 pv 270:— sis. leiriytymisen
19—20.6. 2 pv 240:— sis. leiriytymisen
20.6. 1 pv 150:— sis. leiriytymisen

TIEDUSTELUT: Tel. 944-39 711 1. 6. 87 alkaen Camping, tel. 944-39 538.
18.—20.6.87 konserttialueelle suoraan 944-39 720.

Tulevaisuuden Alajärvi maaseudun armoilla

Elävää musiikkia! Kitara, passo, rumpuja. Lopuksi levytanssit.

— Tuntuis tuota palstaa vielä riittävän . . .

Alajärven Nuorisoseuran kulttuurihistoriallisesti arvokas talo on ääriään myöten täynnä, keskemmälle lattiaa ei sitten olekaan juuri jengiä riittänyt.

— Satakunta lipun maksanutta. Olosuhteet huomioiden täytyy olla tyytyväinen, toteaa tapahtuneen *Eija Keski-Levijoki*, järjestävän 4H-kerhon edustaja. Olosuhteilla hän tarkoittaa tilaa, jossa elävä musiikkikulttuuri läänin nuorimpiin lukeutuvassa kaupungissa typee.

— ''Vanhoilta'' bändeiltä puuttui puristustusta ja kunnianhimoa, ja aikansa paikallaan poljettuaan ne ovat lopettaneet. Tyhjiöön on tulossa pari nuorta yhtyettä, joille olisimme halukkaasti järjestäneet esiintymistilaisuuksiakin, mutta he ovat ne kauhulla torjuneet. Eivät kuulemma ole vielä valmiita. Kuinkas moni siellä autotallissa on sitten valmiiksi asti tullut!

Eijan puheesta saa käsityksen, että 4H-kerho on rajuin toimintaa järjestävä instanssi Alajärvellä tällä hetkellä.

— Sittenkin, kun tänne jotain koettaa järjestää, tuottaa bändejä muualta, nuoriso valittaa lippujen hintoja. (Kyseessä olevaan tilaisuuteen aukenivat ovet 15 markan panostuksella.) — Kuitenkin samaisella köyhälistöllä on varaa ajattaa itsensä lauantaisin monen kymmenen kilometrin päässä sijaitsevaan huvikeskuksen, maksaa kolmen kympin lippu ja tempaista loput viikkorahoista kossupullon muodossa korkoa kasvamaan.

Onko sitten niin, ettei kertakaikkiaan ole tarvetta, yleisöä? Voiko asian eteen tehdä jotakin?

— Ilmapiiri täällä on patavanhoillinen ja kankeahko. Mm. alueen paikallislehti ei yksinkertaisesti anna palstatilaa esim. yhteyeistä kertoville jutuille. Omaehtoinen toiminta vaietaan kuoliaaksi. Ympäristön paine varmaan osaltaan on vaikuttamassa passivoitumiseen. Pienessä kylässä et ole mitään ellet ole seurakuntanuori, Eija huokaa.

Soittoa

Ainakaan siis noin sadalle nuorelle 15 markan rima ei ollut liian korkea. Tiloihin ja akustiikkaan nähden ehkä hieman ylimitoitettu PA-laitteisto aloitti sen mikä tehtävissä oli, kun lavalle kipusi laulu- & soitinyhtye *Maaseudun Tulevaisuus*, hitaassa mutta ansaitussa nousussa oleva kulttuuriryhmä Keski-Suomen ja Pohjanmaan rajamailta.

Hankalia opiskelu- ym. poliittisia syitä halveksuen ryhmä on tehnyt peräänantamatonta työtä, jonka tulokset alkavat näkyä ja kuulua. Hengästyttävistä sovitusratkaisuista huolimatta soitto kulkee vaivattomasti ja tiukasti, jopa niin, että kolmen vartin settiin olisi kaivannut pientä breikkiä säälimättömän tulituksen vastapainoksi. Mutta sen verran omaperäistä meininki on, että perille ehditään ylinopeudellakin.

Muutaman piisin jälkeen, kun riiviöt alkoivat itsekin lämmetä irrottelemaan, paakkuuntui yleisön aktiivisin osa lavan edustalle suosiotaan osoittamaan. Ikäjakautumasta päätellen se tuntui olevan kiinnostuneempi aktin visuaalisesta puolesta enemmän kuin taiteellisesta vaikutelmasta. Mikäs siinä.

Setti koostui pääosin uudesta (lue = uuden kokoonpanon voimin tehdystä) materiaalista, jossa riittää vanhaan malliin koukkuja, mutta joka kulkee parisataa prosenttia paremmin kuin entinen ''bigband''-kama.

Allemerkinneen korvaan tarttuivat parhaiten levyltä löytyvän ''Metsästäjän'' lisäksi ennenkuulumattomat ''Kahtiasahattu nainen'', ''Joki'' sekä ''Albania'', jos nyt tittelit oikein ymmärsin. Ainut lainabiisi ''Bensaa suonissa'' ei sitävastoin moisena turbosovituksena erityisemmin kolissut, bändi pärjää paljon paremmin omillaan.

Selityksiä

Pukuhuoneeseen löyräminen ei ole vaikeaa, jos käyttää nenäänsä ennakkoluulottomasti. Epäilykset hälvenevät, kun hajun lähteeksi paljastuu reilu pussillinen savusilakoita. Pöytää kattavat lisäksi piimä, perunasalaatti, leikkelemakkara, tuoremehu, joku vihannes, leipä. Perinnepalaa. Luulin rockmuusikoiden markamenyyltä löytyvän enempi mallasta, pillereitä ja tisleitä. Mitäs täällä sitten on juotu?

— En oo kaljaakaan maistanu 4 viikkoon, toteaa muusikko ja toinen alkaa monologin oikeanlaatuisen ja -aikaisen aterioinnin tärkeydestä sekä tupakinpolton vaaroista. Kolmas tuijottaa silakoita vihamielisesti ilmoittaen ei koskevansa kuin elävään lihaan. Maaseudun Tulevaisuus on tullut kaupunkiin, kuka mistäkin.

— MT on nimellään ollut vireillä jo jostain -80 tienoilta. Siinä ja sen liepeillä ovat itsestään mahtuneet ilmaisemaan suurinpiirtein jokainen sitä halunnut Karstulan—Kyyjärven—Alajärven reunamilta.

Nykyään heitä on siis kolme — *Juissi*, *Jaakko* ja *Jouni* — hämäävällä viiveellä artikuloivaa vinohymyistä nuorta miestä. Taukojen välillä kuuluu silloin tällöin pidemmälle harkittuja lauseita. — . . . myynninedistämisen kannalta olis kai tarkoituksenmukaista avata päänsä täväkämmin. Meillä nyt tämä porukka on kuitenkin sellainen kuin on. Etsimme ilmaisua itsemme ja toistemme sisältä mieluummin kuin ulkopuolisesta ympäristöstä. Eikä se merkitse sitä, että soittaisimme vain toisillemme. Kyllä me nimenomaan bändinä koemme suuntautuvamme ulospäin. Emme vain näe mielekkäänä kertoa ihmisille asioista, jotka ovat itsestäänselvyyksiä. Pyrimme tarjoamaan uuden näkökulman ja samalla tyydyttämään itsemme mahdollisimman perusteellisesti.

— Tyylin määrittely noin muutamalla sanalla — varsinkaan jo olemassaolevalla — on kanssa näitä ikuisuuskysymyksiä. Todennäköisesti meininki on lähinnä jotain Ameriikan mantereen jälkipunk-ilmiöitä, kielen olemme kuitenkin pitäneet omanamme.

— Valitkaa mieleisenne: neuropop, herrasmiespunk, piikkilanka, visva & syylä . . .

— Omanlaisiaan ja mieleisiään orkestereita saattaa joskus kuulla, mutta tuskin koskaan niitä pääsee näkemään, näillä raukoilla rajoilla ainakaan. On lääniä kasvaa rauhassa, eivät liialliset vaikutteet hapata.

— Alunpitäen on pidetty itseämme muita fiksumpina, mutta pakkohan tässä on kasvaa mukana. Näissä hommissa ei pelkkä hapenottokyvyn lisääminen riitä. Alalla on ja sinne tunkee ukkoa joka lähtöön, mielipidevaihto käy vilkkaana. Pöntössä käy siksi terveellinen vipinä, että sellaiseen harvoin putkihommissa ylletään.

— Om ilmaisu selkenee päivä päivältä, bändi alkaa olla jo kuin kaksi kättä ja vasen jalka. Kun jätkät ymmärtää toisiaan puolesta pieraisusta, piisinteossakaan ei tuhraannu epäolennaiseen energiaa.

Lavasettinne on kohtalaisen riisuttu. Muunmuassa rummuista on sahattu puolet pois ja ne on työnnetty etutiviin. Onko sillä jokin elämää suurempi tarkoitus, vai liekö kyseessä kosmeettinen ele?

— Niin. Totuuden nimissä useimpien bändien lavaestiintyminen on tosi naiivia. Tämä on yksi visuaalinen elementti sellaisenaan. Mutta alunperin se tosin oli ihan käytännön sanelema juttu. Jossain vaiheessa bassari hajosi ja uusi maksoi liikaa. Jämät koottiin jonkinlaiseen ergonomiseen järjestykseen. Näky oli lähinnä säälittävä ja nauru maittoikin, kunnes voitiin vääjäämättömästi todeta: se toimii sittenkin. Paluuta entiseen ei enää ole.

— Eikä se sähkövatkainkaan mikään naurun asia ole, vaan edullisesti kotitarpeista konstruoitu virvoitin. Ja varmasti rexonaa tehokkaampi.

Kyse oli laitteesta, jota alunperin epäilin tuuligeneraattoriksi.

Mutta keikkaahan te olette tehneet suht kivasti. Muistuuko mieleen kirkkaimmat huippuhetket?

— Jaa . . . Espoon—Haminan kiertueella meni kyllä usea juttu nappiin. Mennessä jo katosi autosta valot muutaman kerran. Perillä kehottivat järjestäjät useampaan otteeseen laittamaan lavakamat pystyyn. Ne olivat sitä koko ajan, mutta näköjään muodostelmamme on sikäli erikoinen, ettei se kaikille avaudu koskaan. Peräti niukan kuulijakunnan edessä sitten olimme soitelleet puolisettiin, kun paljeovet aukenivat yllättäen takanamme. Siellähän se kaipailtu yleisö. Järjestäjänä toiminut tyyppi puhkesi kyyneliin ja hoki vaan että anteeksi, anteeksi . . . ja välillä puhu rumia. Kotimatkalla ajovalot häipyivät lopullisesti, ja taskulampulla sivuikkunasta osoitellen kööttelimme kolmisenkymmentä kilometriä lähimpään avunantopaikkaan. Ja sitä keikkapalkkiota tässä vieläkin odotellaan . . . Että kovasti nöyrä ja leiviskäänsä tyytyväinen on ihmisen lapsi oppinut olemaan mailman turuilla.

— Sitä vaikeinta tapausta ei ole tullut eikä kai koskaan tulekaan. Lavalle on uskaltaudottu niin kansanmusiikkifestivaaleilla kuin muillakin puukko- & puntarimessuilla, joten ei kai se tästä pahemmaksi voi muuttua. Itse asiassa lähdemme hanakasti kaikenlaisiin tavallisuudesta poikkeaviinkin tilaisuuksiin.

Se Suuri Menestys on vielä antanut odottaa itseään. Eikö koskaan turhautua?

— Ei kokonaisuutena ottaen. Henkilökohtaiset vitutukset tietysti lyövät leimansa aika ajoin käyttäytymiseen, kuten missä tahansa muussakin aktiviteetissa, mutta paluu ruotuun tapahtuu säännönmukaisesti.

Olette puolittain omakätisesti julkaisseet debyyttilevynne, Agrikulture-ep:n. Miltä näyttävät näkymät tästä eteenpäin?

— Vois sanoa, että liike on päämäärää tärkeämpi . . . tehdään seuraava levy, haeskellaan sopiva tuottaja . . . kaikkahan se tässä parasta on. Sille on hinku. Pienenä toiveena on mahdollisuus elättää itsensä joskus tällä . . .

— Mulle riittää amatööriyskin . . .

— . . . mitään kiirettä ei ole mihinkään. Tämän kulkutaudin kanssa on jo oppinut elämään, hyväksymään poikkeavuutensa . . .

— Heh.

— . . . aikaa on paljon kasvaa isoksi. Sääliksi käy kun näkee lapsiaikuisia. Muottiin vaan ja henkarit hartioille. Askel horjuu mutta uraputki pitää. Näin on paljon hauskempaa. Oppii vaikka vielä pitämään itsestään.

Näin puhuivat metsien miehet, ugrikansan esitaistelijat, jotka paljastivat lähes täydellisen häpeämättömyytensä saapumalla keikalle kahdella valkoisella BMW:llä.

YRJÖ LAMMIKKO

10. PuistoBlues

10th Finnish Blues Festival

JÄRVENPÄÄ 26.–27.6. 1987

Liput

Ennakko: (alkaen 1.6.) **70 mk**
Portilta: ..... **100 mk**
Jamit: ..... **100 mk**
Klubit: Perjantai 26.6. **40 mk**
Lauantai 27.6. **50 mk**

Ennakkomyynti

Helsinki: Tiketti
(myös postiennakolla)
Järvenpää: Mikki's
Kerava: Levyikkuna
Lahti:
Westerlund
Tampere:
Epe's
Porvoo:
Porvoon
Musiikki

Jamit

Ravintola Hummeri klo 20.00

Houseband isäntänä Matti Oiling, Kapteeni Nemo, jne.

Puistobluesklubi

Ravintola Sonaatti klo 20.00

Perjantai 26.6.

Kolmas Nainen, Noitalinna Huraa, jne.

Lauantai 27.6.

Dave's Twelve Bar, Kauko Röyhkä & Narttu, jne.

Pääkonsertti

Vanhankylänniemi 27.6. klo 12.00

Lil'Ed and the Blues Imperials USA

Lonnie Mack USA

Oiling Boiling Blues Band SUOMI

jne.

Bluesjunat

P14 Imatra 7.47
Lappeenranta ... 8.17
Kouvola 9.17
Lahti 10.02
Riihimäki 10.40
Järvenpää 11.03

P34 Vaasa 6.45
Seinäjoki 8.05
Tampere 9.55
Hämeenlinna ... 10.48

Riihimäki 11.12
Järvenpää 11.35

Palunhikenne yöllä 28.6.
Helsinkiin 02.30
Riihimäelle 02.22

Bussit asemalta tapahtumapaikalle vanhankylänniemeen
Leirintä alue

Lastentapahtuma

Vanhankylänniemi 27.6.

mm. Tanssiteatteri Hurjaruuth,
Piknikki Teatteri, Taikuri

JÄRVENPÄÄN BLUES-JAZZ DIGGARIT RY.

10 BLUES & JAZZ VUOTTA

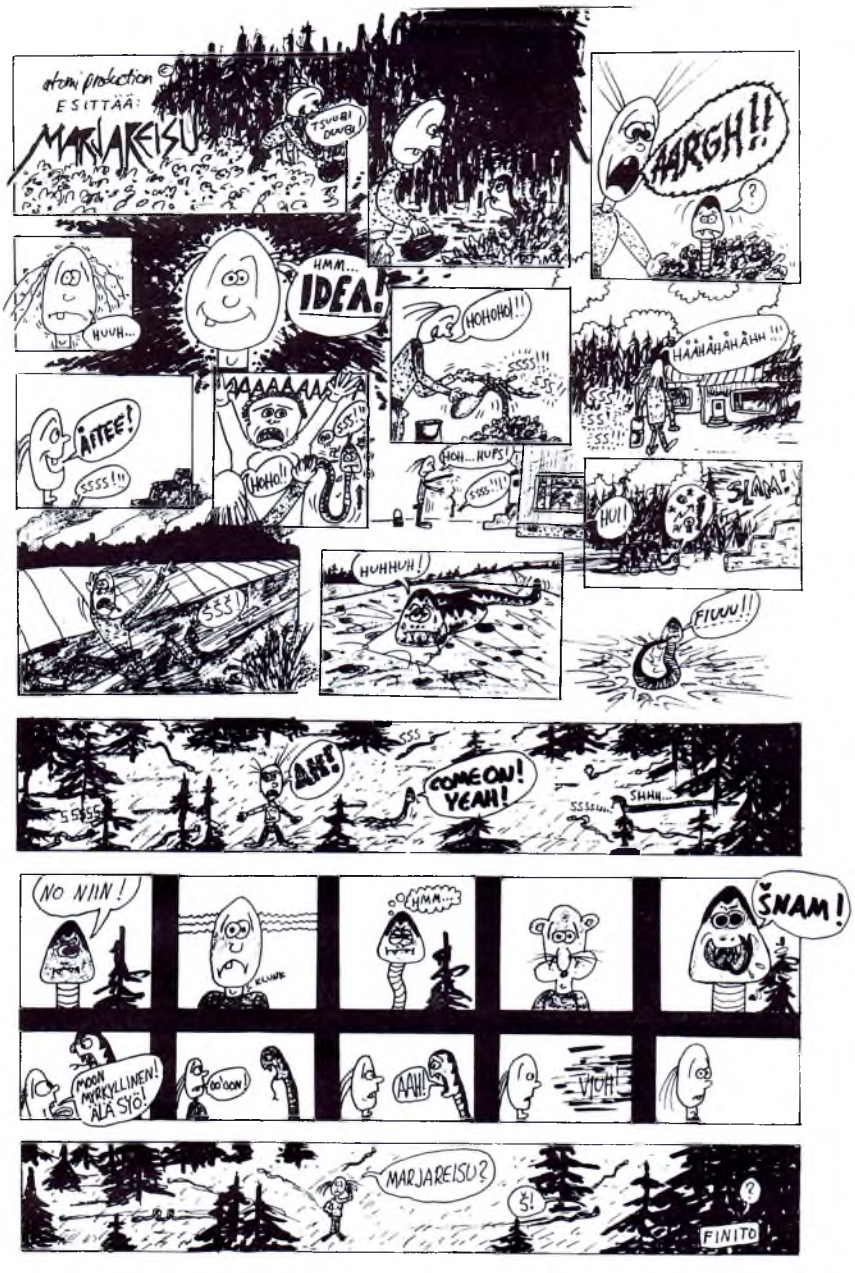

Melmu r.y. ylpeänä esittää:

DINOSAUROCK

Visulahden matkailukeskus, Mikkeli 1.—2.8.1987

SUOMALAISEN ROCKIN SUURKATSELMUS

Juhlan suojelijana
JUICE LESKINEN

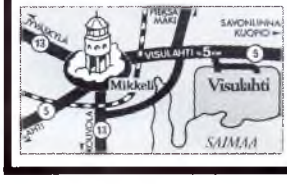

PÄÄLAVAN BÄNDIT

LA 1.8. 14.00-24.00
JULIET JONESIN SYDÄN
HONEY B & T-BONES
TAROT
DAVE'S 12 BAR
KAPTEENI NEMO
NIGHTS OF IGUANA
ZERO NINE
SMACK
SIELUN VELJET
Juontaa ANKARAT HERRAT

SU 2.8. 12.00-22.00
ILONA
J. KARJALAINEN & MUSTAT LASIT
LAPINLAHDEN LINNUT
TUOMARI NURMIO &
FREUDMARXENGELSJUNG
MELROSE
SLEEPY SLEEPERS
EPPU NORMAALI
PEER GUNT
Juontaa PULLAKUSKIT

ROCK LIITERI

LA 1.8.
GRAND MERLIN
PARIS
NE LUUMAET
LUONTERI SURF
TAO TAO
SATA LASTA
MILJOONASADE
22 PISTEPIRKKO
HIMO

SU 2.8.
TUOMANEN
NICEPAPPI
WANNA-BEES
GIDDYUPS
BAD SIGN
VAAVI
MURMURR
O.S.S.Y
EROOTTISET AIVOT
PECTOPAH

Sunnuntaina jamit ravintola Kulkurissa housebandina FREUD MARX ENGELS & JUNG

VOITA!!!
Osallistu mielipidekyselyyn.
Voit voittaa
— Interrail-matkan
— videokasetteja
— äänilevyjä
— T-paitoja
— ynnä muuta mukavaa

OSTA LIPPU ENNAKKOON!!!
Voit maksaa pääsylippusi Dinosaurockiin pankkisiirrolla missä tahansa pankissa. Pankkisiirtolomakkeen sinulle jäävä osa vaihdetaan portilla pääsylippuun. Ennakkomyynnissä lipun hinta on todella edullinen, vain 130 mk kahdelta päivältä: Portilla lippujen hinnat ovat: 160 mk 2 päivää, 100 mk sunnuntai. Lippusi voit maksaa pankissa tilille: MELMU R.Y. Etelä Savon Osuuspankki Mikkeli, tilinumero 527104-219482.

KESÄN HOROSKOOPPI

Renata de Palma

Oinas 21.3.—20.4.

80-luvun paras kesäsi. Alkukesästä rakkaus roihuaa, mutta kesän lopulla vanha aknevaivasi puhkeaa. Rakkaus kuihtuu.

Älä välitä. Se on muotia. Sitäpaitsi se ei ollut oikea.

Ruisrockissa tapaamassasi henkilössä on paras laatu/hyötysuhde. Investoi.

Härkä 21.4.—20.5.

Varo kansanedustajia. Etenkin sitä naista. Hän ei aja etuasi, vaikka niin lupasi.

Ota ohjat omiin käsiisi. Uudista kohdunvuokrasopimuksesi.

Nummirock askarruttaa sinuakin. Mennäkö vai eikö mennä? Anna makusi ratkaista.

Kaksoset 21.5.—20.6.

Alkoholiongelmastasi on on tullut liian näkyvä. Hakeudu kauas rock-ihmisistä luonnon rauhaan. Kaipaat uudelleensyntymistä. Syntymäpäivästäsi muodostuu elämäsi käännekohta. Onnen enne vihreä Peugeot auto tai polkupyörä.

Rapu 21.6.—22.7.

Ole huoleti. Roskilden rapajuhlat olisivat koituneet vahingoksi. Teit oikean valinnan. Isänmaa tarvitsee Sinua.

Odottamaton työtarjous kohentaa talouttasi. Älä unohda ennakonpidätystä.

Leijona 23.7.—22.8.

Olet tapasi mukaan kunnianhimoinen ja nopea liikkeissäsi. Varo — sinua riistetään. Anna takaisin samalla mitalla.

Kesä ei ole urasi parhaimpia, mutta et osaa masentua, vaikka aihettakin olisi.

Neitsyt 23.8.—22.9.

Romanttiset ajatukset ovat vallanneet mielesi. Odottamaton sukupuolitauti tipauttaa sinut maan pinnalle. Se olikin pelkkää fysiikkaa.

Hakeudu heti hoitoon, niin voit taas irrotella kohtuudella kesän lopulla.

Vaaka 23.9.—22.10.

Värjää tukkasi. Mitä tummempi sävy sitä parempi. Nautit sen jälkeen olostasi ja olet huomion keskipisteenä perjantaisin. Vältä odottamattomia iltapäiväkahvikutsuja. Se oikea löytyy kesäteatterista.

Skorpioni 23.10.—21.11.

Seksuaalinen aktiivisuutesi ei ota laantuakseen. Yhden illan jutut alkavat rasittaa maksaasi. Kannattaisi siirtyä kokonaan keskioluen juojaksi.

Yritä löytää itsellesi myös toinen harrastus.

Jousimies 22.11.—21.12.

Päästötodistuksesi tuo sinulle valinnanvapautta. Älä riehaannu liikaa. Kaltaisiasi on maailmassa aivan liikaa. Kehitä persoonallisuutesi parhaita puolia. Tiedät hyvin, mitä ne ovat. Lopeta hössötys — ole juppi.

Kauris 22.12.—19.1.

Herää jo viimein talviunesta. Et ole vieläkään huomannut luonnon vehreyttä, ja kirpputorien runsautta. Tue kehitysmaakauppaa. Aloite afro-diet. Olet sentään osa elävää maailmaa. Ole iloinen.

Vesimies 21.1.—18.2.

Ongelmasi eivät ratkea isukin uuden auton kautta. On katsottava totuutta silmiin. Hän ei ole sinun.

Kesän Missio -juhlat kannattaa tsekata. Rakkaus löytyy ristin juurelta. Lakeuden risti näkyy kauas.

Kalat 19.2.—20.3.

Anna kynttiläsi jo palaa — Let The Sun Shine in. Sinussa kiertää Che Guevaran veri. Mutta muista varoa stalinistien jäähakkuja.

Sukulaissiielusi viruu Provinssirockin saapasteltassa ja sinulla menee lujaa toisaalla. Häpeä. Olet sentään vastuussa lähimmäisistäsi. Opettele uimaan.

Kysyy ja kyllä tietää

Botnia Beatin toimituskunta pyrkii rajallisen älyllisen kapasiteettinsa puitteissa vastaamaan tällä palstalla yleisön kysymyksiin. Tosin emme ryhdy välittämään ystäviemme eli Suomen rock-kerman puhelinnumeroita emmekä nimmareitä. Kaikenlaisia suurta lukijakuntaa palvelevaa vastaustoimintaa sensijaan pyrimme parantamaan.

''Heydo Botnia Beat. Vanhana sivarina tahtoisin teidän ajavan rauhanomaisen vaihtoehdon etua. Tahtoisinkin nyt tietää miten tämän päivän siviilipalvelus toimii?

Nim. Ei rintamajermu, mutta veteraani kuitenkin

Siviilipalvelu

Siviilipalvelukseen pääsee täyttämällä sotilaspiirin esikunnassa hakemuksen aseellisesta palveluksesta vapauttamiseksi rauhan aikana. Kaikki halukkaat pääsevät siis siviilipalvelukseen. Palveluksen aloitus tapahtuu kolmena palvelukseenastumispäivänä helmi-, kesä- ja lokakuussa. Palveluksen alussa on kahden kuukauden pituinen koulutusjakso. Palvelusaika on 16 kuukautta.

Siviilipalvelusta hallinnoi työvoiminisleriö. Siviilipalvelu on siviilityötä valtion siviilihallinnon, kuntien tai kuntainliittojen tehtävissä tai yliopistollisissa keskussairaaloissa. Palvelutehtävät on rajattu lähinnä palo- ja pelastustoimeen ja ensiapualalle. Siviilipalvelusmiehiin sovelletaan useita varusmiehiäkin koskevia oikeuksien rajoituksia.

Jos sinulla on lisäkysymyksiä siviilipalvelusta, niin ota yhteyttä Aseistakieltäytyjäliittoon, p- 90 - 140427.

Korvaavat kertausharjoitukset alkavat

Vuoden 1987 alusta järjestetään reservin kieltäytyjille kertausharjoituksia korvaavaa palvelusta. Palvelus järjestetään sisä- ja ympäristöministeriön aloilla. Korvaaviin harjoituksiin kutsumiseksi riittää pelkkä ilmoitus siitä, että kieltäytyy varsinaisista kertausharjoituksista. Tämä ilmoitus tehdään esipainetulle lomakkeelle, joita saa sotilaspiiristä.

Vuodeksi 1987 on kaavailtu 200 paikkaa: 150 ympäristöministeriöön ja 50 sisäasiainministeriöön. Jälkimmäiset koulutetaan mm. lääninhallitusten suojeluosastojen miehistö- ja alijohtajatehtäviin, ts. ''kodinturvajoukoiksi'' poikkeusoloihin, kuten sotatilanteeseen. Ensinmainitut koulutetaan ympäristönsuojelutehtäviin, esim. metsätuhojen ja öljytuhojen ehkäisyyn.

Viiden viimeisen vuoden aikana kieltäytyneet on tarkoitus kutsua palvelukseen. Tosin kaikille ei ole kutsua odotettavissa, siihen ei Tvm:n kapasiteetti riitä. Paikkoja on 200, kieltäytyneitä n. 1500.

Mitään muuta perustetta ei korvaavien harjoitusten järjestämiselle ole, kuin rangaistuksenomaisuus. Myös kieltäytyneen vakaumuksen kunnioittaminen on suunnitelluissa harjoituksissa kyseenalaista.

Jos päätät kieltäytyä korvaavistakin harjoituksista, on odotettavissa todennäköisesti sakkoja (todennäköisimmin 40—60 päiväsakkoa). Tarkemmat selvitykset saat piakkoin ilmestyvästä SIVIILI-lehdestä.

Meillä on tarkoitus järjestää jossakin vaiheessa kampanjointia korvaavan palvelun kehittämiseksi positiivisempaan suuntaan, siitäkin lisää seuraavassa SIVIILIssä.

Terveisin

SoRa

POHJANMAALLA JYTÄÄ

TULE SÄHKÖÖN — LAATUTUOTTEIDEN YKKÖSMESTAAN!

UNELMAT, JOTKA TOTEUTUIVAT

PM-64 II

Kuuntele Marantz-vahvistimien ylivoimaisuutta.

- 2 x 100 W RMS FTC 8 ohmin kuormaan
- Dynaaminen teho 2x300 W IHF 2 ohmin kuormaan
- Quarter A- ja AVSS-teknologia – vahvistin toimii neljännestehoon saakka puhtaassa A-luokassa
- CD/Phono Direct- ja Tone Defeat-kytkimet
- Levysoitin FET-etuaste
- Erilliset ohjelmavalitsimet kuuntelua ja äänitystä varten
- Monipuoliset liitännät mm. 8 tuloliitäntää
- 3.290,-

JVC

SPOT

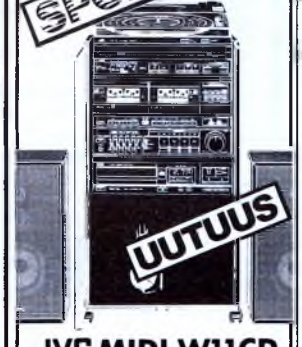

UUTUUS

JVC MIDI W11CD

2.995:-

Uusi urheilullinen ja kestävä 34 cm sarja. **Tehoa** 120/60W. **Digitaalisyntesoitu** viritin 16 FM + 16 AM, **FM/AM** asemien selailu, **taajuuskorjain** vahvistimessa, **täysautomaattinen** levysoitin, **kopioiva** kaksoisdekki, **kaiuttimet** 80W/60W, **CD-soitin** erikseen.

OSTA HYVISTÄ SARJOISTA PARAS!

E D E L L Ä

PHILIPS D 8854
CD-SOUND MACHINE

Uusi, monipuolinen kannettava stereoradionauhuri, jossa on myös CD-soitin!

COMPACT disc DIGITAL AUDIO

- CD-soittimessa edellisen ja seuraavan kappaleen haku-ja selaustoiminnot, neljän sekunnin musiikkinäyte jokaisesta kappaleesta ja nestekidenäyttö.
- Kasettidekissä Dolby B, Soft Touch, automaattinen pysäytys, pikahaku, pikauusinta.
- Teho 50 W (p.m.p.o.).
- 5-kaistainen taajuuskorjain, irrotettavat 3-tiekaiuttimet.
- ULA-stereo, PA, KA, LA.
- Monipuoliset liitännät.
- Unohtumaton ääni, missä kuljetkin – tule kuulemaan lisää!

2.990,-

NÄKÖALA TULEVAISUUTEEN – PHILIPS

PHILIPS valtuutettu Philips myyjä

PHILIPS VAKIO-SÄHKÖ OY

KAUHAJOKI • TOPEEKA 44
PUH. 11844 ja 11470

POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ OY

SEINÄJOKI • KAUPPANELIÖ 12 • PUH. 145 510
KAUHAVA PUH. 341 990

PALVELUA
LAATUA
LUOTETTAVUUTTA

Jazzliiton bändikisa

Suomen Jazzliiton valtakunnallinen yhtyekilpailu järjestetään tänä vuonna neljännen kerran. Kilpailun tarkoituksena on tuoda esiin nuoria lahjakkaita musiikintekijöitä. Kisa on avoin kaikille 2—12 -henkisille jazzia (laajasti ymmärrettynä) soittaville yhtyeille. Tyylisuunta on vapaa, samoin yhtyeitten soitinvalikoima.

Bändikisan loppukilpailu pidetään valtakunnallisten jazzpäivien yhteydessä 8.11 Järvenpäässä. Sinne yhtyeet valitaan näytekasettien perusteella.

Kasetit tulee lähettää Suomen Jazzliittoon (PL 54, 00101 Hki) 1.9.1987 mennessä.

Demokasetin toivottu kesto on 20—30 minuuttia. Mukaan tulee liittää tiedot esiintyjäyhtyeestä, sävellysten nimet ja tekijät sekä yhteyshenkilön nimi, osoite ja puhelinnumero.

Lisätietoja saa Suomen Jazzliitosta, puhelin 90 - 646 879.

Viime vuonna loppukisaan ylsi Vaasan läänistä Tuppu Orrenmaa Fusion Vaasasta sekä Mika Mylläri — Ralf Nyqvist Duo Kokkolasta.

Vuonna 1985 seinäjokelainen Hannu Joupin luotsaama Mänttien Studio Orchestra oli myös loppukilpailuissa, samoin jalasjärveläinen Lasse Hirvi trio. Pianisti Lasse Hirvi sai kilvassa kunniamaininnan.

Rock-opisto Pohjanmaalle!

Miten käy Kekkoselta rock'n roll? Entä sinulta? Botnia Beatin ensinumerossa huhuiltiin rock-opiston perään. Kyseinen laitos pitäisi saada Pohjanmaan lakeuksille sopivalle paikalle. Tuota erillistä opistohanketta kypsytettäessä voi vastaanottimensa vääntää Kauhajoen suuntaan ja painaa seuraava mielensopukoihin; Kauhajoen evankelisella opistolla alkaa ensi elokuun 24 pvnä rock-pohjaisen musiikin opiskelu.

Opiskelun suunnittelu on toteutettu yhdessä Oulunkylän pop-jazz opiston kanssa. Varsinaisina suunnittelijoina ovat toimineet Alf Mylläri ja Pertti Tamminen. Kysymys ei olekaan jostain viikonloppukurssista (mitenkään väheksymättä) vaan ihan oikeasta kunnon opiskelusta. Opiskelun tavoitteeksi voi asettaa vaikka Oulunkylän kurssien suorittamisen, ja ehkä myöhemmin hakeutumisen kyseiseen laitokseen.

Opiskelu koostuu pääasiassa musiikinteorian eri osista, oman soittimen opiskelusta ja yhteissoitosta. Opisto on sisäoppilaitos, mikä merkitsee sitä, että opiskelija syö, asuu ja opiskelee opistossa. Toki on mahdollista opiskella myöskin kotoa päin. Kauhajokiset (ja muut lähellä asuvat) voivat opiskella myös vain jotain osa-aluetta esim. kitaransoittoa iltaopiskeluna. Pyrkimyksenä on myös luoda suhteita ja yhteistoimintaa Suupohjan musiikkiopiston kanssa.

Ensimmäisille kursseille voidaan opiston peruskorjausremontin takia ottaa rajoitettu opiskelijamäärä (10—15). Hakupapereita ja lisätietoja saa opistolta (p. 963 / 21220 Pertti Tamminen os. 61850 Kauhajoki as. kp 3). Pääsykoe tai vastaava suoritetaan elokuun aikana ja hakuaika päättyy 31.7.1987.

JUHLAT RUTON AIKAAN

Provinssirockin varsinaisesta teatteriesityksestä vastaa helsinkiläinen TANE -teatteri, joka esittää pikkuteltassa näytelmän JUHLAT RUTON AIKAAN.

Näytelmä puhuu ihmisten tuskasta ja pelosta, himosta ja nautinnosta kulkutaudin tuhotessa elämää. Se on katsaus ihmisen mielen syövereihin, joissa kuplivat ristiriitaisuudet. Näytelmän kirjoitti venäläinen kansallisrunoilija Aleksander Puskin 157 vuotta sitten.

Esitys on noin puolen tunnin mittainen ja se koostuu liikunnasta, puheesta ja laulusta.

Näytelmän on venäjästä kääntänyt ja sovittanut sen ohjaaja Päivi Malinen.

Näytelmän esittäjäryhmä, TANE-teatteri on perustettu Hesassa vuosi sitten ja teatterin jäsenten menneisyys johtaa yleensä Jyväskylän yo-teatteriin.

Provinssirockin pikkuteltassa JUHLAT RUTON AIKAAN esitetään sunnuntaina klo 15.30.

Myös ennen oli rutto, ja se meni ohi ja onni palasi ja nyt on taas rutto... sellainen on ihmisen osa. TANE-teatteri esittää Puskinin näytelmän Provinssirockin yhteydessä Törnävänsaaren pikkuteltassa.

MEGA

"täältä tullaan"

uutuusLp

Jazz soi elävänä jälleen Seinäjoella

Jazz ei ole suurten joukkojen musiikkia. Vaikka Porin jazzfestivaali vetää ennätysmäärän yleisöä vuosittain, muuna aikana maamme jazzkonsertit tai tapahtumat selviytyvät hädintuskin omilleen.

Siksi on ilahduttavaa, että Etelä-Pohjanmaan sydämessä Seinäjoella voi jälleen kuulla säännöllisesti elävää jazzia.

Kaksitoistavuotias alan lipunkantaja Seinäjoki-Jazz ry elvytti jo unholaan vaipuneen ravintolajammailun järjestämällä keväällä jazz-iltojen sarjan.

Jamipaikaksi valittiin vanha kunniakas Seurahuone, jossa jo 60-luvun alkuvuosina seinäjokelaiset jazzin harrastajat kokoontuivat irroittelemaan tangojen pölyjä soittimistaan.

Helmikuun hankijamit avasi Jukka Lumme Band. Yhtyeen johtaja on viime vuoden lopulla Seinäjoelle muuttanut armoitettu jazzmies. Riihimäen seudulla jazztoimintaa vetänyt Lumme puhalsi alttosaksofonillaan kaivattua säpinää Seinäjoen jazztalveen. Jukka Lumpeesta tuli myös Seinäjoki-Jazz ry:n uusi puheenjohtaja.

Maalisjameissa kuultiin harmonikkajazzin perinteitä vaalivan Matti Pihlajasalon kvintetin swingin kutsua.

Huhtijatsessa Harri Pöntinen ystävineen tarjoili valittuja paloja funky-jazzin aarteistosta.

Seurahuoneen baarisalin tuolit ovat jokaisella kerralla olleet täynnä viimeistä sijaa myöten. Koska Jazzilla Seinäjoellakin on kaikesta huolimatta rajallinen yleisö, päätti seinäjoen jazzkerho keskittää rajoitetut voimavaransa kerran kuussa pidettäviin jami-iltoihin.

— Ratkaisu on osoittautunut oikeaksi, sanoo Seinäjoki-Jazz ry:n puheenjohtaja Jukka Lumme.

— Laadimme talvella kerholle realistisen toimintasuunnitelman ja olemme noudattaneet sitä. Palaute on ollut pelkästään myönteistä. Tämä rohkaisee jatkamaan, vakuuttaa Lumme.

Kevään viimeinen jazzpanoraama levittäytyy Seurahuoneen baaritiskin kupeelle maanantaina ensimmäinen kesäkuuta. Silloin soittaa Jukka Lumme Band isossa kokoonpanossaan. Parhaimmillaan 4—5:stä puhaltajasta koostuva suuryhtye esittää nykyaikaista vauhdikasta jazzia, jollaista Seinäjoella elävänä harvoin kuulee. Mukana on mm. Miles Davisin, Wayne Shorterin sekä Jukka Lumpeen omia sävellyksiä. Onpa mukana yksi yllätysnumero Toivo Kärjeltäkin.

— Kesän jazztoimintaa emme ole vielä päättäneet, mutta syksyllä on joka tapauksessa tarkoitus jatkaa tämän kevään malliin, sanoo Jukka Lumme.

— Syksyllä saapuu Seinäjoelle mm. Kokkolan Elävän Musiikin Yhdistyksen Kokemuksen jazzosaston jameissa soitelleita sikäläisiä alan yhtyeitä sekä vierailijoita Vaasasta. Myös solisteja pääkaupunkiseudulta on luvassa, kaavailee Jukka Lumme. -tk.

Jazzkerhon puheenjohtaja Jukka Lumme on puhaltanut elävään jazziin uutta puhtia Seinäjoella.

JUHANNUS

Katrine & the Waves (USA)
Super Diamano de Dakar
(Senegal)
Frenzy (UK)
Wilmer X (Ruotsi)

Peer Günt
Smack
Sielun Veljet
Popeda
Mamba
Sata Lasta
Nicepappi
Melrose
Korkkijalka
Maarit
Ilona
Dave's 12th Bar
J. Karjalainen & Mustat Lasit
M.A. Nummisen
Underground-yhtye
22. Pistepirkko
Kari Peitsamon Skootteri
Etc.

Yhteensä 43 bändiä + harrastelijabändit

3 esiintymislavaa & **Yökahvila**
Lisäksi teatteria, elokuvia, trubaduureja ym.
Ohjattua ohjelmaa lapsille
Ravintola B-oikeuksilla

KOIVU JA TÄHTI
18.—20.6.
Nummi-Pusulan Alhovuoressa

Uusi entistä parempi ja laajempi festarialue: Rinteitä luonnollisina katsomoina, metsää, telttailualue välittömästi festivaalialueen vieressä, puhdasvetinen järvi, hiekkaranta.

N. 70 km Helsingistä, 130 km Turusta, 70 km Hämeenlinnasta Karkkilan vieressä.

Liput: 3 pv. ennakko 200,-, portilla 240,-
2 pv (19.—20.6.) en. 160,-, port. 190,-
Näiden lippujen hintaan sisältyy telttamaksu
Ennakkomyynti normaaleista ennakkomyyntipaikoista
Yhden päivän liput: 18.6. 80,-
(vain portilta) 19.6. 120,-
20.6. 80,-

Koivu ja Tähti, Postilokero 369, 00531 Helsinki, puh. 90-601 491.

Vaasassa paukkuvat rock ja tulevaisuus

ROCK-WERSTAS ja TULEVAISUUS-VERSTAS edustavat uudenlaista nuorisotyön muotoa. Kunnallisella työllistämistuella toimivat projektit antavat uusia visioita nuorisotyöttömyyden lieventämisessä.

Verstaspäällikkö KARI SAARIMÄKI kertoo, mistä Vaasan uusissa tuulissa on kysymys.

Vuosi 1984:

Nuorisosihteeri Erkki Mendelin miettii mitä tehdä Nuorisokellarille.

60-luvun lopussa avattu paikka tarvitsee uutta ilmettä kipeästi. Sen sijaan että muutostyö annettaisiin totunnaiseen tapaan teknisen viraston hoidettavaksi, Mendelin päättää perustaa kunnallisella työllistämistuella remonttiryhmän työttömistä nuorista.

Nuorisokellari muuttuu täysin rohkeilla väreillä, parilla väliseinällä ja uusilla sisustusratkaisuilla. Muodonmuutos on niin radikaali, että positiivista julkisuutta saadaan riittävästi, mikä osaltaan auttaa teknistä virastoa suhtautumaan myönteisesti hankkeeseen.

Varsinkin kun traditionaalinen remontti olisi tullut 2—3 kertaa kalliimmaksi ja lopputulos olisi ollut steriili. Huomautuksia tuli lähinnä epäortodoksisista työnjohtotavoista.

Sama ryhmä remontoi vielä Suvilahden nuorisotilan diskohuoneen ja rakensi Hietasaareen paljon kohua herättäneen, omaperäisen esiintymislavan, ollen työllistettynä yhteensä kahdeksan kuukautta.

Nuorisovuosi 1985:

Vaasan elävän musiikin yhdistys vaatii bändeille harjoitustiloja ja päättäväisen toiminnan seurauksena Vaasan kaupunki antaa heille käyttöön tyhjäksi jääneen vanhan puusepänverstaan. Taloon päästään syksyllä -85. Prosessissa seuraa pään raapimista ja muuta suunnittelua.

Vuosi 1986:

Kolmimiehinen remonttiryhmä rakentaa väliseiniä. Projektisihteeri suunnittelee töitä vuodelle -87. Tekee esityksen nuorisolautakunnalle ja työllistämistoimikunnalle.

Vuosi 1987:

Werstaalla töissä verstaspäällikkö, työnjohtaja ja kahdeksan nuorta, 19—25 vuotiaita, kaikki työllistämistuella palkattuna.

Talossa on tilaa noin tuhat neliötä kolmessa tasossa, joten kunnostamistyötä riittää.

Fillariverstasta varten on väliseinät rakennettu ja pyörien korjaukseen päästään käsiksi kevään mittaan.

Roudauspalvelu on aloittanut toimintansa, nuoriso- ja kulttuuritapahtumien järjestämisessä kaksi miestä ja pakettiauto ovat olennaisen tärkeitä. Tämä helpottaa tilaisuuksien järjestäjien kuljetusongelmia.

Vuorovaikutus Rock-Werstaan ja Tulevaisuus-werstaan välillä on toimivaa. Bändeissäkin on runsaasti työttömiä, jotka ovat kiinnostuneet uudenlaisista työllistämisprojekteista.

Kaikki halukkaat eivät saa töitä, mutta se, että jotain selvästi tehdään työttömien nuorten eteen, vaikuttaa laajemmallekin.

Perinteinen nuorisotilatoiminta on yleisesti ottaen pingiksen pelaamista, tietokilpailuja ja tikanheittoa hittimusan säestyksellä.

Tämä ei synnytä kantavaa toimintaa, kyse on passiivisesta ajantaposta.

Ja jos paikan isäntänä on vielä vääpelihuumoria viljelevä 40—50 vuotias nuoriso-ohjaaja, jonka ainut motiivi on auto- tai asuntolainan kuoletus, niin "tulis rutto ja tappais" ne, jotka eivät ajoissa tee tilaa nuoremmilleen.

Varmaa on, että pelkästään nuorisotilojen siistiin pyörittämiseen suuntautunut toiminta ei riitä. Tämän hetken paineet ovat jo nyt, ainakin suurimmissa kaupungeissa, niin kovat, että on pakko uskaltaa kohdata nuorisotyöttömyys katutasolla.

Rohkeus ja riskit

Jos yhteiskuntamme pitää nuoria kuukausi- jopa vuositolkulla kortistossa, niin eikö ole vivahdekysymys, sekoavatko he alkoholiin, apatiaan, huumeisiin, yleiseen piittaamattomuuteen vai näiden yhdistelmään.

Eikö tässä tilanteessa vastuu ole jokaisella nuorisotyöntekijällä tehdä kaiken voitavansa luodakseen edes pari väliaikaistakin työpaikkaa vaikkapa kunnallisella työllistämistuella.

On uskallettava ottaa riskejä. Annettava luotettavan tuntuisille ihmisille ja ryhmille mahdollisuuksia ja tietenkin myös resursseja niiden toteuttamiseen.

Tämä on se tapa, jolla Hollannissa, Länsi-Saksassa ja Tanskassa on saatu näyttäviä tuloksia aikaan mitä erilaisimpien projektien muodossa.

Verstastoiminnan aloittaminen

Verstastoimintaa voi suunnitella minkä tahansa hyvän asian tiimoilta. Paras on kuitenkin selvittää paikalliset resurssit ja ennen kaikkea löytää porukoita kutkuttava idea.

Sitten on etsittävä projektille selväjärkinen vetäjä. Nimenomaan henkilövalinnat ratkaisevat tuloksen . . . (jos projektisihteeriksi tai työnjohtajaksi valitaan kaupungin duuneissa 10 vuotta vetelehtinyt silmänpalvelija, niin puihin menee koko hoito . . .).

Yhteistyökykyisten henkilöiden löytäminen työvoimatoimistosta ja kaupungin henkilöstötoimistosta saattaa ottaa aikaa, mutta se kannattaa.

Kiinteistö- ja raha-asiat kuittaan järjestelykysymyksinä.

Verstastoiminnan aloittaminen nuorisotoimiston alaisuudessa on asennoitumiskysymys.

Nuorisotyöntekijä painu kadulle

Ja Sinä, nuorisotyöntekijä, jos olet sillä kannalla, että kaiken oleellisen on tapahduttava virka-aikana työpöytäsi ja puhelimesi tiimoilla, niin nuorisotyö on täysin väärä ammatti Sinulle.

Jos Sinä, nuorisotyöntekijä, uskallat lähteä kaduille ja kujille ottamaan asioista selvää, niin olet oikealla alalla.

Minkä itse tiedät, sen sinä tiedät. Muiden kokemukset, luulot ja huhupuheet johtavat yleensä harhaan.

Ei tämän päivän nuorisoa tarvitse pelätä, jos ovat vihaisia, niin on syytäkin.

Mutta ideoita ja innostusta löytyy, jos vain tuntevat hankkeen omakseen.

Painu siis kadulle ja nuuski ilmaa. Ja ala vetelemään naruista. Niin se on isommatkin hankkeet aloitettu ja viety läpi.

KARI SAARIMÄKI
Vaasan kaupungin nuorisotoimisto
kunnallisella työllistämistuella palkattu verstaspäällikkö

BOTNIA BEAT! -lehdessä olleeseen kyselyyn vastanneiden kesken arvoimme 10 kpl pääsylippuja Provinssirock-festivaaleille. Liput menivät seuraaville henkilöille:

1. Marja-Liisa Laukkanen
   61460 Hanhikoski
2. Anneli Peräkylä
   61760 Ilvesjoki
3. Taina Pulkkinen
   69830 Pulkkinen
4. Asko Rantamäki
   63530 Länsikylä
5. Tarja Anttila
   68500 Kronoby
6. Reijo Valtola
   Kallionkierto 38 70910 Vuorela
7. Maarit Noppa
   61340 Nopankylä
8. Satu Kuoras
   61150 Sydänmaa
9. Tuuli
   Malmönkatu 1 A 24 65140 Vaasa
10. Marjo Kivioja
    Kp 1 62600 Lappajärvi

Liputhan on jo postitettu onnekkaille voittajille kirjattuna lähetyksenä. Toimitus onnittelee kaikkia yllämainittuja henkilöitä!!!

HYVÄ PÄÄTÖS. MATKALLE.

JUNASSA ON IDEAA.

Railerikortti
Railerikortilla saat 25 % alennuksen kaikista yli 75 km:n matkoista. Raileri-korttietu 12—21 vuotiaille. Kortti maksaa 50 mk.

Juhlavuoden Rengasmatkat
Kesällä viisi eri rengasmatkavaihtoehtoa ja hinta aina vain 125 mk. Lippu voimassa kaksi viikkoa. Myynti alkaa 1. 6. 87.

Juna-laiva-juna-yhdistelmät
Mukavasti junalla suoraan laivoille Helsinkiin, Turkuun, Naantaliin tai Vaasaan. Saat huomattavan alennuksen kun lunastat lippusi yhtäaikaa.

Idän pikajunat
Slaavilaista eksotiikkaa ja nautinnollista matkaa Leningradiin ja Moskovaan. Mukaan pääset joka päivä Helsingistä, Riihimäeltä, Lahdesta ja Kouvolasta.

Pohjolan nuorisokortti alle 26-vuotiaille
Voit kierrellä Ruotsia, Norjaa, Tanskaa mielin määrin 1 kuukauden. Kortin hinta 650 mk. Hintaan sisältyy ilmaisia laivayhteyksiä.

Inter-rail alle 26-vuotiaille
Voit kierrellä 21 Euroopan maata ja Marokkoa mielin määrin 1 kuukauden. Kortin hinta vain 975 mk.

Inter-rail + laiva alle 26-vuotiaille
Voit kierrellä 21 Euroopan maata ja Marokkoa mielin määrin 1 kuukauden. Lisäksi korttiin kuuluu 18 ilmaista laivayhteyttä. Kortin hinta on vain 1185 mk.

Junalla Roskilden festivaaleille
Yhdistelmälipulla VR/Silja Special matkustat edullisesti Roskilden festivaaleille. Esim. menopaluu Seinäjoki—Kööpenhamina maksaa n. 550 mk.

Junassa on hauska matkustaa
VR

rock 87 ruis

Lauantai 1.8.

Pepe Le Moko
Melrose
Peer Gynt
PIL
THE PRETENDERS

Sunnuntai 2.8.

Eve
Topi Sorsakoski & Agents
Hector
RICHARD THOMPSON BAND

Teltta:

Tiistai/22-Pistepirkko/
Shadowplay/Iron Cross/
Boycott/Nite Time Jumpers

Liput: 140,- 2 pv/80,- 1 pv

BOTNIA-BEAT

NUMMIROCK -87

MIDSUMMER PARTY 18.-20.6.

KAUHAJOEN NUMMIJÄRVI

Michael Monroe Band (USA) girlschool (UK)

DR. FEELGOOD (UK)

Eppu Normaali SIELUN VELJET

Popeda

PEER GÜNT ZERO NINE

YÖ

SKÄDÄM KARI PEITSAMO & SKOOTTERI KOLMAS NAINEN ILONA

BOYCOTT TAO TAO MEGA FREAK DISCO CO.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Kolme päivää hyvää fiilistä ja rock'n rollia!

Alueella: kansainväliset mitat täyttävä rantalava, 2.500 hengen sisähalli, mukavuuksin varustettu leirintäalue, ravintola, huvipuisto, toimivat ruokailu- ja myyntipisteet, yleisölennätyksiä vesitasolla, ilotulituksia, juhannuskokko ym.

Kuljetukset: mm. Seinäjoen rautatieasemalta kerran tunnissa. Seuraa sanomalehti-ilmoittelusta linja-autokuljetusten aikataulut.

Ennakkomyynti: Tampere: Epe's, Seinäjoki: Musiikki Mononen, Vaasa: Musiikki Fazer, Pori: Satakunnan Soitinkauppa.

Tiedustelut/ennakkomyynti: 22.05.-87 alkaen arkipäivisin klo 16—19 tel. 963-322 13.

Liput: kolmen päivän festivaalilippu (sis. leirintäaluepalvelut) 200 mk.

Kun Topi S. sekosi, ouuu...

Pohjantähtiä

Nuorempi sukupolvi ei tiedäkään, mitä liittyy ähtäriläisen Topi Sorsakosken menneisyyteen. Kun vähän tonkii taustoja, niin löytää rankkoja juttuja kuten nyt esimerkiksi Kalle Kiwes Blues Band.

80-luvun alkukuukausina Topi soitti henkensäpitimiksi ison D:n eli Ilkka Lipsasen bändissä. Bändi joutui säestämään lähinnä siirappikaksikoita ARMI JA DANNY sekä SEIJA (Paakkola, se missi) JA PEPE (Wilperi tietenkin). Sittemmin Topi ja Big-D joutuivat riitoihin - olisivatko syynä olleet likaisen työn lisät?

Joka tapauksessa tuohon aikaan Topi Sorsakoski käytti hetkittäin myös kirjoituskonetta ja muisteli nasevaan tyyliinsä sitä, kun hän sekosi rokkiin. Botnia Beat julkaisee ylpeänä sanasta sanaan Topi Sorsakosken keväällä 80 kirjoittaman muistelon "Mä sekosin ja mitä siitä seurasi."

Äiti sano: mene heti asemalta hakemaan maitoa, sokeria yms. jotain tollasta. En miä muista enää, ja mua vitutti niin saatanasti kun oli pikku-autoilla leikkihommia poikien kanssa. Radio oli auki verannalla ja sieltä tuli Rollarien I WANNA BE YOUR MAN, ouuu... Jumalauta mä sekosin, ja sanoin äiti-Maijalle: anna se lappu tänne, mun on pakko lähtee ajamaan polkupyörällä kovaaaa toi biisi oli niin saatanan rajua. Siitä lähti hihna päälle ja kerättin jotain kusen-polttamia vahvistimia ja kitaroita.

Kierreltiin kesällä lähiseutujen lavoja, kateltiin humppa-bändejä haavi auki. Jollain tamperelaisella yhtyeellä oli fenderin skitat. En muista niitten pierujen nimet kun ne soitti humppaa (mut oli jumalauta makkeet skebat).

No Kauhavalla oli bändikisat siitä saatiin voimaa ja tavattiin pohjanmaalaisia tyyppejä. Watt-69 -yhtye Alavudelta oli ainoo joitten kanssa ei saatu henkistä harmoniaa, ne pani meittiä 6—0 selän takana ja me yhtä typerästi.

Ehkä kaikkein vaikuttavimmin meihin koltsasi siihen aikaan se että Seinäjoki oli tavallaan Vaasan läänin toimivin paikkakunta. Mm. me oltiin suuressa ohjelmatoimistossa (Viihdekolmio). Analla oli niitten Mainos-Paita päällä koulussa ja oli olevinaan kova jäbä tyttöjen kanssa vaik me ei tiedetty mitä on siellä haarojen välissä ja ennen kaikkea mitä sillä tehdään. Olimme kyllä kuulleet kioskilta mitä on nussia ja niiiin pois päin mutta masturbointi oli ainoota ja silmäpeli.

Jalasjärvellä vaikutti sellainen yhtye kuin FBG, me hoidettiin niitten kanssa muutamia keikkoja, yhdessä matkustettiin. Ne oli mukavia poikia, energisiä ja eloisia. Saatiin niiltä paljon. Olisimme halunneet tutustua Sant Marcus Blues Bandiin silloin kun ne oli vielä pystyssä. Myöhemmin olen tutustunut niihin, ne olivat kovia jäbiä jostain Pietarsaaresta. Matti Järvinen oli ja tietenkin on edelleen rakastettavan aidosti musiikin, (Clapton, Peter Green, ym. Blues-jätkiä) omaksuva jäbä. Hän soitti sellaisessa yhtyeessä kuin SP INSECT. Muistan kuinka hakkasimme niiden kanssa monta nimekästä yhtyettä.

Me olimme kovia vaikka soitimme huonosti teknisesti. Ennen esiintymistä tanssimme intiaanitanssin nyrkkiä puiden, nyt saatana pannaan haisee, että koko kylä kaatuu.

Se oli Topin oma juttu. Terveisiä Topille ja agenteille!

PORI JAZZ '87

LAUANTAI 4. 7.

1.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** avajaiskonsertti
2.	15.00–16.00	–	**Jazzkatu,** Stanley Stephens New Orleans Hot Five
3.	18.00–19.00	30,–	**Jazzkatu,** Old Time Jazz Band
4.	20.00–02.00	60,–	**Cafe Jazz,** Ted Curson, Armen Donelian Trio, Ira Kaspi
5.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Lynn Welshman Tentet
6.	22.00–06.00	100,–	**Cotton Club,** Budapest Big Band, Slickaphonics, Lasse Lystedt Quintet, Cab Calloway Cotton Club Revue...

SUNNUNTAI 5. 7.

8.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Rebirth Marching Band
9.	14.00–16.00	–	**Jazzkatu,** Ageli Camp Bands
10.	17.00–18.00	30,–	**Jazzkatu,** Lynn Welshman Tentet
11.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Lasse Lystedt Quintet, Ted Curson, Stanley Stephens New Orleans Hot Five
12.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Old Time Jazz Band, Armen Donelian Trio, Ira Kaspi
13.	20.00–03.00	100,–	**Cotton Club,** Cab Calloway Cotton Club Revue, Budapest Big Band, Esko Rosnell Quartet

MAANANTAI 6. 7.

15.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Rebirth Marching Band
16.	14.00–16.00	–	**Jazzkatu,** Ageli Camp Bands
17.	17.00–18.00	30,–	**Jazzkatu,** Billy Mays Trio
18.	20.00–01.00	30,–	**Cafe Jazz,** Lasse Lystedt Quintet, Ted Curson...
19.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Budapest Big Band...

TIISTAI 7. 7.

21.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Rebirth Marching Band
22.	14.00–16.00	–	**Jazzkatu,** Ageli Camp Bands
23.	17.00–18.00	30,–	**Jazzkatu,** Lynn Welshman Tentet
24.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Billy Mays Trio, Ted Curson
25.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Rebirth Marching Band, Walter Davis Trio

KESKIVIIKKO 8. 7.

27.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Tai-Cuba, Xiomara
28.	14.00–16.00	–	**Jazzkatu,** Ageli Camp Bands
29.	17.00–18.00	30,–	**Jazzkatu,** Peter Lipa Combo
30.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Billy Mays Trio, Rebirth Marching Band
31.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Walter Davis Trio
32.	20.00–21.00	60,–	**Teatteri,** Ahmad Jamal Trio
33.	22.00–03.00	60,–	**Cotton Club,** Peter Lipa, Stanley Stephens New Orleans Hot Five, Pori Big Band...

TORSTAI 9. 7.

35.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Rebirth Marching Band
36.	16.00–17.00	30,–	**Jazzkatu,** Hugrymen
37.	18.00–20.00	90,–	**KIRJURINLUOTO,** Lynn Welshman Tentet, Miles Davis
38.	19.00–03.00 (loppuunmyyty)		Superjamit: **Teatteri,** Ahmad Jamal Trio **Satakunta,** Billy Mays Trio, Jan Allan Trio Con Tromba...
39.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Peter Lipa Combo, Detroit Jazz Quartet
40.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Jarmo Savolainen Quartet
41.	20.00–02.00	60,–	**Casino,** Walter Davis Trio...
42.	20.00–02.00	60,–	**Rantasipi Yyteri,** James Newton – Jay Hoggard Quartet, Romano Mussolini Sextet
43.	22.00–03.00	200,–	**Cotton Club,** Rebirth Marching Band, Manhattan Transfer (23.00), Afro-Cuba, Terrence Blanchard – Donald Harrisun Quintet
44	24.00–02.00	60,–	**Teatteri,** Vesa-Matti Loiri

PERJANTAI 10. 7.

46.	12.00–13.00	–	**Jazzkatu,** Stanley Stephens New Orleans Hot Five
47.	14.00–15.00	30,–	**Jazzkatu,** Pegasos
48.	16.00–20.00	120,–	**KIRJURINLUOTO,** Rebirth Marching Band, Manhattan Transfer, Dizzy Gillespie 70th Anniversary Big Band
49.	20.00–22.00	60,–	**Teatteri,** Jan Allan Trio Con Tromba
50.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Jarmo Savolainen Quartet...
51.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Romano Mussolini Sextet...
52.	20.00–03.00	60,–	**Satakunta,** Antti Sarpila, Afro-Cuba
53.	20.00–02.00	**100,–	**Casino,** Walter Davis Trio...
54.	20.00–02.00	60,–	**Rantasipi Yyteri,** Vesa-Matti Loiri, Terrence Blanchard – Donald Harrison Quintet
55.	20.00–01.00	60,–	**Klubi,** Tai-Cuba, Xiomara, Esko Rosnell Quartet
56.	22.00–06.00	100,–	**Cotton Club,** Peter von Bagh & Atte Blom elokuvat, Octava, James Newton – Jay Hoggard Quartet, Rolf Wikströms Hjärtslag, Detroit Jazz Quartet
57.	24.00–02.00	60,–	**Teatteri,** Jukka Perko Recording Session

**sisältää illallisen

LAUANTAI 11. 7.

59.	11.00–12.00	–	**Jazzkatu,** konsertti lapsille
60.	12.00–13.00	30,–	**Teatteri,** Recording Session
61.	12.00–13.00	–	**Cotton Club,** Peter von Bagh & Atte Blom elokuvat
62.	14.00–18.00	120,–	**KIRJURINLUOTO,** Carmel, Terence Blanchard – Donald Harrison Quintet, Stan Getz Quartet, B.B. King Blues Band
63.	20.00–22.00	60,–	**Teatteri,** Jay Hoggard – James Newton Quartet
64.	20.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** Xiomara, Tai-Cuba, Afro-Cuba
65.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** Jarmo Savolainen Quartet
66.	20.00–03.00	60,–	**Satakunta,** Courtney Pine, Esko Rosnell Quartet
67.	20.00–02.00	**100,–	**Casino,** Walter Davis Trio...
68.	20.00–02.00	60,–	**Rantasipi Yyteri,** Pohjantien Big Band, Romano Mussolini Sextet, Art Ensemble of Chicago...
69.	20.00–01.00	60,–	**Klubi,** Stanley Stephens New Orleans Hot Five
70.	22.00–06.00	100,–	**Cotton Club,** Terrence Blanchard – Donald Harrison Quintet – Hugh Masekela, Octava, Rolf Wikströms Hjärtslag
71.	24.00–02.00	60,–	**Teatteri,** Vesa-Matti Loiri

SUNNUNTAI 12. 7.

73.	11.00–12.00	–	**Jazzkatu,** konsertti lapsille
74.	13.00–17.00	90,–	**KIRJURINLUOTO,** Courtney Pine, Art Ensemble of Chicago, Hugh Masekela, Friends and high place
75.	18.00–01.00	60,–	**Cafe Jazz,** jamit
76.	20.00–02.00	60,–	**Juhana Herttua,** jamit
77.	20.00–02.00	60,–	**Casino,** jamit

**sisältää iltapalan

FESTIVAALILIPPUJEN ENNAKKOMYYNTI

LIPPUPALVELU, Mannerheimintie 5 C, 6. krs., 00003 Helsinki, puh. (90) 643 043, HELLAS-PIANO, Tuomiokirkonkatu 36, 33100 Tampere, puh. (931) 122 219 tai 262 31, WIKLUNDin musiikkiosasto, Eerikinkatu 11, 20100 Turku, puh. (921) 698 811 tai suora numero 698 716, SATAKUNNAN SOITINKAUPPA, Antinkatu 14, 38100 Pori, puh. (939) 122 42, MUSIIKKIMIES, Torikatu 3, 90100 Oulu, puh. (981) 132 29.

HAE ESITE R-KIOSKILTA TAI OSUUSPANKISTA

R-KIOSKI
MUKANA KIRJURINLUODOLLA

KESÄTAPAHTUMIA . . . KESÄTAPAHTUMIA . . .

Nummijärven juhannus — siirtyy reaaliaikaan

Kauhajoen Nummijärven Juhannusjuhlat antavat tilaa nykyajalle. Juhannuksena Salakarissa ja uudella ulkolavalla soi Suomen huippuorkesterit, seuranaan maailmanhuippunimiä.

Salakarin salipuoli on tuhoisan salapolton jälkeen remonteerattu uuteen uskoon ja entinen rantalava on saanut vierelleen 14x16 m kattavan katetun soittolavan. Mallia on siis haettu rockfestivaaleilta ja uudistukset ulottuvat myös tien vastakkaiselle puolelle, sillä telttailualueelle on rakennettu uusia suihku- ja saniteettitiloja.

Nummi-Rock alkaa Juhannuksen aatonaattona ja kolmipäiväisen paketin kokonaishinta kuluttajalle on ennakkoon 200 mk.

Oulunkylän Pop konservatorio

XVII VALTAKUNNALLINEN POP/JAZZ MUSIIKKILEIRI

Aika: 30.6.—10.7.1987
Paikka: Kullaan metsä- ja puutalouden kurssikeskus, Kullaa
Järjestäjä: Oulunkylän Pop/Jazz konservatorio, Larin Kyöstin tie 7, 00650 Helsinki.

Pop/Jazz leirin osoite: Kullaan Metsä- ja Puutalouden Kurssikeskus 29340 KULLAA. Puh. 939 - 591255.

Kurssimaksu on 1300,—. Maksu sisältää opetuksen ja täysihoidon 2 hengen huoneissa. Ilmoittautuminen tapahtuu ohessa olevalla lomakkeella. Palautusaika päättyy 27.4.1987. Lomakkeet palautetaan osoitteella: Oulunkylän Pop/Jazz Konservatorio, Larin Kyöstin tie 7, 00650 Helsinki.

Hyväksytyille lähetetään ilmoitus ja tarkemmat ohjeet toukokuun alussa. Ennakkomaksu 600,— on suoritettava 18.5 mennessä postisiirtotilille 929 64-4.

Leirin johto: Klaus ja Seija Järvinen.

Opettajat:
Timo Hietala: piano, yhtyeet.
Aarne Himberg: rummut.
Seija Järvinen: teoria.
Klaus Järvinen: saxofoni, klarinetti, big band.
Juha Kataja: kitara, yhtyeet.
Raimo Korhonen: trumpetti, sektiot, säveltapailu.
Jarkko Leivo: sähköbasso, yhtyeet.
Leevi Leppänen: yhtyeet, rummut.
Harri Louhensuo: kitara, yhtyeet.
Antti Murto: sähköstudio (synt. ym.)
Kai Olander: huilu, saxofoni, sektiot.
Jussi Saksa: saxofoni, klarinetti, sektiot.
Upi Sorvali: teoria, big band, yhtyeet.
Markku Suoknuuti: piano, urut, yhtyeet.
Mircea Stan: pasuuna, sektiot, yhtyeet.

JALASJÄRVI MUKULA

Mukula -87

Rävähtää Jalasjärvellä käyntiin 3.7. jatkuen sunnuntai-iltaan 5.7.87. Tämä on neljäs MUKULA-tapahtuma, johon odotamme 10.000 kävijää, viime vuonna oli vierailtemme määrä 8.000 henkeä.

MUKULA on lasten ja koko perheen kulttuuri- ja harrastustapahtuma. Tapahtumaa edeltää musiikkileiri, balettikurssi, luovan liikunnan kurssi, savityökurssi, kotitalouskurssi koko perheelle sekä ankarat nappulakisat.

On katumaalausta, piirustuspaja, satuleikkiteltta, Mukulan suuri nukkekoti, ratsastus, 4H-työnäytöksiä, Palokuntanuorten sammutusasema, lemmikkieläinpuisto, liikennepuisto, leikkipuisto ja mukulakatu.

Itse tapahtuma jakaantuu kahteen osaan. Toisaalla on selkeästi määriteltyihin kellonaikoihin sidotut ohjelmatilaisuudet, joiden alustava aikataulu on jo tehty. Nämä tapahtumat rakentuvat osittain vieraisiin esiintyjiin. Timo Taikuri, M. A. Numminen, mukana itse Esa "Puupää" Pakarinen, Kylli-täti ym.

Painopiste on kuitenkin edellisten vuosien tapaan omien lasten ja aikuisten esityksissä. Heitä on eri ohjelmissa mukana satamäärin. Yhtenä ohjelmanimikkeenä mainittakoon Hannu Salon uusi työ Puukenkäpöllöt.

Omiin taitoihin pohjautuu myös aamusta iltaan pyörivä Vihreä oksa, jossa on mukana kymmeniä lasten esityksiä, mutta myös aikuisilla on tällä foorumilla tilaisuus näyttää kykyjään. Vihreää oksaa juontaa Juhani Kungsbacka.

Ohjelmavieraana on tänä vuonna parkanolaiset. He viihdyttävät Lasten lauantai -ohjelmassa.

Mukulaa on toteuttamassa monisatapäinen vapaaehtoisten joukko. Yksi Mukulan omaleimaisuuksista on pyrkimys mahdollisimman halpaan tapahtumaan. Halpuus ei tarkoita tavoitetta tinkiä tapahtuman laadusta, vaan pyrkimys pitää pääsylippujen hinnat ja yleensäkin perheelle aiheutuvat kustannukset mahdollisimman pieninä.

Kauhajoki

2.6. ME-nuorisobussi, Aronkylä, Kainasto, Päntäne, kouluillla
2.6—11.6 Ikkeläjärven tanhuajat vierailevat Länsi-Saksassa
22.6—28.6 Kudontakurssi 1. Kauhajoen yläasteella
29.6.—5.7 Kudontakurssi 2. Kauhajoen yläasteella
kesäkuussa ulkoilmakonsertti nuorisotalon maastossa
26.7. Nuortenpäivä nuorisotalon maastossa
30.7—2.8 Suupohjan alueen taideleiri Teuvalla (järj. kuntayhtymä)
3.8.—7.8 Puuhaleiri 1 ja 2 9—13 vuotiaitten päiväleiri Asuulissa.
6.8.—9.8 Tuikkuleiri 8—15 vuotiaille Majaniemessä
16.8 ME-nuorisobussi Jokimäki, Ikkeläjärvi, kouluilla, Nummijärven Salakari
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Kauhajoen nuorisotoimisto 963 - 18335 tai 18336. Lisäksi järjestetään päivän retkiä ja matkoja.

Evijärvi

Kesäleiri 8.—12.6 Kettusaaressa
Sirkustaideleiri 15.—17.6 Vieresniemessä Vimpelissä
Evijärvi-viikko 29.6.—5.7.
Rullaluistin-disco Evijärviviikolla Evijärven ns:lla.
Toimintapäivä Evijärviviikolla Sillankorvassa
Tsekkiläisten vierailu 5.—13.7.
Evi-Gosbel 18.—19.7. Evijärven ns:lla.
Kesäretki heinäkuussa
Viikonloppuleiri elokuussa Kettusaaressa.
Avustusten hakeminen erikoisleireihin (ratsastus-, musiikki-, kuvataide jne.) koko kesän.

PERHO

28.5. Popeda Perhon seurojentalolla
1.6. Lasten tapahtuma Perhon koulukeskuksessa
14.6. Pyöräilysunnuntai
22.—24.6. Kesäleiri alle 12-vuotiaille
Heinäkuu Uimakoulut:
12.7. Möttösen ns:n 80-vuotisjuhla
27.—31.7. Musiikkileiri Perhon koulukeskuksessa
31.7.—2.8. Keramiikkakurssi Perhon ulkoilukeskuksessa

MOIKIPÄÄ

Svenska Österbottens Ungdomsförbund eli SÖU järjestää myös tänä kesänä suuren rokkitapahtuman "SÖUROCK" Moikipäässä Korsnäsin kunnassa heinäkuun 25.—26.

Moikipäässä esiintyy 14 suomenruotsalaista huippubändiä. Lisätietoja SÖUROCKista antaa projektisihteeri Hippi Hovi puh 961 / 113572, 115372.

Tapahtumia

Joensuun musiikkiopistossa järjestetään 22.—24. kesäkuuta ROCKMUSIIKKILEIRI.

Leirin kohderyhmänä ovat bändit, jotka haluavat verestää taitojaan ja oppia uutta kitaran, bassun, rumpujen ja kosketinsoittimien käsittelyssä sekä PA-tekniikasta.

Leirille mahtuu 35 osanottajaa.

450 markalla saa tiivistä opetusta ja majoitusta. Osanottajien matkakulut korvataan 100 markkaan asti halvimman kulkuneuvon mukaan.

Lisää hommasta tietävät: populaarimusiikin läänintaiteilija Petri Karttunen (varmimmin tiistaisin 9—12) 973 - 27251 ja kultt. sihteeri Päivi Mononen 90 - 558892. Opettajina toimii kovan kaliiperin joukko: Raoul Björkenheim (gtr.), Häkä Virtanen (b.), Upi Sorvali (drs) ja PA-tekniikka ja kosketinsoittimet Antti Murto. Innostu ja soita.

Musiikki linja

Kauhajoen evankelisella opistolla järjestetään yhteistoiminnassa Oulunkylän pop-jazz opiston kanssa musiikin opiskelua. Soittimina kitara, basso, rummut ja kosketinsoittimet. Opetettavia aineita: laulu, musiikin teoria, säveltapailu, improvisointi, bändi prima vista ja yhteissoittoharjoitus.

Lyhin kurssi on lukukauden mittainen, mutta oman valintansa mukaan voi opiskella pitempäänkin.

Opistossa on myös muita linjoja. Kaikille linjoille yhteistä opiskelua ovat mm. liikunta, terveyskasvatus, uskonto ja yhteislaulu.

Kansanopisto on ihmisläheinen ja inhimmillinen opinahjo. Se on sisäoppilaitos, mikä merkitsee sitä, että asut, opiskelet ja ruokailet opistolla (lähellä asuvilla on mahdollisuus opiskella kotoa päin). Vapaa-ajan voit käyttää lukemiseen, harrastamiseen ja keskinäiseen vuorovaikutukseen. Lukuvuoden aikana on syys-, joulu-, urheilu- ja pääsiäisloma.

Opiskelukustannukset ovat lukuvuonna 1987—88 300 mk/viikko, mihin sisältyy opetus ja täysihoito. Kotoaan kulkevilta vähennetään asuntomaksun osuus 45 mk/viikko. Opiskelijalla on oikeus hakea valtion halpakorkoista opintolainaa, jonka enimmäismäärä oli 900 mk/kk vuonna 1985—86, sekä opintorahaa, jonka enimmäismäärä oli 335 mk/kk (85—86). Opintorahaa ei tarvitse maksaa takaisin. Opintolainaa ja opintorahaa kannattaa hakea jo ennen opiston alkamista. Hakemuksia saa opistolta ja pankeista. Hakemukset on kuitenkin jätettävä viimeistään syyskuun aikana.

Ensimmäinen kurssi alkaa 24.8.1987. Hakupaperit voit tilata opistolta. Hakuaika päättyy 31.7.1987. Kurssille hakeneille järjestetään pääsykoe elokuun puolivälissä.

— Tartu puhelimeen, kysele lisää
— pyydä hakupaperit — soittele

KAUHAJOEN EVANKELINEN OPISTO

Puh. 963 / 21220 (Pertti Tamminen) os. 61850 Kauhajoki as. kp 3.

Lappajärven musiikkipäivät

Kun lappajärveläisellä rockfestivaalirintamalla tuntuu menevän kehnosti (Tulivuorirock lopettamisuhan alla, ks. Pohjan tähtiä), näyttää ns. vakavamman musiikin saralla menevän paljon komeammin.

Lappajärvellä järjestetään jo kolmannen kerran Lappajärven musiikkipäivät, vaikka viimekesäisen pariviikkoisen tapahtumasarjan miinusmerkkistä loppusaldoa puidaan kunnan päättäjätasolla vieläkin.

Vuoden alussa paikkakunnalle perustettiin Lappajärven Musiikkiyhdistys r.y. järjestelmään käytännössä elokuun alun päiviä.

Elokuun 2.—9. järjestettävän tapahtumaketjun vetonauloja ovat bassokunkku Matti "15. yö" Salminen sekä baritoni Tom Krause säestäjänään Ulrich Koneffke, piano.

Konserttien lisäksi musiikkipäivillä kurssitetaan yksinlaulajia, muodostetaan ääntä, prepataan pianonsoittajia, harjoitetaan viuluopintoja sekä annetaan valmiuksia liikunta- ja näyttämöilmaisuun.

Lappajärvi tarjoaa:

Sunnuntaina 2.8. klo 19: Avajaiskonsertti Lappajärven ammattikoululla. Tom Krause, baritoni ja Ulrich Koneffke, piano.

Maanantaina 3.8. klo 19: Kamarimusiikki-ilta Lappajärven ammattikoululla. Albert Boesen, viulu, Pilvi Heinonen-Boesen, sello ja Ulrich Koneffke, piano.

Keskiviikkona 5.8. klo 19: Tunnelmasta toiseen, Lappajärven ammattikoulu, Matti Salminen, basso. Suomalainen kamariorkesteri, johtaja Ari Rasilainen. The Finnish Chamber Orchestra.

Torstaina 6.8. klo 19: Kirkkokonsertti, Kortesjärven kirkko.

Perjantaina 7.8. klo 19: Kuorolta, Lappajärven ammattikoulu. Laulu-Jaakot, johtaja Aaro Puputti, Seinäjoen mieslaulajat, johtaja Kalevi Olli, Barbarossa-kuoro, johtaja Johannes Zimnol, Kaiserslautern. Länsi-Saksa.

Lauantaina 8.8. klo 18: Oppilaskonsertti Lappajärven ammattikoululla. Klo 20.30: Pohjalainen ilta, Halkosaari. Juontaja Veikko Uusimäki, tanssimusiikkia esittää Primavera-yhtye.

Sunnuntaina 9.8. klo 21: Tähtiparaati Lappajärven Kantakrouvissa.

Konserttien pääsylippujen hinnat vaihtelevat 15 markasta 50 markkaan. Kaikkiin tilaisuuksiin oikeuttavan yhteislipun hinta on 150 markkaa.

KESKUSTANUORTEN TAPAHTUMIA

19. viikko
Etelä-Pohjanmaan piirin lentopalloturnaus Laihialla. Turneessa selviää se, minkä osaston joukkue pääsee jatkoon pelaamaan Tornion Suvijuhlille kesäkuussa.
22. viikko
Kulttuuri-Skabaree Seinäjoella. Skabaree on niinsanottu katselmus Suvijuhlille lähtevistä eteläpohjalaisista esiintyjistä. Skabareessa nähdään ja kuullaan teatteria, lausuntaa, musiikkia, tanssia ym.
23. viikko.
"Rajatapaus" Suvijuhlat Torniossa
NKL:n suvijuhlat on vuoden päätapahtuma keskustanuorilla. Suvijuhlilla on kulttuuri ja kisaleirikilpailut. Kilpailuissa kerätään pisteitä piirille, ja eniten pisteitä saanut piiri voittaa vuodeksi haltuunsa Kekkosen lahjoittaman hopeisen haarikan.

Emetin kantrijuhla on ollut perinteisesti pienimuotoinen ja lämminhenkinen. Livekantrin lisäksi ohjelmassa on ollut vuosien varrella myös mm. "kantritansseja". Tässä amerikkalainen tanssija näyttää pohjalaisille, miten USA:n provinsseissa nousee jalka, kun on hyvä meno päällä.

Country Road 13 -kantritapahtuma järjestetään sunnuntaina heinäkuun 12. päivänä Keski-Pohjanmaalla, EMETin huvipuistossa. Tapahtumapaikka sijaitsee valtatie 13. varrella Kokkolan ja Kaustisen puolivälissä.

Emetin juhla järjestetään nyt jo kymmenennen kerran. Teerijärven nuorisoseuran junailema tapahtuma kuuluu Suomen tuntemattomiin, ja samalla lämminhenkisimpiin rytmimusiikkitapahtumiin.

Alusta alkaen järjestäjillä on ollut näinä kasvun aikoina omituinen tavoite: Country Road 13 -tapahtuman pitää pysyä pienimuotoisena.

Siinä on onnistuttu olemaan hissun kissun ja propagoimalla lähes poikkeuksetta hyvätasoisesta, kansainvälisestä ohjelmasta vain lähipiiriin = ruotsinkieliselle väelle.

Jos kantri on vähänkin lähellä sydäntä, kannattaa Ementin tämänvuotinen kavalkadi ottaa matkakohteeksi. Elävän musan ohella voit tutustua juhlan 10-vuotistaipaleeseen valokuvanäyttelyn kautta.

Kantria Emetissä

Norja, Ruotsi, USA...

Kantritapahtuman puuhamies Boy Wistbacka kertoo, että tapahtumaan on tulossa esiintyjiä monesta maasta ja esiintyjälista on käytännössä valmis:

— Pitkän linjan kanttilaulaja Bjøro Håland sekä viimevuoden Ruotsin kantrimestaribändi Wildwood ovat pohjoismaiden kärkiedustajia.

— Savolaisen kantrin lippua kantaa Old Crow ja paikallista meininkiä tarjoaa Country Life-yhtye, joka voitti vuonna 1985 Suomen kantrimestaruuden. Geimeissä esiintyy myös Sojan Lindh, tämänvuotisen kantrikisan kolmonen.

— USA:sta on löytynyt kantrivierailija lähes jokaiselle Emetin festareille ja nyt on esiintymisvuorossa George Sandifer and his Mississippi Band. Esiintyminen Emetissä ei ole vielä täysin varmaa tällä hetkellä (toukokuussa), mutta toivomme saavamme yhteen kunnialla tänne, täsmentää Boy Wistbacka.

KEMU VIE ROSKILDEEN

Kemu järjestää jäsenilleen ja kannattajilleen matkan Roskilden festivaaleille 1.—7. heinäkuuta. Matka tehdään bussi—laiva—bussi -tyyppisenä.

Matkan hinta on 600—700 markkaa riippuen matkalaisten määrästä. Jos festarireissulle ilmoittautuu koko bussillinen, ovat kustannukset minimissä ja matkan hinta halvimmillaan.

Pääsyliput Roskilden geimeihin maksavat n. 210 mk.

Ilmoittautuminen toukokuun aikana Kemu:n toimistoon puh. (964) 162 185. Provinssirockin jälkeenkin voi mattimyöhäinen kysyä festivaalimatkan kuulumisia.

Roskildessa nähdään ennakkotietojen mukaan mm. Peter Gabriel, Woodentops, Iggy Pop, Peer Günt, Little Eden...

Yo soy la rumba & El son

Kuubalaisen musiikin kurssi soiton ja tanssin harrastajille sekä muille kiinnostuneille Kaustisella 13.—18.7.

Opettajia Kuubasta - Afro-Cuba (10 henk.) Tai-Cuba (3 henk.) sekä musiikintuntijat Olavo Alén ja Tomas Jimeno sekä Suomesta - Septeto Son (8 henk.) ja suomalaisia asiantuntijoita.

Kurssin hinta ruokailuineen ja op. materiaaleineen 545 mk yhteismajoituksessa ja 810 mk kesähotellimajoituksessa. Järjestäjät osallistuvat 100 mk / kurssilainen matkakuluihin.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Kansanmusiikki-instituutti, 69600 Kaustinen, 968 - 611252.

KEMUJEN KESKELLÄ (n.100m Portilta)
Ravintola KESTILÄ
TARJOLLA KOTIRUOKAA
TÖRNÄVÄN Aikalisä22
ELINTARVIKKEITA ILTAISIN JA VIIKONLOPPUISIN
AVOINNA JOKA PÄIVÄ 9-22
VIIHTYISÄ RAVINTOLA SEKÄ KESÄTERASSI
Törnäväntie 14 Seinäjoki puh. 964-122908

KOVAT KOTIMAISET!
KOLMAS NAINEN
PAHA MINUT ISKI
KOLMAS NAINEN "PAHA MINUT ISKI" LP & KASETTI
HONEY B. & T-BONES "QUEEN BEE" LP & KASETTI
EMI

SAAPASJALKAROCK PIHTIPUDAS

La. 4.7.
12.00—02.00

Sata Lasta
Nights of Iguana
Juliet Jones S
Zero Nine
Whizz Kids
Ilona
Jukebox
Smack
Popeda

Su 5.7.
12.00—21.00

J. Karjalainen
Yö
Mamba
S.e.x.
Lapinlahden Linnut
Sorsakoski

4—5 huippuvierailijaa julkistetaan toukokuun alussa!

Seuraa alan lehtiä!

NIEMENHARJU 4.–5.7.
PIHTIPUTAALLA

SAAPASJALKAROCK PIHTIPUDAS

JATKOJAMIT

Niemenharjun motellissa 5.7.87 alkaen klo 21.00

Nyt kolmannen kerran järjestettävät jamit saivat alkunsa Seppo Kahilaisen, yhden Saapasjalkarockin alullepanijan, ideasta. Viime vuosien esiintyjien pyyteettömällä työllä saimme jamit onnistumaan ikimuistoisella tavalla. Tänä vuonna me järjestäjät toivommekin yhtä innokasta osallistumista sekä esiintyjiltä että yleisöltä.

Mukana on siis lukuisia Saapasjalkarockin esiintyjiä. Tarkempi esiintyjälista selviää festareiden aikana.

Lämmittelystä huolehtii Modebeat. Jamien tuotto lahjoitetaan lyhentymättömänä Kaikki Syöpää torjumaan -keräykseen.

Varaa paikkasi ja tule mukaan Saapasjalkarockin hyväntekeväisyysjameihin.

Oman osanottosi voit varmistaa soittamalla numeroon 946-62193 ja tilaamalla ennakkolipun hintaan 50 mk.

Hyvän asian puolesta

Järjestäjät

FESTIVAALILIPUT

— Portilta: (la + su) ..... 250,— mk
(su) ..... 100,— mk
— leiriytyminen ..... 15,—/henk./yö
perjantaina saapuvilta

JATKOJAMILIPUT:

— Ennakkomyynnissä puhelimitse numerosta 946-62193 tai paikanpäältä à 50 mk.
— Ennakkomyynnissä
1.6.—1.7. 1987 (la + su) ..... 200,— mk
pankkitileille: Pihtiputaan Sp 456810-44586,
Pihtiputaan Op 534508-44967,
Pihtiputaan KOP 124250-31950

tai ennakkomyyntipisteissä: HELSINKI, Yo-Tiketti ja Lippupalvelu; TAMPERE: Epes; JYVÄSKYLÄ: Jives n:o 1; KUOPIO: Musiikkiliike Svengi; JOENSUU: Joensuun Musiikki; YLIVIESKA: Ylivieskan Musiikki; OULU: Musiikki Fazer; KOKKOLA: Rexin Musiikki; VAASA: Musiikki Fazer; SEINÄJOKI: Musiikki Mononen; LAHTI: Musiikki Westerlund; TURKU: Musiikki Mosse; PORI: Satakunnan Soitinkauppa; RAUMA: Tunnus Musiikki, ym. myöh. ilmoitettavat.

TIEDUSTELUT:

— Puh. 946-62193 (myös festivaalien aikana) tai 946-61882

Saajan pankki-yhteys	Sp Pihtipudas 456810-44586 tai Op Pihtipudas 534508-44967 tai KOP Pihtipudas 124250-31950	PANKKISIIRTO Tiedotuksia	0536842
Saaja	SAAPASJALKAROCK -87	SAAPASJALKAROCK -87	
Maksajan nimi ja osoite	OMA NIMESI JA OSOITTEESI TEKSTATEN	ENNAKKOLIPPU 200,— mk.	
Allekirjoitus		Sosiaaliturvatunnukseni	
TILILTÄ n:o		..... —	
Maksajan pankki ja konttori		Pank. merk.	mk 200,—

Kassakuittaus — Tied. myös nuorisotoimistot eri kunnissa! — Kuitti

10t 680 / 885 — PANKKI 1

SAAPASJALKAROCK

ROCK-BUSSIT 1987

• PIHTIPUDAS NIEMENHARJU 4.—5.7. •

	klo
Tornio	7.40
Kemi	8.10
Oulu	9.00
Haaransilta	9.20
Rantsila	9.50
Pulkkila	10.10
Kärsämäki	10.30
Vaskikello	11.00
Pihtipudas	11.30
Vaasa	8.00
Laihia	8.15
Isokyrö	8.30
Lapua	9.15
Alajärvi	9.45
Kyyjärvi	10.30
Kivijärvi	10.50
Pihtipudas	11.40
Lappeenranta	8.00
Mikkeli	9.30
Pieksämäki	10.30
Suonenjoki	11.30
Rautalampi	11.50
Konnevesi	12.20
Pihtipudas	14.00
Rauma	7.20
Pori	8.00
Ulvila	8.15
Kullaa	8.30
Häijää	9.00
Nokia	9.25
Tampere	9.45
Orivesi	10.30
Pihtipudas	14.00
Kokkola	8.30
Himanka	9.00
Kalajoki	9.30
Alavieska	9.45
Ylivieska	10.00
Nivala	10.20
Haapajärvi	10.45
Pihtipudas	11.30
Kuopio	9.00
Siilinjärvi	9.20
Iisalmi	10.20
Kiuruvesi	11.10
Pyhäsalmi	11.40
Pihtipudas	12.10
Helsinki	8.00
Mäntsälä	9.00
Lahti	9.30
Heinola	9.50
Padasjoki	10.20
Joutsa	10.45
Kuhmoinen	10.50
Jämsä	11.20
Pihtipudas	14.00
Tampere	8.00
Orivesi	8.45
Mänttä	9.30
Keuruu	10.05
Multia	10.25
Uurainen	11.00
Äänekoski	11.40
Pihtipudas	13.00
Kauhajoki	8.00
Kurikka	8.30
Seinäjoki	9.00
Kuortane	9.40
Lehtimäki	10.05
Soini	10.30
Karstula	11.10
Kannonkoski	11.45
Pihtipudas	12.30
Joensuu	8.00
Outokumpu	8.35
Kuopio	9.40
Siilinjärvi	9.55
Maaninka	10.20
Pielavesi	10.40
Keitele	11.10
Pihtipudas	12.00
Turku	8.00
Forssa	9.15
Hämeenlinna	10.05
Valkeakoski	10.35
Tampere	11.00
Orivesi	11.45
Jämsä	12.25
Pihtipudas	15.00
Jyväskylä	9.00
Laukaa	9.20
Suolahti	9.30
Äänekoski	9.40
Konginkangas	10.00
Viitasaari	10.30
Pihtipudas	11.00

”Ja kaikki tiet vievät SAAPAS-JALKAAN”

— Lähdöt ja pysähtymiset yleensä linja-autoasemilta (Tampere vanha kirkko, Helsinki rautatietori)
— Matkahinnat (meno-paluu) n. 55 % norm. bussihinnoista
— Paluukuljetus lähtee Pihtiputaalta (SEO-huoltamo klo 21.00) 5.7.

VAPPAUS JA PANKKI

Vapun jälkilöylyt eli VAPPAUS onnistui Seinäjoen Rautatieläistentalolla toukokuun toisena komeasti.

Teatterilaisten, musiikkiporukan sekä kuva- ja ympäristötaiteilijoiden yhteisponnistus kantaa varmaankin jatkossa lisää hedelmiä. Rautsikka on mitä parhain "hilipeitten ohjelmallisten iltamien" pitopaikka.

Vappauksen esiintyjäkaarti oli niin komea ettei sen luetteloimiseen ole tällä palstalla tilaa, mutta hänelle, joka ei tyhmyyttään tai jostain muusta syystä tiennyt tulla paikalle, voidaan paljastaa jälkikäteen muutama nimi: Kolmas Nainen, Sing Sing, Amerikkalainen steppaaja, Alavutelainen strippari, Sammas, Seinäjoki Jazz Band, Leo Ackley & Seppojuhannus Tanninen & muu taidepiiri, Puntti Valtonen — Kari Hietalahti, Homo & -leffa, Sammas, Riskityhmä, Avanti-duo.

Tapahtumalla oli oikein sponsori. Seinäjoen Aluesäästöpankki antoi järjestelyihin rahasumman. Kaunis teko.

Missä pankissa on Shanen rahat? SAP:ssa tietenkin!

Pankkimiehet olivat ennakkoon niin kiinnostuneita iltamien ohjelmasta, että heille oli kerrottava ensin puhelimitse sitten kirjallisesti ohjelman pääpiirteet esittäjineen. Tämäkään ei riittänyt, vaan lopulta oli esitettävä kirjallisesti, mitä missäkin käänteessä lavalla tapahtuu ja sanotaan.

Taiteilijat ovat vaarallista porukkaa. He voivat sanoa joskus kansalle jopa asiaakin. Niinkuin esimerkiksi sen, että pankeilla on Suomessa taloudellinen valta.

Vappauksessa ei sitä sanottu ja Vappaus sai sponsorointirahat.

Legendaarinen Firenze vuonna 1979 kuvattuna reippaan keikan jälkeen Törnävän saarella Seinäjoella. Tarkkasilmäinen tunnistaa kuvasta MEGA-yhtyeen Esko Takamäen. Itse Jürgen Kortesniemi, vasemmalla, puvuntakkiin sonnustautuneena.

Kortesniemi rokkaa taas

Punkin ja hardcoren seinäjokelainen uranuurtaja Jyrki Kortesniemi kokoaa kesällä uuden bändin. Crack Up -kokoonpanosta ei lopulta tullut koskaan mitään suurta juttua, joten se haudattiin pari vuotta sitten vähin äänin. Jyrki aloitti hajoamisen jälkeen liian pitkään sivuharrastuksena roikkuneet opintonsa, mutta taas veri vetää bändikuvioihin.

Uusi kokoonpano saa jäsenikseen ainakin Jyrkin hengenheimolaisen Artsi Ojajärven. "Jürgen" ja Artsi perustivat 70-luvulla legendaarisen Firenzen, josta versoi ajan myötä jos jonkinlaista kokoonpanoa. Firenzen peruja on mm. Krawatts -yhtye, joka nyttemmin tunnetaan teeveestätuttuna MEGA -yhtyeenä. Firenzessä paukutti rumpuja Esko Takamäki, Megan kantavaääninen vokalisti.

"Jürgen" Kortesniemen uuden bändin rumpali lienee vielä haussa, mutta kitaristiksi kiinnitettäneen Crack Up:in, Sing Singin ja sen sellaisten kokoonpanojen rummuttaja Jyrkinveli Kortesniemi.

Antti Kortesniemi.

Crack Up ehti tehdä lp:n SATOR. Kesä näyttää miten paljon uuden Kortesniemi-combon meininki muistuttaa Satorin maanisia ja ehdottomia kaikuja. "Jürgenin" kertoman mukaan perusteilla on "rock'n'roll -bändi". Mitä se sitten tarkoittaakin?

Odotamme ensiesiintymistä mielenkiinnolla, ja toivomme, että nelikkö (?) piipahtaisi vaikkapa Botnia beat -tapahtuman jommalla kummalla lavalla elokuun lopussa.

BOTNIA BEAT

Toimituskunta:
Erik Häggman, Jarmo Latva-Äijö, Jorma Salovaara, Risto Vuorinen (vast.)

Toimituksen osoite:
Botnia Beat, BOX 180
60101 Seinäjoki
puh. (964) 162185

Julkaisijat:
Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys r.y.
Vaasan läänin nuorisolautakunta

Painopaikka:
Ilkka Oy, Seinäjoki 1987

Jakelu:
Lehti jaetaan ilmaisjakelulehtenä kaikkiin Vaasan läänin kuntiin mm. nuorisotiloihin, kouluihin ja huvipaikoille sekä Provinssirock 87:n yleisölle Seinäjoella 6.—7. kesäkuuta

Painos:
Botnia Beat 2/87 painos 40.000 kpl

Botnia Beat 3/87:
Ilmestyy syyskuussa ja siihen tarkoitetut artikkelit ja ilmoitukset BB:n toimituksessa viimeistään 25.8.87.

BB 3/87 vastaava toimittaja Jarmo "Latvis" Latva-Äijö.

Suu puhtaaksi!

Arvoisa Provinssirockin vieras.
Mitä tykkäsit meinigistä, järjestelyistä, bändeistä...?
Kerro mielipiteesi Provinssirockin järjestäjille ja osallistu samalla ensi vuoden Provinssirockin festivaalilippujen arvontaan. Jaossa on 10 vapaalippua.
Jätä vastauksesi infopisteeseen tai lähetä elokuun loppuun mennessä o.s KEMU / kysely, Box 180, 60101 Seinäjoki.

Mitä odotat kymmenenneltä Provinssirockilta 4.—5. kesäkuuta 1988?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Vastaajan nimi: .....

Osoite: .....

Puh.numero, jos on .....

KUN KESÄ ON MELKEIN LOPUSSA

BOTNIA BEAT NON STOP

Seinäjoen Törnävänsaarella
lauantaina 29. elokuuta klo 14.00—02.
Vaasan läänin parhaat yhtyeet
kahdella lavalla.

MUKANA MM.

KOLMAS NAINEN

CLAUDIA

AFRODITE

JET BLACK

DORIAN GRAY

WILD FORCE

SKÄDÄM

SHAIDAI

NOITALINNA

HURAA!

ym. ym.

Pääsyliput elokuun alusta ennakkoon Mononen (Seinäjoki).

Pääsyliput 40,- ennakossa ja portilla

Järjestävät: Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys r.y.
Botnia Beat -lehti